T.D.R.
R.R. NO:

குன்றை மாநகர்ப் புராணம்

Q23:3&2ll955
N04

118776

118776
20 AUG 1904
MADRAS
2
159
3-1904

உ

கணபதிதுணை.

சூரைமாநகர்ப் புராணம்.

திருவாவடுதுறை
ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்
திரிசிரபுரம்
ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

இது,
காரைக்குடி,
ரு. லெ. இலக்ஷுமணச்செட்டியாரவர்களுடைய
குடும்பஸ்தர்களின் பொருளுதவியைக்கொண்டு,
இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும்
சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதையரால்
நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்

சென்னை:
பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

குரோதி௵ ஆனி௴
1904

Copyright Registered.

118776

094:535
108

உ

கணபதி துணை.

முகவுரை.

சூரைமாநகரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில், கிழக்கே விரவனத்தையும், தெற்கே கோயிலூரையும், மேற்கே மயூரகிரியையும், வடக்கே திருமெய்யத்தையும் ஐவைந்து நாழிகைவழித் தூரத்தில் எல்லைகளாகப்பெற்று இவற்றினிடையே விளங்குவதொரு புராதன சிவஸ்தலம்; இது சூரைக்குடி, சூரை, விசயாலயபுரமெனவும் வழங்கும்.

இஸ்தலவிநாயகமூர்த்திகள் இருவர்: (க) மாட்சிவிநாயகர், (உ) சங்கரவிநாயகர்.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்: சங்கரநாதர், சுந்தரேசரென்பன.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்: பார்வதி=பார்ப்பதி, மீனாக்ஷி=கயற்கணம்மையென்பன.

தீர்த்தங்கள் மூன்று: (க) சூரியதீர்த்தம், (உ) பொற்றாமரை, (ங) விஷ்ணுதீர்த்தம்.

இஸ்தலவிருக்ஷம் இரண்டு: (க) இலந்தை, (உ) கடம்பு.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்கள்: சூரியன், சூரன், பொன்னனை விசயாலயதேவன், சங்கப்புலவர்கள், திருமாலென்பவர்கள்.

இதைச்சார்ந்துள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள் நான்கு: (க) திருவேலன்குடி, (உ) பலவானவர்குடி, (ங) ஆலந்திப்பட்டி, (ச) மாலைபிட்டான்.

மேற்கூறிய விசேடங்களையுடையதும், மிகப் பழமையானதுமாகிய இந்தச் சூரைமாநகரின் புராணத்தை வடமொழிமுதனூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துத் தமிழில் இனியசெய்யுள்நடையாக இயற்றியவர்கள், கவிஞர்பெருமானும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்துவானுமாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

இந்நூலை அக்காலத்தில் அச்சுவித்த பிரபு, கானாக்குடி முரு. லெ. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்களுடைய புத்திரரும் பெருங்கொ

முகவுரை.

டையாளியென்று மிக்க புகழ்பெற்றுவிளங்கியவருமான கிருஷ்ண செட்டியாரவர்கள்; இவர்கள் பெருமையும் இவர்கள் இந்நூல் செய்வித்தமையும் இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்தின் பின்புள்ள செய்யுட்கள் மூன்றனால் நன்குபுலப்படும்.

இப்புராணம், முதலில் காட்சிவிநாயகர் துதிமுதலியன அடங்கிய கடவுள்வாழ்த்தும், அவையடக்கமுதலியனவும் அமையப்பெற்றுப் பின்னர்த் திருநாட்டுப்படலமுதலிய பதினைந்து படலவுறுப்புக்களாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதன்செய்யுட்டொகை ருக.

நூலாசிரியர் பெயரைக்கேட்டவுடனே செய்யுள்களையும், பொருளமைதியும், சிலேடைக்கருத்துக்களும், நயப்பகுதிகளும், கற்பனை முதலியனவும், மிகச் செவ்வையாக அமைந்திருக்குமென்பது, இக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவேகிகள் யாவருக்கும் நன்குபுலப்பட்ட விஷயமாதலால், யான் அவற்றைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதத்துணிந்தேனில்லை.

இந்நூலைப்பதிப்பித்ததில் எனக்குப் பொருட்கவலையில்லாதிருக்கும்படி முயன்றவர்களும் கல்வியறிவொழுக்கங்களாற் சிறந்து விளங்குபவர்களுமாகிய காரைக்குடி அறுபத்துமூவர்மடம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களுடைய பெருந்தகைமை மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இங்ஙனம் ஆதரிப்போர் பலரேனுமிருப்பின் பழையகாவியங்களாகிய முன்னோர்களியற்றிய இனியநூல்கள் பலவற்றுள் இதுவரையில் அச்சிடப்படாமலிருப்பனவற்றைப் பதிப்பித்து யாவரும் எளிதிற்பெறும்படி வெளிப்படுத்தற்கு மிக அநுகூலமாக இருக்கும். திருவருள் துணைசெய்யவேண்டும்.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையர்.

சூசிபத்திரம்.

	பக்கம்
கடவுள்வாழ்த்து	௧
ஆக்குவித்தோர்...	௪
அவையடக்கம்	௫
சிறப்புப்பாயிரம்	,,
திருநாட்டுப்படலம்	௬
திருநகரப்படலம்	௧௪
நைமிசவனப்படலம்...	௨௪
சூரியன்பூசித்தபடலம்	௩0
சூரன்பூசித்தபடலம்...	௪0
பொன்னனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் ...	௪௯
பொன்னனவிசயாலயதேவன் திருத்தரிசனஞ் செய்தபடலம்	௫௩
சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்	௫௯
திருமால் பூசித்தபடலம்	௭௧
தலவிசேடப்படலம்	௭௫
இந்நூலின் அரும்பதவுரை	௭௯

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளாமாநகர்ப் புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

காட்சிவிநாயகர்.

பூமேவு செந்தமிழுஞ் சகரமொழி யிரண்டுமொன்று போன் றோர் அணி, ஞமேவு வகையுதித்த மடங்கலப் பிடத்திழிபு நாடி நாண, வோமேவு குஞ்சரமு மப்பிடியுங் கலவுதித் துலக மெல்லாந், தாமேவு விதப்பொலியுங் காட்சிமால் கற்றினிரு சரணஞ் சார்வாம். (௧)

சங்கர விநாயகர்.

மருவுபெரும் போகமெலா மொருங்கடைவான் பூசைபுரி மாண்பி வாய்ந்தோர், திருவுதர மளவிற்றே சுருங்கிற்றே வென்று விழிசெலுத்தா தாற்றப், பொருவுதவிர் பேருதரத் தொங்பொலிந்து நாற்பயனும் புவனத் தியார்க்கும், வெருவுதவிர்த் தருளுமொரு சங்கர்மால் களிற்றினடி மேவி வாழ்வாம். (௨)

சுந்தரேசர்.

பொன்பூத்த தாமரையிற் குடியானு நெடியானும் போற்றி யேத்த, வின்பூத்த களிபடையாக் கடம்பினடி வசிப்பதினு மேற்ற மாக, பூன்பூத்த நாற்பயனும் வழங்கிரறுங் கனிதுறுமும் வதரி கீழுற், றொன்பூத்த பொலிவினமர் சுந்தரே சுரர்மலர்த்தாள் குறித்து வாழ்வாம். (௩)

கயற்கணம்மை. வேறு.

மயற்க ணம்மையும் வீழ்ந்துழ லேதுவாம் வழிச்செலீஇ மாழுாந்தீ செயற்க ணம்மைசற் றுயினு மறுவகை செய்தெவை யெனும்வாயிற், பெயற்க ணம்மையு மெய்த்தினி தாண்டவள் பேருருட் பெருமாட்டி, கயற்க ணம்மைபொற் பததா மரைமலர் கருத்திருத் தபுவாழ்வாம். (௪)

சபாநாயகர். வேறு.

சடையமர் மதிய லாளும் புயத்தமர் கருப்பராவு
மிடையமர் புலியு மாட மிடத்தமர் மடந லாளும்
புடையம ரராவு மற்றைப் புலியுங்கண் டுவப்ப வேதத்
தொடையமர் மன்று ளாடுஞ் சோதிதாட் கன்பு செய்வாம். (௫)

சிவகாமியம்மை.

கருங்கடல் கடுக்கு மேனிக் காருத்தன் முதலா வுள்ள
பெருங்கட வுளரு மீளைப் பசுக்களும் பிறவிப் பாச
மொருங்கட வின்ப மெய்த வும்பர்நா யகன்செய் கூத்தா
பருங்கட லமுத நோக்கா லருந்தியுண் பவடாள் போற்றி. (௬)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

உணர்த்துத லுணர்த லில்லை யுமையொடு பிர [illegible] னுள்ளரு
முணர்த்துத லனதே மற்றைய புதுடிக வினையே யென்ப
வுணர்த்திட வொருநால் வர்க்கு மொருகல்லா லிழல் வைகி
யுணர்த் [illegible] ன் முற்று முணர்ந்தவர்க் கன்பு செய்வாம். (௭)

வைரவக்கடவுள்.

விதித்திடு தொழிலி னானுங் காத்திடு மியல்பி னானுந்
துதித்திடு முதன்மை யாமன் முதலியா மெனத்துள் ளாது
மதித்திடு கபாலத் தோடு படர்பெருஞ் சூலந் தாங்கி
யிதித்திடு மடிகள் பூமேல் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௮)

காட்சி விநாயகர்.

குலமறை யெடுத்துக் கூறுங் குறிகுணங் கடந்து மேல்லா
வலமுறக் கருத லாய மானமுன் கடந்து யாரு
நிலவுநாற் பயனு மெய்த நிறைந்தொளிர் மதியக் கோடுக்
கலமுடிக் கருணைக் காட்சிக் களிற்றினைக் கருத்துள் வைப்பாம். ()

முருகக்கடவுள்.

தரைபுக லெழுத்தே யீராறெழுத்தா ரொருவாய் பாட்டி
னுரையமை படையுந் தெய்வ வூர்தியுங் கொடியுந் தாங்கி
வரைமுதற் பகைகண் மாய்த்து மன்னுயி ரனைத்துங் காக்கும்
விரைமலர்க் கடம்பன் தண்டார் வித்தகற் கடிமை செய்வாம். (௰)

திருநந்திதேவர்.

மன்னிய காவல் பூண்டு மலைமுடிப் பெருமான் சேவை
முன்னிய புறத்து நல்கி முழுப்பெருங் குரவு பூண்டி

துன்னிய வகத்து நல்கிச் சிரன்முதற் றிரையுந் தாங்கு
மின்னிய செங்கை யண்ணல் விரைமலர்ப் பாதம் போற்றி. (௧௧)

அகத்தியமுனிவர்.

...னை யாதெ னிற்கொல் லாமையெப் பதற்கு மாறு
மறவினை புரிவ தாவி யில்வல னுயிரை யோட்டி
யறவினை கோற லாறு மமையுமென் றவலர் தேற்றி
மறவினை கடிந்த தெய்வ முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (௧௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

...ணைப் பட்ட பெண்ணை படங்கழும் பெண்ணே யாக,
முன்னைச் சமைத்தா னொன்றும் பெண்ணொன்றும் வழங்கா வெ
ன்பு, காண்ணைப் பொலியென் றிகப் பாடிய நாவ லோன் பொன்,
கிண்ணைப் பொலியும் பூதாள் விடாதுளத் திருத்து வாமே. (௧௩)

திருநாவுக்கரசுநாயனார். வேறு.

கொண்ட விரதஞ் சூலைத்தவர்கள் யாரும் பாவஞ் சூழ்சியாய்க்
கண்ட பிறப்பெல் லாந்துணிந்து கவன்று வருந்திக் கடையாகக்
கொண்ட விரதஞ் சூலைத்தளவாச் சிவபுண் ணியக்கொள் கலமாகிக்
கண்ட புவங்கள் களிக்கமுத லானா கழலுட் கருதிடுவாம். (௧௪)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஒன்று பலநாள் விடாதுதொடர்ந் துன்னை செலுத்திக் கூனி
மிர்த்து, வரங்கு சிலைக்கை பிரமனுள மாழாந் தகலா நாணடையக்,
கோங்கு முகிலா தொருத்திபுறஞ் சிறிது நோக்கிக் கூனிமிர்த்த,
விங்கு புனல்சூழ் நாவலூர்ப் பெருமான் பாதம் விழைந்திடுவாம்.

திருவாதவூரர். வேறு.

ஆக்குவித் தோனுஞ் செய்யு ளணியுடைத் தலைவன் றானுந்
தூக்குமுற் றெழுது வோனுஞ் சொற்பொருள் விரிக்கின் றோனுந்
நீக்குபன் மறைக ளாலுந் தெளிதரா வொருவனையா
மிக்குவாய் மலரும் வாத வூரர்தாள் பரசி வாழ்வாம். (௧௫)

சண்டேசுரநாயனார். வேறு.

கிரம்புநூற் கேள்வியி னிகழ்ந்த னக்குமாத்
திரம்பிதா வாயினுந் தினைத்து தீர்த்தொரீஇ
வரம்பில்பல் லுயிர்க்கெலாம் பிதாம ருங்கிறை
தரம்புகப் புரிந்தசேய் சரண்புக் குய்துமே. (௧௭)

சூளைமாநகர்ப் புராணம்.

அறுபத்துமூவர். வேறு.

அளவில் சீர்மை யமைந்தவென் னுள்ளத்து
ளளவில் பேரரு ளாலவை யாற்றிய
வளவில் சீர்த்தி யறுபத்து மூவரு
மளவில் காதல் கூறு மவர்வரே. (௧௫)

பஞ்சாக்ஷரதேசிகர். வேறு.

ஒருமல வலியு மிருவினைச் செயலு மூவகை மாயையி னுழைப்பு, மருவுநாற் கதியு மைந்தவத் தைகளும் வயம்படு மறுவகைத் திறனும், வெருவெழு பிறப்பு மாவடு துறைசேர் மேவிய குருநமச் சிவாய, னிருமல ரடிசா ரடியவ ரடையா ரேனைய ரென்னோ வதியேம்.

அம்பலவாணதேசிகர்.

அம்பல வாண தேவனோ டமர்வுந் தலைநிமிர்ந் தருள்கூர் நம்பல மான நமச்சிவா யன்கா ணலமலி கயிர மனிய வும்பனோ டமர்வுந் தருணவி கொழிக்கு முத்தம வம்பல வாணன் செம்பது மத்தா ளவன்றரும் யாமே சிரமேற் சேனையர் யாமே. ()

மறைச்சிவதேசிகர்.

சூளைமா நகரிற் றலங்களிற் றிருக்குஞ் சுந்தரே சரன்றனைத் தொழுந், வாளையா தரிக்கும் குவிமுலைக் கயற்கண் மடந்தையுந் தீவர்பணி புரிவோர், பாளையும் பசிக்குஞ் சிவாலய தருமப் பணி பல சிரத்தையிற் செய்வோர், ராளையா மிவுமற் றவர்களைமய்ப் புரப்பா ரெற்றைக்கு மவரையேத் தெடுப்பாம். (௨௰)

உக்குவித்தோர்.

மூலைமுறுக் குடைந்து நறவுகொப் புளிக்கு முண்டகத் தடம்புடை யுடுத்துத், தலைகெழு வளஞ்சால் சூளையம் பதியிற் றவலரும் வதரிசன் னிதி, லவையயர் சிறப்பினுறும் சிற் றிருக்கு நல்கெழு சுந்தரப் பெருமான், பகைதவிர் தெய்வ மரங்கிய பெண்ணாப் பகர்தரு பெருவட மொழியை. (க)

மொழிபெயர்த் தெடுத்துத் தமிழினாற் பாடி முடித்திட மென்னேமா லென்று, கழிமகிழ் சிறப்பக் காளையம் பதிவாழ் கவமிகு வணிகர்தங் குலத்தோன், பொழ்பெருஞ் சீர்த்தி புனைபலக் குமணம் புண்ணியன் புரிதவக் கதித்தோன், வழிவழி யடிமை பயின்றிடு நலத்தான் மறையெனப் பொழிகா தலத்தான். (உ)

வளரொளி யனைய தெள்ப்பணி சிறப்பின் மல்குறப் புதுக்கிய வள்ளல், கொர்மணித் தடந்தோட் கிருட்டின மகிபன் கெழுதகு சிரத்தையிற் கேட்பத், தளர்வகன் றரிய தவம்பல வியற்றிச் சார்தரு சிவபத மெளிதே, விளர்தபப் புருவா மென்பதுட் கருதி விருப்புடனிக் குரைத்திட லுற்றேன். (௩)

அவையடக்கம்.

மூழிவரும் பெருமை யாயிரத் தெட்டென் றுரைத்திடு பண்டமுற் றளித்த, கழிவலிச் சூரன் புரிந்த பூசனைபோற் காசினி நாட்டிலார் சிறிதாள், பொழிபுகழ் விசயா லயனெனு மொருவன் புரிந்திடு சனையுங்கொள் பெருமான், பழிதபு வலியோர் பாடல்போ லெளியேன் பாடலுங் கொள்குது வழக்கால். (க)

மூலமதி லந்த சூளையம் பதியோன் குளிரமு தொழுக்கு வெண் பிறையு, நல்பணி விடகல் சரவும்வெங் கொலையே நவிற்றிடு முமா தரித்தோன், மலருமென் பாடல் குணக்குணந் துற்றக் குற்றமாய் மருவிடு மேனு, நிலவுமிம் மூன்று மொத்திலக் காகுக் கிழத்துமுற் காட்டினு லவற்கே. (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தொண்டை யுலக மேத்துஞ் சூளையம் பதிப்புராணம்
வடிவுறு தமிழாற் சொற்றான் வயங்குயல் கலையுர் தேர்ந்தோன்
கொடிவினை தவிர்க்குந் தெய்வக் குளிர்சிரா மலையில் வாழ்மெய்
ஞானிக்கு யமைமீ னாட்சி சுந்தர நாவலோனே. (க)

வேறு.

சூளையம் பதிமான் மியத்தை மீனாட்சி சுந்தர நாவலன் பாடிக், காளையம் பதிவாழ் கிருட்டின மகிபன் கருத்துற வேண்டலா லுடைந்த, சீனாகன் குறித்த கயிலையம் பதிவாழ் சிதம்பர தேசிகன் னெப்ப, வேளாகன் குறித்த கயற்கணு டிருமுன் னிருந்தரங் கேற்றினா ரோதர. (உ)

ஆகத் திருவிருத்தம் உசு.

திருநாட்டுப்படலம்.

கார ணாகிய பூங்குழற் கயற்கணு மையோடு
நீர ணாகிய சடைமுடிச் சுந்தர விமலன்
பேர ணாகிய கருணையிற் பொலிபெருந் தூளை
யூர ணாகிய பாண்டிநாட் டணிசில வுரைப்பாம். (க)

ஆல வாய்திரு வாப்பனூ ரணியிரா பேசங்
கோல மார்திருச் சுழியல்புத் தூர்கொடுங் குன்றந்
சீல மார்திருக் கோயிலூர் முதற்பல செறிந்து
ஞால மார்புகழ் படைத்தது பாண்டிநன் னாடு. (உ)

பலத்தின் மிக்கது நெருங்கிவாழ் பல்குடிப் பரப்பாங்
குலத்தின் மிக்கது நிலைசெய் காரிப்பை குறைந்தோன்
வலத்தின் மிக்கது கொடும்பரித் திடப்பொலி மாண்பார்
நலத்தின் மிக்கது பெரும்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாடு. (ங)

பிறைவி ராவிய சடைமுடிச் சுந்தரப் பெருமான்
கறைவி ராவிய வாள்கொடு பகையறக் கடிந்து
துறைவி ராவிய மநுநெறி செலுத்திடுந் தொருசீர்
நறைவி ராவிய தாத்தது பாண்டிநன் னாடு.

மிக்க வான்பொரு ளாதலின் யாவரும் விழைபயந்
தக்க தாய்ச்சிறு கேடிருந்தா ராவினை யுடைத்தாய்த்
தொக்க செல்வருங் கலைஞருந் துவன்றிடப் பட்டு
நக்க மேன்மையிற் பொலிவது பாண்டிநன் னாடு. (ரு)

மழைவளம்.

வான மாகிய முல்லையிற் பிடாமலர்த் தென்னக்
கான வெண்புயல் படர்ந்திருங் கருங்கட லடைந்து
மேன வார்புனல் குடித்துடன் கறுத்தன பிறங்கத்
தானமெங்கணும் பூவைபூத் தனவெனச் சாற்ற. (சா)

கறுத்த மாமுகில் பொருயமால் வரையடை காட்சி
யொறுத்த வான்வலி விருத்திரற் குடைந்தனு ருற்று
வெறுத்த வானவர் குழாத்தொடு மிந்திரன் மேன்மை
பெறுத்த மாதவன் பாற்சர ணடைந்தது போலும். (எ)

விரும்பு மாமுகில் மிளிர்தடித் தின்றிடு காட்சி
யரும்பு பேரருண் முனிவரன் கடலறல் குடித்துச்
சுரும்பு மூசுதார் விருத்திரற் றேற்றிடத் துள்ளிப்
பொரும்புண் வச்சிரம் புரந்தரன் விதிர்த்தது பொருவும். (அ)

முற்று கொண்டவோர் சிலைவளைத் தாரிய முழக்க
மெற்று தெண்டிமை வெளிப்படு விருத்திர னென்பான்
பற்று வெஞ்சிலை வளைத்தெதிர் பகைவனைப் பாராச்
செற்று வெஞ்சினத் தொடுமுழங் கியதிறஞ் சிவனும். (கூ)

எங்கள் வாழ்வெனு மாதவன் பொதியமுற் றெழிலி
யங்கள் வார்தொடை வேந்தனு ணையின்மழை பொழிந்
திங்கள் சூடிய சுந்தர நாயகன் சேர்ந்தார்
தங்கள் பாலருள் பொழிவதே போன்றது சார்றின். (க0)

திருந்து சுந்தர நாயகன் செய்யகோல் செலுத்தப்
பொருந்து பாண்டிநா டடங்கலுங் குளிர்செயும் பொருட்டு
வருந்து நீர்வெளிக் கங்கைமா மலயத்தை மருவி
யிருந்து நிற்றங் குதல்பொரூஉ மருவியார் நீட்டம். (கக)

...ல் செம்மணி யுடன்விரா யிழியும்வெள் ளருவி
...னைய பறம்பெலாம் வெல்பிர தாபத்
கனாவில் வான்றமிழ் தோன்றுபீ ரிவையுறக் கலந்து
வளாவில் வீசிய மலயநின் றெழுவது மானும், (கஉ)

முயற்று சந்தனங் குங்குமங் கர்ரகின் முதலா
மற்றுமுள்ளன விரையெலா மகழ்ந்துவா ரருவி
பற்றுசெந்தமிழ் மணங்குலா மிவ்வாயிற் படர்ந்து
...முள்ளன மிகையெனத் தொலைப்பதுந் துணையும். (கங)

முடிவிதா மத்திழி யருவிகள் மொய்த்தசெங் கரந்தன்
...டியு டைப்பொருள் பல்வுபீ வாருப் ...

னொடசி றப்பல வென்றுறா ருயிரங் ளகைகள்
வடிப் ருப்பத மெடுத்தமேற் றகைப்பு மானும். (கச)

கருவி மாமுகி லிடையரு தெழுந்த நீர் கால
விருவி யம்புன முதலிய விடமெலா மீண்டி
யருவி மிக்கெழு முழக்குடன் வயின்வயிற் றிரண்ட
வருவி பாய்தலிற் பெருகுவ பொருநையா றம்ம. (கரு)

வேறு.

களைமுழு தடையத் தாக்கிக் களையிரு பாலு முள்ள
விலாமலர்த் தருக்கண் முற்றும் வேரறப் பறித்துச் சாய்த்துக்
குளாகட லகடு கீண்டு கொடுஞ்சுற வேறு கொட்பத்
திளையெதிர் தார்த்துப் பொங்குந் தெண்புனற் பொருநைமாதோ.

ஓடுகால் பலவி னுள்ளு மொருங்குபோ யிருபா லுள்ள
காடுபே ரேரி யெல்லா கரைகொ ளெனநி றைத்துப்
பாடுசா லிடத்துஞ் சென்று பரந்ததெம் போல்வா ருய்ய
வேடுதா னெதிர செல்ல விர்த்தமா கநீர் வெள்ளம். (கஎ)

முன்னிய கழனி வாயின் முதற்பெருந் தலங்க ளெல்லா
மன்னிய வாவிச் செல்லு மதூநதி யொருபாற் பொங்கித்
துன்னிய வேரி யோடை தொகுமலர்த் தடங்க ளெல்லா
மின்னிய நிறைந்த தெங்கும் வெள்ளமே யென்ன மாதோ. (கஅ)

வரையிட முழுதும் வெள்ள மண்டிய கான மாய
தரையிட முழுதும் வெள்ளத் தடங்கிடங் கோடை வாய் [illegible]
வினையிட முழுதும் வெள்ள நெட்டிலைத் தாழை [illegible]
கிளையிட முழுதும் வெள்ள மாயின தேங்கி மாதோ. (கக)

மருதம்.

பரிகிறத் திடுவா ரெங்கும் பணியுருட் டிடுவா ரெங்கும்
விரிதரு பலால மிட்டு மீதுமண் சொரிவா ரெங்கு
முரியநீர் போது மாலென் றேவினைப் பெயர்ப்பா ரெங்கு
மரியவித் தொழிலின் மூண்டா ரலர்பணை மருத மாக்கள். (உ0)

பொதிவழிச் செல்கை மாற்றிப் புந்தியைக் குறியி னுய்க்கு
நெறியுடை யறிஞ ரென்ன நெட்டிலைப் பாதி மாற்றி

யெதிர்நிரை யலைக்கும் வெள்ள மியைமத கூடு சென்று
செறிவய லகத்துப் பாய்ச்சிச் செய்தொழிற் றலைநின் றூரே. (உக)

புயலெலாங் கடனீ ருண்டு பொழிந்திட வழிந்து பொங்கிக்
கயலெலா முகண்டு தாவக் கால்வழிப் புகுந்த வெள்ளம்
வயலெலா நிறைப்ப நோக்கி வரைவிலா வுவகை பூத்துச்
செயலெலாம் வல்ல மள்ள ருழுதொழில் செய்வான் புக்கார். (உஉ)

கருகிரும் பனைய கோட்டுக் கடாப்பிடர் நுகங்கி டத்தித்
திருகுநீ ரேர்க்கா ணுப்பட சேர்த்தவன் பாசம் வீக்கி
யொருகைவன் மேழி பற்ற வொருகையின் முட்கோல் வாங்கிப்
பெருகிய களிப்பு மேன்மேற் பிறங்கிட வுழுவா ரானார். (உங)

யார்கடத் தாதி நன்னூல் பயின்றிட வுதிப்பா னோர்காற்
றேர்கடத் தருணன் வெள்கத் தெற்கிருந் ததக்கி னுய்க்கு
கார்கடத் துழவர் மேல்பாற் கழிந்துமுற் றிசையி னுய்த்து
மேர்கடத் திடுவர் புல்லென் றிசைப்பவை யாவுந் தீர. (உச)

கால்வலிக் கருங்க டாவுங் கையெடுத் தோச்சு தண்டும்
பால்படிப் பிணிக்கும் வெய்ய பாசமு முடைய ராகி
மேல்வலித் தெழுவன் காலர் பேவிடிற் பழன மெங்குஞ்
சால்புடைச் சிறுபுல் லாதி தணத்தலோர் வியப்பாங் கொல்லோ. ()

உண்டிடு மருந்தின் சார மாத்திர முடலிற் றங்கிக்
கண்டிடு பயனே செய்தல் கண்டுவன் மள்ளர் மேன்மேற்
[illegible]ருக்கா ணுதி குலவுறு தழைகள் பல்ல
மண்டிடு செறுவுள் ளிட்டுச் சாரந்தங் கிடவாஞ் சிப்பார். (உசு)

குழைதரு வயலுட் பைம்புல் குறைத்துநீள் வரப்பின் மேலால்
விழைதரப் பொலிவ தோர்ந்து வித்தென வமர்ந்து நீர்வா
முழைதரு வாழ்க்கை யொட்டோ மெனச்சினந் தொழிப்பார் போலத்
தழைதரு கங்க ரிந்த வரம்பின்மேற் சாரச் செய்தார். (உஎ)

[illegible] விவர்ந்து பாசம் டற்றியிக் கிறுமாப் பெய்தி
நிரம்புற டத்துவார்க ணெடுவலிப் பாசம் பற்றி
இ யம் மிறுமாப் பெய்த லொருவியப் பண்டே யேற்றத்
தாம்பயின் றூது மன்ன திறநற்கோர் கடையின் டாங்கொல். ()

மழைபொழி தலைமை யானு மருதநன் னிலத்தைக் காவல்
விழைதரு தலைமை யானும் வேள்விரா யகன்றான் பேற்றித்
தழைதர வயல்க ளென்று சாற்றிடுங் முனிகள் வாரிக்
குழைதரு சேற்றின் மேலால் விதினர் குலவு மன்னர். (௨௯)

எண்ணிய முனிகள் வித்தி யாத்திடுங் கலங்க னிரைக்
கண்ணிய பின்றாட் டாழ்க்க மடைவழி கழித்த லேபோல்
மண்ணிய வெண்மை நீர்த்து பசுமையே யாயபின் பாய்
மன்னிய விளர்ப்பு மேவு முகிலொடு யாறற் றென்ன. (௩௦)

செறிதவ முயன்று பெற்ற சேயினை வளர்ப்பார் போலு
மறிவறக் கேட்ட பாடஞ் சிந்தித்து வளர்ப்பார் போலும்
வெறிமதுக் கனிகூர் மள்ளர் விழைபுனல் பாய்த்தி நாளுங்
குறைபெற வளர்க்க வம்மா வளர்ந்தன குலவு பைங்கூழ். (௩௧)

களைதரு கருகப் பள்ளிக் களைக்கர்நல் விருத்தி யாகப்
புளைதரு தானம் பேர்த்து வைக்குமா றியர் போல
வுளைதரு பைங்கூ ழெல்லா மோங்குபு விருத்தி யாக
வளைதரு பழன மெங்கும் பெயர்த்தனர் கடைஞர் மன்னர். (௩௨)

வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு மேகங்கள் பசத்த லேபோற்
றள்ளிய வெழுந்த சண்ட மாருதம் பொருவப் பைங்கூழ்
வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு பசந்தெழு விறு முற்றுந்
தள்ளிய முளைத்த வம்மா தாமரை யாதி பல்ல. (௩௩)

கனைகனை பருவ நோக்கி மள்ளர்கள் கனைவா ளேவ
வினைகளை யொருக்கிக் கூந்தல் புரிகொடு வரிந்து கட்டிக்
கனைகளை புடைக்க விங்கன் திரைத்தலை கருவுண் டாதி
யனைகளை புறப்பு குந்த ராற்றுக்கா லாட்டி மாரே. (௩௪)

பொருவருங் குவளை கொன்றார் புண்டரீ கங்கள் கொன்றார்
பருவரு வாம்பல் கொன்றார் படர்தவும் பலமுங் கொன்றார்
வெருவரு வனிச்சங் கொன்றார் மிடைந்தசெங் கழுநீர் கொன்றார்
மருவலரென்ற வந்தால் விடுவரோ மாய்க்கப் புக்கார். (௩௫)

காவிடை மருருஞ் சாயற் களிமயி லனைய மாதர்
கோவிடை யுறுக ணீன்றார் நோக்குற வயிலு லாங்கத்
தாவிடை யடியு ருமன் மிதிப்பர்தண் மலரைத் தள்ளிப்
பூவிடை மிதிப்ப தல்லால் வேறொன்று பொருத்த மாமோ. (௩௬)

கொண்டலங் கூந்தன் மாதர் குனிந்தனர் களையும் போது
முண்டக மலர்கண் மேன்மேன் முகத்தற மோதா நிற்குந்
தண்டலி லரும்பி ரண்டு தனத்திலும் புடையா நிற்கும்
விண்டவ ரெதிர்ந்த காலை விடுவரோ் வெவிய ரேனும். (௩௭)

முகமுத லுறுப்புப் போல மொய்குழற் கரிய வாட்கட்
சுகமொழிக் கடைசி மாதர் முலையையு மறையார் தோன்ற
நிகமுர விக்க நின்ற வரும்புநேர் பொலிந் நோக்கி
மிகவவற் றொடுபோர் செய்வான் வெளிப்படுத் தினர்போன் றம்மா.

கடைக்குல மகளிர் கையாற் களைந்தெறி கமல ராசி
மடைச்செழுங் குலைமேல் வீழ்ந்து வாடின சருகு மாய
வுடைத்திரு வொருக்கும் வெய்யோன் கமலமே லோங்கு காதல்
படைத்தவ னென்று கூறு மொழிபழு துடைய தம்மா. (௩௯)

நிறைபுனல் வயலி னூடே நிலவுறப் பயில்வா ரேனுங்
கறைகெழு வேற்கட் செவ்வாய்க் கடைசியர் முகத்து வேர்வை
யுறையொழுந் தனக்கன் பாய கமலத்தை யொறுத்த நோக்கி
யறைகதிர் வெதுப்பத் தோன்றுங் காரிய மளாய தென்ன. (௪௦)

கயிரவங் கஞ்சமெல்லாங் கருங்குழ லுழத்தி மார்கை
யயினைக் கடைக டாக்கப் படிமிசைச் சாய்ந்து வீழ்ந்த
வுயர்நகப் படைமுன் னூற்று துய்வது முண்டு கொல்லோ
பெயர்வரு மாம்ப லொடுபிறங்குதா மனையு மாதோ. (௪௧)

அடர்மேல களையு மிவ்வா றாற்றுக்கா லாட்டி மார்க
ளிடர்தபக் களைந்து தந்த பிருக்கையிற் புக்க பின்பு
நடர்பிணி மிடியி லாதன் மதியினன் பயின்ற கல்வி
கடர்வறு பொருவ வெங்கும் பணைத்தன தொக்க பைங்கூழ். (௪௨)

ஏன்னிய [illegible]ற்றங் காலென் றுணாமிறப் பிடித்து நின்றும்
வுன்னிய கடுகா லென்று மணமகன் கிரகம் புக்கு
நன்னிய பைங்கூ ழென்னு நங்கையர் குவளை யாதி
யுன்னிய களைக ளென்னு முறுபிணி யொழிந்த ராகி. (௪௩)

சொற்றிடு மள்ள ரென்னுந் தோழியர் சூழச் சென்னெற்
பற்றிடு முணவு நல்கப் பாகமென் வாயா லுண்டு
செற்றிடு பருவம் வாய்த்துச் செழிய கால மென்று
முற்றிடு கணவற் புல்லி யுறவொருங் கருப்பம் வாய்த்து. (௪௪)

காலம்வந் தடுப்ப வீன்ற கதிரெனுங் குழவி யெல்லாஞ்
சாலவும் வான மாய செவிலிநல் லுதிய மென்னுங்
கோலமென் முலைவி ளைந்து கொழுந்திடு கிரண மென்னும்
பாலவா யுண்டு நேக்கிப் பணைத்தன பண்ணை யெங்கும். (௪௫)

பெருங்கதிர் விளைந்த தோர்ந்து செறுபுலர் விரும்பி வாங்கி
யொருங்குபல் களமர் புக்காங் கொய்யென வரிந்து சாய்த்துச்
செருங்குற விசித்துக் கட்டி நெடுங்களந் தலைக்கொண் டேற்று
மருங்குபல் வளாக மென்ன வாரிறப் பலபோர் செய்வார். (௪௬)

போரெலாம் புவியிற் சாய்த்துப் பொருவலித் திண்டோண் மள்ளர்
காரெலாந் திரண்டா லன்ன கருங்கடாப் பிணையல் செய்து
பாரெலாம் வியக்கு மாறு மிதிப்பித்துப் பலாலம் வேறு
நாரெலாம் புரிநெல் வேறு செய்தனர் நலங்கு லாவ. (௪௭)

பரவுவைப் பொடியி ரேறி பதடியுங் கழித்து போக
விரவுமென் காலிற் றூற்றி வெற்பெனக் குவித்தல் செய்து
கரவுசற் றேனு மின்றாக் காளிற்கிட்டே வருமுன் றூக
வுரவுசெய் பலவு முள்ள முவப்புற விளைந்த நெல்லே. (௪௮)

இறையவன் கடமை தீர்த்தாங் கெஞ்சிய தளவு கண்டு
நிறைபெரும் பண்டி யேற்றி நெடுநில செனிய வுய்த்துக்
குறைவறு மனையிற் சேர்த்துக் கூடிக மிராப்பி யார்க்கு
முறைபுரி கல்வி யுண்டாய்க் குடிகளோ பேரர்த்த மெங்கும். (௪௯)

கந்தியுந் தெங்கு மிஞ்சி மஞ்சளுங் கதித்த காரு
முந்திய மருத்த தென்ன மொழிக்கனம் பாண்டி நாட்டு
நந்திய மற்றை நான்கு நனிநறை பொலிந்த தென்று
சந்திசெய் தமைந்த பேய மயக்கமுந் தன்னை சொல்வாம். (௫௰)

குறிஞ்சி. வேறு.

திண்மை வேடுவ ரிறைதொழுஞ் செந்தினை விந்தி
வெண்மை யாரு விட்புனல் பாய்த்துப் விளைந்துக்

கண்மை சால்கொடிச் சியரொடு கலந்தவா றிடமாய்
வண்மை மேயது சந்தின் மலிபெருங் குறிஞ்சி. (௫௧)

பழுக்கச் சுட்டபொற் றகடெனப் பொலிபலாச் சுளைதே
னொழுக்க வார்ந்திசும் புற்றிடச் கொடிச்சிய ருறுபுண்
முழுக்க வோப்புவா னறிகவண் மணியவண் மொய்த்தல்
வழுக்கன் மாற்றிடு வளத்தது மாண்புடைக் குறிஞ்சி. (௫௨)

முல்லை.

குருந்து கொன்றைகா யாமுதற் பன்மருக் குழுமித்
திருந்து பாற்குடஞ் சுட்டிகள் கன்றொடுஞ் சிவணப்
பொருந்து மெல்வர காதிய விளைதரப் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யாய்ச்சியர் பயில்வன முல்லை. (௫௩)

கொன்றை வேய்ங்குழ லூதுவர் கோவலர் மறக்குங்
கன்றை யான்களுந் தணந்தவர் காமவெங் கனலா
லொன்றை மேவுவர் மணந்தவ ரோகையங் கடலா
நன்றை மேவுவர் கலங்கொளித் தகையது முல்லை. (௫௪)

நெய்தல்.

அலைக் கடற்றலைத் திமில்விடு முழக்கமு மடுத்து
வலைவிசித்தெறி முழக்கமும் வலையிடைப் படுமீ
னுலைத் ரக்கவர்ந் தீர்த்திடு முழக்கமு மொருங்கு
குலவி சைச்செறி முழக்கமுங் குலவுவ நெய்தல். (௫௫)

கோட்டு வால்வளை யுயிர்த்திடு முத்தமுங் குறித்து
பாட்டு மீன்பல பாய்தலாற் புன்னையின் மருவாச்
சூட்டு நீளருப் பின்களும் வேற்றுமை தொலையக்
காட்டு நீள்பெரு வளத்தது கருங்கழி நெய்தல். (௫௬)

பாலை.

சாந்து நீறிய கொங்கையர் மகிழ்நரைத் தணவார்
சார்ந்து நீள்தர் கடப்புழி நல்குவ கனிபே
ரீந்து நல்குவ பாடல மலர்தருஞ் செய்ய
வேந்து பஞ்சகோங் குருந்துமா மதிரும் பாலை. (௫௭)

வறிய கூவலொன் புனலிலா திருப்பது மதிக்கு
நறிய பாடல மலர்மது நிறைந்தில் தாமரு
செறிய வாவியிற் பரிஇவர் நிலைத்தி மறுவ
நறிய மேவுவர் கொற்றவ மனைவிட் பாலே. (௬௮)

திணைமயக்கம்.

வளையின் வாரிரு விழிதரு மருவமுங் கான
கிளையி னுடுமெரி பிரமு கெடிபாக லொடைத்
தளையின் மாங்கனிச் சாறுபோர்க் கடையுற வொடித்
திளையின் வாய்ப்புகூட வகற்றுவ தேங்குவ ரொருநாள். (௬௯)

பருவ பாண்டிகள் ஞூட்டம னொத்தினை வாழு
மொருவு முகெவ ருளரப்பவர் யாவெவ னுணரக்காம்
வெருவு நீர்தாச் சுந்தர காயகன் சேயும்
பொருவில் குளயம் பதிவளந் திருவருநில புகல்வாம். (௭०)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் ௭०.

திருநகரப்படலம்.

அலங்குற மாளிகை யடர்க்கும் பல்கொடி
விலங்குற மாமறை விதிய மேத்தமன்
நிலங்குற வமைவலா வெற்றமற நரான்றிடுக்
கலங்குற வொளிர்வது குளமா மாநகர். (௧)

புளினிற் றுமனை போலும் பூக்கொளிர்
காவினிற் கற்பகம் போலுங் கவ்வரிய
தேனினிற் சிவபிரான் போலு மூர்தனிற்
சோலினிற் பொலிவளாள் குளமா மாநகர். (௨)

பன்மலர் தாவன் [illegible] காவும் பாங்கரி
வெவ்மலர் பழனமு [illegible]

புன்மல ரோடையு மொய்த்துச் சூழ்தரு
சொன்மலர் வளர்த்தது குளமா மாநகர். (௩)

அடியவர் மகிழ்தர வருளும் வெள்விடைக்
கொடியவர் மகிழ்ந்தமர் கோல மேயது
படியவர் புகழ்த்தடை பாடிய தவ்வகையிற்
றொடியவர் பயில்பெருங் குளமா மாநகர். (௪)

மன்னிய சிவபிரானுறுதி மீபுலே
முன்னிய மாதவர் முயற வுத்தது
பின்னிய வமரரும் விரும்பு மேன்மையிற்
றுன்னிய வளர்த்தது குளமா மாநகர். (௫)

வயல் சோலை முதலியன.

விளைதரு பழனமும் விரும்பு சோலையுங்
கிளைதரு மலர்பல கவின்ற பொய்கையு
மளைதரு மெய்யுடை யானைப் போறும்
வளைதரு திறமென வளைந்து மல்குமே. (௬)

முன்னகம் மினத்திறு மொன்று முத்திசேர்
தின்னலம் பெறவரு ளிறைவன் றேமெனு
நன்னல முறப்பணை நாளு மேவுவ
பின்னாதில் பிறவியிற் பிணிறு காணமே. (௭)

தம்பினைத் தொன்றுமுன் பகைமை சார்ந்ததா
லம்மைறந் தருதவிர்ந் தருள்வி ராவுவான்
செம்மலர்ப் பணைதொறுஞ் செறிந்த மைந்தெனக்
கொம்மெனச் சூழுவ குரண்ட ராசியே (௮)

முன்புநா ளைக்கருண் முதல்வ னம்மையுந்
தான்புரிந் தருளுமென் றுய்ந்து சூழ்வபோ
லன்புமே வகன்பணை யகத்து மற்றுள
நண்டர்யா லவையுங்குழீஇ நலக்க மேவுமே. (௯)

பருவுவன் குளாசூழ் வயங்கு சோலையின்
பொருவரும் பெருவளம் புகுந்து நோக்குறூர்

வெருவுகற் பகத்தையே வியந்து பேசவா
ரிருமையு நோக்குறு வியம்பு வார்நாவலே. (௧௦)

தடாகம்.

செய்யதா மரைமுகஞ் சிறந்த வுற்பல
மையவாம் விழியதக் காம்பல் வாய்பல
வாயதல் வல்லிகா தாத காவோடாதும்
வெய்யதிர் தடாகமெல் லியல்வி ளங்குமே. (௧௧)

தம்பியர் பெயர்புகர் சார்ந்த கண்ணுடை
பம்மைகள் கயர்தல மாத லான்மகிழ்
விம்மகன் கெழுந்துதாம் விதத்தின் வாவியுட்
செம்மைசேர் கயல்பல தாவுந் திரையே. (௧௨)

அலர்மிசை வதிதரு மன்னம் பாதுக
லுலர்தலில் கயலைவாய்ப் பற்றி யுண்ணுவ
மலர்சிறு முயறமின் பருவி காவோடாதும்
புலர்தலில் பயனுதர் புண்ணி யத்தர்போல். (௧௩)

பாவுதன் கூறெனப் பட்ட காவலர்
விரவிடங் கலைமகள் விளைந்து சார்ந்தெனக்
கரவிலம் போருக மலரிற் காமரா
காவுட னுறைதரக் கண்டு மென்பவே. (௧௪)

மருவுகங் காதலன் மாணப் புவித்துப்
பொருவரு வரம்பெறு புரிசி தாமெனக்
கருதியுன மகிழ்ந்தல் போற் காமர் தாமரை
வெருவற மலர்ந்துநீர் கிலேவி ளங்குமே. (௧௫)

புனையுற வுற்பலம் பூத்த வாவியிற்
றினைபொழு கஞ்சமேற் செறிந்த வால்வளை
கனையெறி காளிந்தி நதியிற் கஞ்சம்பல்
லனமகள் லீலையுமு வளர்ந்தெ ரிக்குமே. (௧௬)

இளையெறி தாமரைவள் வளைமிய செம்மையாழ்ப்
விளையெறி தாமரை மலரின் மேவுவ

குளையெறி பாற்கடற் பயிர்ந்த கொள்கைசால்
புனலெறி யிருகிடுப் பொலிவு காட்டுமே. (௧௭)

ஆரியன் பூசனை கொடாதுச் செய்தவச்
சீரிய நகரிடை [illegible] சேர்ந்துமகன்
காரிய பூசனை யாற்றச் சேறல்போ
லோரியல் வெள்வளை குலைக்க வூருமே. (௧௮)

வள்ளிய சங்கதா வலமொ ருங்குள
முள்ளிய வொருகவி யோதி விட்டவன்
றெள்ளிய புகழெனத் தெளிந்த நீர்க்கரை
வெள்ளிய வலைமணி விராய்க்கி டக்குமே. (௧௯)

வெய்யதே ருழக்குபு விரவி வண்டினச்
செய்யதா மரைபல செறியப் பூத்தல
துய்யவாந் தடத்திடை யுறைந்த மைத்திரு
மையதா யகன்கரை யமரின் வாட்டமென். (௨௦)

மன்றைபல் கயக்கொதுங் வண்டு முக்குவ
வின்னுதன் பகைமலை யெனப நோக்கிரு
ளென்னுபல் வருக்கொடு துவைத்தல் போலுமாற்
பன்னுமிக வுகலமும் பான்மை போலுமே. (௨௧)

புறநகர்வளம்.

யானைகள்.

சலசல முமமதம் பொழிந்து தாழ்மணி
கலகல வொலித்திடக் களிறு லாவரும்
பலபல வரைகளும் பரந்த கால்பொரு
வலர்தலி மருவிபோ னிலாய தென்னவே. (௨௨)

படாமணி யெனப்பரம் பலவார் வண்கவுட்
குடமிறை கடாமெனக் கூறுமுன் களிறெ
படர்கறை படிக்கவ [illegible]ங்க வந்துவாம்
தாடல்பல வளிகளைக் களியர்க் கூட்டுமே. (௨௩)

குதிரைகள்.

கால்பல வுருக்கொடு வால்க ளூர வொடு
சால்புறத் திரிந்தெனச் சலித்திடும் வாம்பரி
ஆல்பல வுணர்ந்தவர் நவிற்றுங் கூறுளை
பால்படு மிலக்கணத் தெரிந்த தென்னவே. (௨௪)

வாசநூ னடிகளுங் காசு வையமுந்
தூசநுஞ் செயப்பிரா ணமைந்த வாம்பரி
போதரு மிற்றறு போற்றுந் தூளைவாழ்
மேதகு பரிக்குமு னிற்றல் வெள்கியே. (௨௫)

தேர்கள்.

பாதல மடித்தலங் காண்ட வைம்பொன்செய்
மீதல முடித்தலங் காணவே தரு
பூதல மிசைச்செயும் பொன்செய் தேர்பல
காதலங் கதிருஞ்செய் காட்சி சான்றவே. (௨௬)

கவிம்பரி யிரு கால்வ யத்தவா
யகிம்பரி வகைய மைந்த நலங்கு நம்புகோக்
கிகிம்பரி கால்களி ரண்டினுஞ் செல்வன
பகிம்பரி காத்தபின் படரி ரும்புபோல். (௨௭)

வீரர்கள்.

விழித்தகண் ணிமைத்திடார் வேலை திரம்பியு
மொழித்திடா ருயிர்சுமக் குறுன்று மானத்தை
யிழித்திடார் கன்னியிலத் திலங்கு வீரரைப்
பழித்திடா வினையர்கள் ஒளி யும்பல. (௨௮)

இப்புறோர் கொடுங்கணை யெய்ப்பு றோரயி
லெய்ப்புறோர் கழுக்கடை யெய்ப்பு றோர்வலி
யெய்ப்புறோர் மாக்களிற் றலைவை யெலிகோ
லிப்புனன் முதல்தத் தெரித்துக் காட்டுவார். (௨௯)

ஆயுதமுதல்யான வியற்றுவோர்.

அத்திர சத்திர மோதி யாபவு
மத்திகை கதிர்சுடி வாளங் கிம்புரி

மொய்த்தகட லிரங்கிட காதி முற்றவு
மெய்த்திடா வியற்றுவ ரிருக்கை மல்குமே. (௩௦)

திருநகர்வளம்.

அகழி. வேறு.

ஓங்கு சுந்தர நாயக னுயரைநதலா லாங்கு
வாங்கு தெண்கட லேழுமன் னியதிற மதிக்கு
மீங்கு நீர்ப்பெருகும் புறக்கடன் மேதகு விருப்பி
னீங்கு மேவிய தென்கலா மிஞ்சிசூழ் புகாரி. (௩௧)

மதில்.

தன்னைச் சூழ்தரு கதிரவன் புகுத்த கானக்
தன்னைக் கத்தவி றேக்குவா ரப்பல சயிலத்
தன்னைப் போற்றிடப் பொலிவலா சார்ந்தரூஞ் செல்வத்
தன்னைப் போலிலாத் திடமதில் சூழ்ந்தொளிர் தகைத்தே. ()

மாளிகைகள்.

இரவு மேவுவெண் கதிரினைச் சுவாணஞ்செய் தெறித்தாய்
பரவு மாறுபூ மியதெனப் பாங்கறை திற்றிக்
கரவு நீரயன் றொழில்பல் வைபுனைத் தமைத்த
வுரவு மாளிகை யீப்பாவி யுயமுறி லொருங்கு. (௩௩)

கோட்டி ரூருறக் குழைந்தமேற் றூதசெய் குன்ற
மாட்டி மாமதி தன்குதல் கதிரவன் பலகோய்
வீட்டி பூரனை புரிந்தமேத மென்றுவம் விசைபுந்தா
னாட்டி காலும்பூ சிக்கவுந் திறத்தகத் தயங்கும். (௩௪)

வானை ளாவிய மாடமேற் றுகிற்கொடி மரம்போய்க்
கானை ளாவிய கற்பகக் கிளைபொதிங் கவிப்ப
வூனை ளாவிய வச்சிரப் படையிறு மெழுஞ்சுக்
கோனை ளாவிய மலரிலா தென்னொனக் கீள்வான். (௩௫)

வீதிகள்.

கருகிக் கிங்கரு ரூடலிற் பழுதெறி கலையும்
பொருவி லாயவர் பாலையுங் குய்லாயமாய்ப் பொலியுந்

தெருவின் மேவுவோ ரொதுங்குறு மைம்பலர் சேரன்
மருவு வாருதி ரூர்மிசை மங்கல தவர்மேலை. (௩௮)

கடைவீதிகள்.

மேக மண்டலந் தொய்தரக் காவணம் விரித்துப்
பூக முந்துலக் கதலியுங் கொடியுந் தொடுத்து
போக நந்தனக் குளிர்புனல் மறுகுறத் தெளித்துப்
போக வாவிலை வாயவ ரிருந்த தோரணம். (௩௯)

கட்டி பாலையும் பக்கநுங் காயொடு கனியும்,
மட்டி ருக்கள் புதிதைய மணம்கமழ் சார்ந்தும்
பட்டி வர்க்கமும் பன்மணிக் கலைகளுந் தொடுத்து
வெட்டி மாதிரங் கதுக்கியர் புடகிறைந் திருந்த. (௪0)

விரும்பு மைம்பொழி நகை மிக பொசுமும் பெருமைய
வரும்பு மாவனப் பொலிவினக் கெனவளப் பரிது
கரும்பு மாளிகைக் குரலொடு நியமிதக் கனிந்து
பெருந்தல் போகமுந் தொகைதெவ நாடொறும் சிறக்கும். ()

செந்த டர்ப்பிரா வடைக்குருத் திக்கது தெரிந்த
பெருந்த மந்துன் மோங்கனுந் தொடுப்புநுந் தெள்ள
மெந்த ருந்தெ விலங்கெழு மாடமா ளிகைமேல்
விந்த பன்னிறச் சிகரங்க டளிர்த்தனி விளங்கும். (௪0)

பரத்தையர்சேரி.

வைய மாகிய கடலிடை வரிவிழி யாய
வெய்ய வார்வலை விசிபா டயிரொறு நீங்க
ஐய கைப்படுத் தன்னவர் மைபொரு மாய
கொய்ய வார்த்தை பதிந்துண்மா தர்களுடுங் குலவும். (௪௧)

ஆட லாற்சிலர் யாழெடுத் தழகுருத் தெள்ளப்
பாட லாற்சிலர் படாமுலை யழகினார் பவனத்துக்
கூட லாற்சிலர் கொவ்வைவா யூறலிற் கருத்தி
நீடலாற்சிலர் மயங்குற நிகழ்த்திவாழ்ந் திடுவார். (௪௨)

வேளாளர்வீதி.

தூய தாயகங் காகுலத் துதித்தவர் துகளின்
மேய வாய்மையை மொப்புர வாற்றுதற் கஞ்சார்
பரிய சீர்த்தியர் பண்புற வுழுதொழில் பயின்று
மேய வாழ்க்கையர் வீதியு மாயிடை விளங்கும். (௪௩)

வருவி ருந்தய சரித்தலாற் றம்பசி மாற்றார்
பொருவில் கேள்வியர் வொர்ச்சனை நாடொறும் புரிவர்
பெருவி லட்டுப சாரமே விழைந்திடு மேலோர்
மருவு வார்தெருப் பெருவளம் யாவரே வருப்பார். (௪௪)

வைசியர்வீதி.

நிறைமெ ருப்பொரு ளுடைமையிற் றனதனை நிகர்வார்
மறைமொ ழிப்படி பலதரத் தொழிலினில் வல்லார்
குறைய வுதவில கற்பமே ... தன்னைக் காமுற்
றமைய விழ்ச்சி சிட்டிவர் ...க்கையு மொருசார். (௪௫)

வெருவும் வஞ்சொலி லாதவர் மேதக வாயலார்
பொருளுந் தம்பொருள் போலெண்ணித் தாக்கமே புரிவார்
ஈருணு மாமிசா பதியடுக் கன்புசாற் றகலார்
மருவுஞ் செய்கையில் வணிகர்தம் வளஞ்சொலும் வரைத்தோ.

சூத்திரர்வீதி.

திருந்து மெய்மைசே ருடைவிச யாலய மேவன்
பொருந்து பல்கலை ஆய்ந்திய பொற்பினிற் பொலிவார்
மருந்த னோன்பிலும் வாழ்க்கையர் வாழூர் மயங்கா
இருந்து வாழ்தர விவந்தன வரசர்வா ழில்லம். (௪௭)

கம்ரு மல்கிய தனைக்குற மெதித்துவாய்ப் பெய்து
பொங்கு செஞ்சடர் விழிமணி பொலிந்துவாய் வேந்தர்
அங்குயா ளியாக விளக்கவா லக்கர் துணைவாக்
கொங்கு மல்குடா மமரு ரெனப்படில் குவிங்கின். (௪௮)

மறையவர்வீதி.

ஆங்க மாறுமன் ருணர்ந்தவ ரருமறை யாளர்
... பகைபடம் பழித்துத்
பங்க மொரு ...

அங்க மேவிய பதிகழல் சார்பெருந் துணிவோர்
தங்கள் வாழ்மனை வீதியு மொருபுறந் தயங்கும். (௪௯)

மறைமு ழக்கமும் வானவா யவிகொள விளிக்கு
நிறைமு ழக்கமுந் தொழுபவர்க் காசிக ணிரப்புந்
துறைமு ழக்கமும் பரமதத் தொடர்பறக் கனோவா
ணைமு ழக்கமும் பெருகுவ வையர்வாழ் வீதி. (௫0)

ஆதிசைவர்மாளிகைகள்.

பூதி கண்மணி வாஞ்சையர் பரார்த்தமும் போற்று
நீதி வாழ்க்கைய ராகம நெறிமுழு துணர்ந்தோர்
காதி மும்மலங் கண்ணுத லடிநிழல் கலக்கு
மாதி சைவர்வா ழிருக்கையும் பொலிதரு மாங்கண். (௫௧)

அன்ன திரம்.

விருப்பு மேவர யாவரும் ந்துணை முல்லை
யருப்பு சேருதல் லடிசிலும் பால்விற மமைந்த
பருப்பும் பாருங்குய்க் கருவேயுஞ் சிற்றுணைப் பலவு
மிருப்பு வாய்ந்தசத் திரங்களு மாவயி னிலகும். (௫௨)

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

பேணி யாலவா யமைத்தெனச் சுந்தரப் பெருமான்
காணி யாயவிவ் விடத்திலுங் கலந்தமைத் தென்ன
நாணி வெய்யவன் வெப்பறப் பெருங்குளிர் நலஞ்செய
ணி மேவிய பந்தரும் பொலியுமோர் பாங்கர். (௫௩)

சைவமுனிவர்மடங்கள்.

தாத மார்க்கமுன் ஞயநான் மார்க்கமுஞ் சமைந்தா
ரோத மார்க்கமென் றுள்ளன யாவையு மொழிந்தார்
நாத மார்க்கமே லொன்றியொன் றுகிலை நயந்த
போத மார்க்கர்வாழ் திரு மடங் களும்பல பொலிவ. (௫௪)

திருக்கோயில்.

இன்ன பல்வளத் திருமட முதலிய வெவையு
மன்ன நாப்பண்விற் றிருப்பது பேருருள் விசா

லன்ன மென்னடை யங்கயற் கண்ணியோ டனைத்தரு
ளென்ன நாயகன் மகிழ்ந்தமர் சுடர்மணிக் கோயில். (௫௫)

பொற்றமரை.

வருந்து பல்லுயிர்ப் பவப்பிணி தீர்க்குநன் மருந்தாய்ப்
பொருந்து பற்பல பூமுதல் வளத்தொடும் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யொருபுறச் சுந்தரர் முன்பு
திருந்து நன்மையின் விளங்குபொற் றமரைத் தீர்த்தம். (௫௬)

திருக்கோபுரம்.

நிலவு பொன்முடிக் கண்ணிறைத் தவனெறு நெடியோன்
குலவு சந்நிதி முன்கரங் குவித்துநின் றென்னக்
கலவு பொன்னணி முடிமிசைத் துகிற்கொடி கவின
வுலவு வானொடு நின்றிடு கோபுரமே. (௫௭)

திரும ல்.

பகைவி ராயுருச் சிதைந்தசோ ரூன்றுமுட் படர்ந்து
நகைவி ராவுமோ ருருக்கொடு நலமுறச் சூழ்ந்து
தகைவி ராவுமா நின்றதை யென்னலாந் தனவா
முகைவி ராவுபூங் கொன்றையான் றளிமுதன் மதிலே. (௫௮)

விமானங்கள்.

மாறு கொண்டசோ லங்கனை மருவுதன் மதித்து
வீறுகொண்டபொன் மேருவுஞ் சேயொளி வேணி
யாறு கொண்டவற் குதவிசெய் பாக்கவண் மருவிக்
கூறு கொண்டிருந் தெனப்பல விமானங்கள் குலவும். (௫௯)

ஒன்றி யுந்தொழு தேத்திய கதிரவ ராற்கு
மொன்று பல்லுல குயிர்த்ததா யாகிய வுமைக்கு
நன்று தண்ணிய வுருக்கொடு நிழல்செயு நலம்போ
லென்று மொண்கதிர் பரப்புவ விமானமோ ரிரண்டும். (௬0)

இலந்தைவிருக்ஷம்.

புரிந்து நீழன்மாத் திரஞ்செயுங் கடம்புபோ லாது
பரிந்து நீழலும் படர்சுவைக் கனிகளு முதவித்

தெரிந்து திங்களி தெய்வநா லெடைதரு தெய்வ
மிரிந்து பொருகண் டகழுங்கொண் டிலகுமோர் வந்தி. (௬௧)

எண்ணில் பல்வினை மணிகடம் படியில்விற் றிருப்போன்
மன்னனி லத்தரு வதரிகள் வீழுநு மருவல்
கன்னுறு பின்கலைக் கற்பகத் தம்பொருக் கனிக
ணண்ணு கிற்றனி னவைகய ரானைகூர்க் குன்றே. (௬௨)

மற்ற விசேடங்கள்.

மறைமு முக்கமு மாகம வெனப்படு மாதர்
துறைமு முக்குமுங் குடமுமா முதலிய தொக்கால்
கறைமு முக்கமு கல்வார்வாய்ப் பாட்டொலி யறைய
நிறைமு முக்கமு பெருகடன் முழுக்கென கிளிரும். (௬௩)

சூழு வார்கரு மாகர கற்றினைக் குறித்துத்
தாழு வார்களும் படங்களை யிறைத்திரு விளையும்
போழு வார்களும் புகர்மலங் கழிப்பியா வைத்தக
தாழு வார்கரு மனவில ரவரி னம்பர. (௬௪)

இன்ன பல்வள மலிந்தபொன் னுலையத் தெங்கள்
கன்ன லஞ்சவை கனிந்தசொற் கயற்கணு மோரி
மன்ன மேனமு முணர்தராக் கந்தர வாலைன்
முன்ன விற்றிருந் தாருயிர்க் கின்னருள் சுரக்கும். (௬௫)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆசிரியவிருத்தம் ௬௫.

நைமிசவனப்படலம்.

வலனுயர் மாதவர் வைருகற் கிடமாய்ப்
பலனுயர் கன்னியம் பதிகள யகத்திற்
குலனுயர் தருப்பல குழுமைவுற் றிருக்கு
நலனுயர் பெரும்புகழ் நைமிசக் கானம். (௧)

யாக்கழி கருமுயர் வருக்கைக வின்ற
தேங்கனி கருப்பிரி தலைச்செழுஞ் சுகவி
யாங்கனி கருநறி வயிறவிற் கறபக்
தாங்கனி கருமறக் தவர்க்க முனிவர். (௨)

சிங்கமும் யானையுஞ் சினங்கெழு புலியும்
பங்கமில் தூவையும் வெம் பணியுமொன் மயிலும்
பொங்குவெம் பகையறப் பொலிதலின் முதல்வன்
றிங்கரு மரவுமுஞ் செறிசடை யனையே. (௩)

கற்பகம் பொலிதரு கடவுளர் பலரு
மற்பக முறவலிக் கவினவரிற் கறங்வார்
பொற்பமர் கனிதரு மதுபரிக் கிலசேரற்
சொற்பயி லிதழ்வளருந் சொல்லவென் னையரிதா. (௪)

செஞ்சடை மாதவர் திருமலர் மேற்றிக்கு
மஞ்சடை வாவியின் மயங்குட லைப்ப
பிஞ்சடை தருக்குலம் பெய்மது மழையிற்
றெஞ்சடை மாக்குலந் தம்முடை யனப்ப. (௫)

சோதியில் போருட் குதிரிய நாய
மாதவர் மேனியை மறைத்தல்வென் பொடியே
போதகப் பயிறரும் விலங்குடன் மறைத்தல்
மீதன் நறுமலர் செறிந்தவொன் பொடியே. (௬)

பிறைநுதல் மருப்புடைப் பெருங்குரல் வேழக்
கறையடி மிதிப்புடைக் கானக மலர்
மறைபுணர் முனிவரர் மலரடி மிதிப்ப
நறைமகன் விசைர யாய்பாங் மலரே. (௭)

பாயவன் மரப்பல பயிலுமவ் வனப்பு
மேயவ நுருக்கொடு விண்ணுவ செறுநி
வாயவ னுருக்கொடு மல்குவ காயா
ஆயவ னுருக்கொடு கடர்வன விதழி. (௮)

மாதவர் செஞ்சடை வளைதர யாத்தப்
பாதவ கிறங்கிவழ் படர்ந்தினி திருப்பார்

மேதகு மவர்சடை விழ்தர வகத்திப்
போதவிர் பிறைச்சடைப் புனிதனை நினைவார். (௯)

உறுவரா ருருது முறைமுக்கிறு கன்றை
மறுவறு மொருகரந் தாங்குவர் மகிழ்ந்தே
யறுபகை யறுபகை யாக்கிய வவர்பின்
பெறுவது தெரிந்துமுன் பழகுபெற் றிமைபோல். (௧0)

இத்தகு கௌசிகத் தினிதுறை தருவா
ருத்தம வெள்ளிய நீறுடல் வயக்கிப்
பத்தியிற் கண்மணி பற்பல பூண்டு
புத்தியி னைந்தெழுத் தெண்ணுறு பொனிவார். (௧௧)

ஏழுகடல் பொங்கி யெழுந்து பரம்ப
முழுமலை பேர்ந்து முழுங்கு கொடுங்கால்
கெழுதகு பேறுங்கி லேசமொன் றில்லார்
வழுவறு தங்கண்ம னந்தடு மாறார். (௧௨)

முளைத்தெழு காமமு தற்பல குற்றம்
வளைத்தெழு மாறும னத்திட னல்கார்
தளைத்தெழு பந்தம றுத்துயர் சால்பிற்
றிளைத்தெழு வாரரு டேக்கிய நீரார். (௧௩)

மாலய னாதியர் வாழ்க்கையு மெண்ணுற்
காலவி கற்பமொ ழிந்தக ருத்தார்
சீலமு ருக்கொட மர்ந்தன சீரா
ரோலம றைந்தலை யுள்ளது தேர்வார். (௧௪)

இருவினை யொப்புரு வின்மொழி யன்ப
மருவி னுடற்றுள தென்றும திப்பார்
கருவறு மாறுக நித்தவு பாய
மொருவில மாக்கதை வாஞ்சையொ டுள்வார். (௧௫)

வேறு.

புலத்தியன் றுருவாசன் புலகன்வே தாரணியன்
வலத்தியல் கதருவி மாண்டவி யன்சந்த

னலத்தமை கணப்புச்ச னாதன னுருவசிட்டன்
குலத்துயர் சமவர்த்தன் குணமலி மதுப்பிரியன். (௧௬)

சம்புத பரன்விந்தன் சவுநகன் சமதக்கி
யம்புவி புகழ்கர்க்க னகத்தியன் காசிபன்சீர்
நம்பிரை வதன்கிருது காடிய புகழ்ப்பிருகு
வம்பிலுத் தாலகன்கோ சிகனுயர் மாண்டசன். (௧௭)

கண்ணுவன் வாமதேவன் காத்தியா யனனாதி
யெண்ணரு முனிவரரு ளீண்டினர் நறுங்கொன்றைக்
கண்ணிய னருள்பெறுவான் கரிசறு மாமகமொன்
றண்ணிய காதலினோ டாற்றின ரப்பொழுது. (௧௮)

வெள்ளிய திருநீறு மேனியின் மேற்பொலிய
வள்ளிய வக்கமணி மாலிகை யுங்கவின
வுள்ளிய வெழுத்தைந்து முச்சரித் திடுநாவோன்
றள்ளிய விருவினையான் றனிபிறி தொன்றுமிலான். (௧௯)

புள்ளிய புகழ்வாத ராயணன் மாணாக்கன்
தெள்ளிய விரொன்பான் புராணங்க ளும்பயின்றோ
னள்ளிய பாணவகை ரொருங்குணர்ந் தெடுத்துவா
முள்ளிய குணைச்சூத முனிவரன் வந்தனனால். (௨0)

வந்தவன் றனைக்கண்டாங் கிருந்தவ ரியாவரு
மெய்தழி யுவகையராய் விரைந்தெழுந் தடிபணிந்து
சந்தமி லோரிருக்கை நல்கிமற் றதிலிருத்தி
முந்தைவ லுபசார முழுமையு முறையாற்றி. (௨௧)

யாவரு மிருக்கவென வெதிரிரு பாலுமிருந்
தோவரு முவகையரா யுத்தம முனிவரனை
மேவருஞ் சிவசரிதம் விரித்துணர் மேன்மையனே
தாவருங் கருணையனே யெனத்துதி நனிசாற்றி. (௨௨)

திருவளர் மகமொன்று செய்திடு மிப்பொழுது
குருவளர் தெய்வமுனைத் தெரிவந்து விட்டதனை
யுருவளர் நிம்மகமுந் தூய்மைய தாக்குமினி
வெருவளர் வினைநீங்கி மேன்மையுற் றனமியாமும். (௨௩)

என்றுபன் முகமனுரைத் தியாங்கொல் லாமுய்ய
நன்றுசெ யிவ்வுணர்ந்து நாளிலங் கருமுய்யக்
குன்றுவில் கொண்டகரர் கொடிதின் மூலப்பொரித்த
னென்றுமலி தலத்தம்மு மொருதல மிலிதுரைத்தி (உச)

தலமுத லொருமூன்றுந் தனித்தனி சிறந்ததுவாய்ப்
புலமுறத் தினைத்தானும் புகழுறத் தியுமளிக்கும்
பலமிகு மொருதாகும் பகர்ந்தருள் செயல்வேண்டும்
வலமிகு புகழ்ச்சூத மாதவ வொசந்தனரால். (உரு)

வேறு.

முனிவர ருரைத்த வார்த்தை முழுமையுஞ் செவியி னேற்று
கனிமிற் றுய்க்குஞ் சூத நன்முனி யொருமு கூர்த்தம்
பனிமதி முடித்த வேணிப் பகவனைத் தியானஞ் செய்து
கனிதரு முகத்த னென்று கண்மணி துளைக்க கூறுவான். (உசு)

சனைதரு தவத்தீர் நல்ல காரியம் வினவுதீர் நுமதாற்
புனைதரு நன்மை யெனும் பொருவிலா முடைய ஞானச்
சினைதரு சிவபு ராண விருப்பமே மிக்க தானும்
வனைதரு சிலையான் பாத மருவுதற் கேது வாமால். (உஎ)

வெள்ளியங் கயிலை யாதி விருப்புறுந் தலங்க ளுள்ளு
மொன்னிய பேன்மை வாய்க்க வத்தலத் தலைமை நாட்டால்
வள்ளிய வலைய தானத் திருப்பெயர் வகுப்பச் சொல்வாந்
தெள்ளிய முனிவீர் [illegible] யாக்கையா [illegible]ராம். ()

புனைநெறி வியாத னேர்லான் வருத்தவி சொல்லா வேதனை
[illegible] காகஞ் [illegible] காந்தக் [illegible]
கறையில்லத் திரகண் டத்தில் கனாதரப் பட்ட தாரு
மிறைதரு மினர்க்குத் தீர்க்கும் வதரியா ரணிய மென்மை. ()

அர்த்தல மூர்த்தி தீர்த்தக் தலமென வரய ரன்று
மெத்தலங் களினு மெய்தா விசேடமா யிருக்கு நாளுங்
கைத்தல நெல்லி போல யாவுங்கண் டியர்க்க தாகத்
முத்தலம் புகழத் தான மான்மிய மொழிவாம் கேண்மின். ()

திரையெழு குமரி யாறுஞ் செம்மணி சிதறி காளுங்
கரையுடைத் தெழுவெள் ளாறுங் காமரு தென்பாற் றிக்கு
முறையமை வடபாற் றிக்கு மெல்லையா யொழுகக் கொண்டு
புரைதரு வளங்க ளல்கிப் பொலிதரு பாண்டி நாட்டில். (கூக)

மறிதிரை சுருட்டி யோடு மகாநதி வடபாற் கோட்டி
னெறியுயிர் முழுதுங் காக்கு நெல்லைநா யகியோ டெங்க
ளறிவுரு வான சொற்ற வாளீச ரமர்ந்து வைகுஞ்
செறிமலர்ப் பொழில்சூழ் தெய்வக் கோயிலூர்க் குதீசித் திக்கில்.

விரிசிறை யிரண்டு புள்ளும் விழுங்கிய பிழையி ரிப்பான்
பரிவொடு மயூர மெங்கள் பரம்பர னிளஞ்சேய் பாத
முரியபே ரன்பிற் போற்றி யுவத்தலின் மயூர வெற்பென்
றரியயன் முதலோர் போற்று மதற்குநேர் குணக்குத் திக்கில்.

சத்திய முதல்வி னென்று தனைப்புகழ் திடப்பான் மேவிச்
சத்தியநாதன் பொற்றாள் சக்கர பாணி யென்றுஞ்
சத்திய நெறியிற் போற்றத் தவாதவன் மருவுந் தெய்வச்
சத்திய கிரியென் றோதுந் தலத்துக்குத் தென்பாற் றிக்கில். ()

பன்னிய மத்தை மேவி னைந்தலைக் காரு வாருட்
டுன்னிய மத்த னாய கரிகுழ லுமையா ளோடு
மின்னிய வேணிக் கூத்தர் வீரசே கரனார் மேவ
பன்னிய புகழ்சால் வீரா லயத்திற்கு மேல்பாற் றிக்கில். ()

தனித்தனி புரையே யென்று சாற்றும்யோ சனையி னெல்லை
யினித்தவத் தான மேவு மெண்ணிறு மெல்லா நல்கும்
பனித்தநீர்த் தடஞ்சூழ் புந்தத் தானத்தைப் பம்ப ஞரு
[illegible] வந்து வானரும் வணங்கிப் போவார். (கூசு)

கனிபல துவன்று நின்ற காமரு வதரி நீழற்
பனிமதி முடித்த வேணிப் பண்ணவன் கயற்க ணுளோ
டினிதமர்ந் திருக்கு நீரா விலங்கையா ரணிய மென்றோர்
நனியுயர் திருப்பேர் யாரு நவில்வரச் சூரைக் கம்மா. (கூஎ)

என்றுரை செய்த சூத மாதவ னிருதாள் போற்றி
நன்றுரை செய்தா யைய நலமலி சூரா யென்றுன்

தொன்றுரை யுறுதற் கேது வென்னசொல் சொற்றி யென்று
ரன்றுரை யில்லாச் சூத மாதவ னுரைய லுற்றான். (௫௮)

நைமிசவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ககச.

சூரியன்பூசித்தபடலம்.

தண்ணிய மதியஞ் சூடுஞ் சங்கரப் பெருமான் பாத
நண்ணிய கருதிப் பாச நாசஞ்செய் தின்ப மேய
புண்ணிய முனிவிர் யின்னும் புகழ்தரு சூரை யென்ன
நண்ணிய நாம வேது நவிற்றுது நயர்து கேண்மின். (௧)

திகழ்தரு தவத்தின் மிக்கான் சிறுவிதி யென்னும் பேரா
னிகழ்தரு தன்மை யில்லா வெழில்வளர் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
புகழ்தரு மிருபத் தேழு மகளிரைப் புணர்ந்து நீமை
யகழ்தரு மதியோன் கொள்ள வளித்தவற் கோ சொல்லும். (௨)

நிறைமதித் தேவ கேட்டி நேரிழை யிளையர் தம்மைக்
குறையமை பக்க பாதங் கலப்புறு கோப்பக் கண்டு
குறையற லடத்தின் மேன்மேற் றொன்றுமா மகிழ்ச்சி யின்றேன்
முறைதயச் சபித்து மென்றான் மொழிந்தது கேட்ட வாலோன். (௩)

அருளிய படியே செய்வ லையுறே லென்று கூறி
வெருளிய வின்றி யொப்ப மெளிவாழ்ந் திருக்கு நாளின்
மருளியல் கருங்க ணேரோர் மங்கைபா லிருப்பம் வைத்தான்
பொருளியன் மேனி மற்றைப் பூவைமார் பொறாமை பூண்டு. (௪)

வையமுற் றிறைஞ்சுந் தந்தை மலரடி வணங்கிப் போற்றி
யையநின் மருக னொன்றா னறுடம் பட்ட வாறே
செய்யலன் பக்க பாதஞ் செய்வனென் றிறைஞ்சிக் கூற
வெய்யவெங் கோபமுண்டு மேவுபா மதியைக் கூவி. (௫)

மதியெனும் பெயரோய் சொற்ற மாற்றநீ மறந்த னன்றோ
முதுவிப் பிழைபொ றுத்தேன் முனிவற வினிமே லேனும்
பொதிசர ரயன்மால் யாரும் போற்றிடப் பட்ட தாமென்
விதிமறுத் தொழியே லென்று வேண்டவு மறுத்தா னன்றே. (௬)

மறுத்ததை யுணர்ந்து தக்கன் வளரெரி சினந்தா லென்னக்
கறுத்திரு கண்ணுஞ் சேப்பக் கலாநிதிப் பெயரோ யென்சொல்
வெறுத்தலா லின்றுதொட்டுன் மேனிதேய்ந் தொழிக வென்று
விறுத்ததீ வினையை வெல்லு மியல்புடை யாரு முண்டோ. (௭)

ஒழிவருஞ் சாப மேற்றவ் வொருகலை யாகா டோறுங்
கழிதரக் கண்ட வாலோன் கற்பக மாலை வேந்தன்
வழிமறை மலரின் மேலான் மாயவ னிவர்பாற் சென்று
மொழிதலும் பெருமான் பாற்போய் முறையிடு கென்று விட்டார். (௮)

ஊழியுஞ் சலிப்பொன் றெய்தா வொருபெருங் கயிலை சார்ந்து
வாழிய பெருமான் பாத மலரடித் துணைமேல் வீழா
வாழிய துயரத் தோடு மழுதன னழுத லோடித்
தாழியல் சடையா னன்னோற் குற்றது சமையக் கேட்டு. (௯)

அஞ்சலை யஞ்சே லென்று வங்கையா லெடுத்தா லோனைச்
செஞ்சடை முடியில் வைத்தான் றேய்தலற் றுயர்ந்தா னன்னான்
வஞ்சினங் கொண்டு தக்கன் விறுவினை யுய்யச் செய்த
நஞ்சனை யவையா ரோயோர் மகஞ்செய்த் துணிந்தா னன்றே. (௧0)

ஒண்குண மில்லா னாகி யுயிர்க்குயி ராகி நிற்கு
மெண்குணச் செல்வன் றன்னை யிகழ்ந்தொரு வேள்வி யாற்றல்
வண்குண மென்று புக்கான் மாமலக் கோட்பட் டார்க்கு
நண்குண மிதுவோ வின்னும் பலவுள நவிற்றுங் காலே. (௧௧)

கற்பக மாலை வேந்தன் கஞ்சநாண் மலரின் மேலான்
மற்பக [illegible]ர்ந்த திண்டோண் மாயவன் வான நாட
[illegible]ங்கு மோலி விஞ்சைய ராதி யோரைப்
பொற்பகம் பொலியக் கூட்டிப் புக்கனன் யாக சாலை. (௧௨)

அச்சமொன் றேனு மின்றி யனைவரு மொருங்கு சூழ
வெச்சனே துணையாக் கொண்டு மகயினி தியற்ற லோடும்

கச்சமி றவத்த மேன்மை யாழ்முனி கயிலை சார்ந்து
கச்சர வணிந்த பெம்மா னகைமலர்ப் பாதந் தாழ்ந்து. (கங)

ஐயனே யின்னே யென்று தறிவிலாத் தக்க னென்றும்
வெய்யதிக் குணத்தா னின்னை வேள்வியொன் றியற்றப் புக்கான்
செய்யநன் றென்று ராகித் தேவரு மொருங்கு தொக்கார்
வையமுற் றுய்யு மாறு மதித்தருள் செய்தி யென்றான். (கச)

மகதியாம் முனிவன் வார்த்தை மாதேவன் கேட்டு தக்கன்
தகவிலா னேனு வேள்விச் சாலையும் பயோ டின்னே
யகலிகக் காண்டி யென்று வருளியோர் தூதர்க் களின்று
மிகவலி படைத்த வென்றி வீரனைத் தோற்று வித்தான். (கரு)

தோற்றிய வீர னையன் றுணைமலர்க் கமல பாதம்
போற்றிய வணங்கி நின்று புண்ணிய முதல்வா காதே
லாற்றிய யாக்கும் தேவ லருளாகெனை காமா பாக
மாற்றிய செருவித் தக்கன் மகம்புரி யின்று மென்றான். (கசா)

என்றலுஞ் சினந்து பொங்கி யெழுந்திவெய் யணங்க னோடு
செல்லுநன் முழுங்கி யார்க்குஞ் சிறுவிதி சாலை புக்கா
னன்றவ னிருந்த யாரு மன்புனிப் போர்த்து நோக்கி
மூன்றமான் குமாரக னென்கக் குலைகுலைத் தோடலுற்றார். (கஎ)

ஓடிய சுரரை யெல்லா மொய்யெனா வளைந்து தாக்கி
கூடிய வாளால் வீசிக் குலைவுற தண்டஞ் செய்ய
நாடிய தக்க னேனு நடுங்கிலை யிருந்தா னெச்சன்
பாடிய மதிமேய்ப் புண்டோன் பகைவலை யொடுக்க லுற்றான். ()

ஆவியுணத் திரட்டு பங்கை யறுப்புண்டா னருமையான் மற்றைநீ
சவியுடை யமரர் யாருந் தங்கண்டங்கள் பெற்றார்
குனிமுலையனையர் மாதர் தகாமெனொடிங் கணங்கள் பற்றிச்
செவியுறப் புல்லிய புல்லிந் திர்த்தனை காம வேடம். (ககூ)

இன்னணந் தண்ட மாற்றி யேகினன் வென்றி வீர
னன்னணந் தண்ட முற்ற வமரருட் சுதிர வெய்யான்
பன்னரும் பெருமை சான்ற பரம்பரம் பிழைத்துக் கெட்டோ
மென்னலைத் திரங்கி யெங்ஙு மினைவயின் மைந்தனை யமற்றான். (உ0)

உலகின்ன முழுது மோப்பி யுயுபொருள் பலவுந் தேற்றி
நிலவுமிந் கருமச் சான்றாய் நிகழுந மந்தோ வந்தோ
விலகின்ன மூடப் பட்டு விரிபொரு ளொன்றுந் தேறு
தலகில்லவெவ் வினைக்கோட் பட்டே மழுகிது நமது செய்கை. (உக)

இன்றவன்முக் கண்ணு மொன்று யெண்வகை யுடம்பு மொன்று
யமறைபிருப் பிடத்து மொன்று யமைந்ததேர்க் காலு மொன்றாய்க்
குறையற விருந்த நாமிக் கொடுந்துய ருழப்போ மென்னிற்
கறைமிடற் றவனை யென்றுக் கயமையெந் துயர்க்கும் வித்தாம். ()

பாதகச் சிதம்புத் தக்கன் புதல்வியர்ப் பயந்த வாறுங்
காதலிற் கலைநீ லாவிற் களித்துளா ங்களித்த வாறு
மேதக வொழிய வன்றுன் வேள்விசெய் திட்ட வாறு
நோதக வெமக்கா யிற்று னுவதுவ தென்னே யென்னே. (உங)

கன்றுநெஞ் சுடைய தக்கன் கனன்முகத் துதவு மாட்டேன்
மென்றுமென் றருந்தப் புக்கு வேறொடு மொழிதி யுந்தோத்
தான்றுயல் லுறாப்பின் மேலாஞ் சுடர்விடு விழியி னுந்தோ
யாகஞ் செய்கை கேட்பி னுடைலா நகைக்கு மன்றே. (உச)

என்றுபற் பலகி னைக்கு மிரங்கிநெட் டுயிர்ப்பு வீங்குங்
கன்றுநெஞ் சுளைந்து வாடுங் கருக்கருஞ் சாம்பின் மூழ்குங்
கொன்றுமுப் புரமுஞ் சாய்த்த குழகன்வாழ் கயிலை மேவி
யொன்றுமே யருள்பெற் றம்ம வுய்துமென் றெழுந்தா னன்றே. ()

கண்ணிய வரங்கள் யாவுங் கண்ணிய படியே நல்குந்
தண்ணிய கைலா யத்தைச் சார்ந்துநந் தியைமுன் போற்றிப்
புண்ணிய நாதன் முன்பு போய்ப்பணிந் தெழுந்து யாகத்
தூண்ணிய புகுந்து பட்ட வுறுதுயர்க் களவின் றைய. (உசா)

முழுதுல கிறைஞ்சா நிற்கு முதல்வநின் முகத்துக் கண்ணு
பிறுதைய னமர்த லாலே யெவ்வுயிர்க் குங்கண்ணு னேனென்
பழுதில கையே னேக்கும் பார்வையின் றிருத்த னன்றோ
ம் பருதி வானத் தெவரையும் புரந்து னாயே. (உஎ)

நிகைபடு தழற்கட் செல்வ நிகழுனக் கிருக்கை யாகி
நகைபடு மொளிய னிந்நா ணகையிழந் திருந்த னன்றோ

நகைபடு வெண்பற் செவ்வாய் முறுவல் ஈன்ற செல்வி
தகைபடு மிடப்பா னேவத் தழைந்தன ளருளால் மேவன்பின். (அ)

அரிவிலா வொலிநீ ரின்னே யவா ரிந் தவனைச் சார்ந்த
கிரிபின்னன் கரிசு முற்றுந் திருவுளக் கடைக்கொடாது
குரிசிலுறு புன்னை யப்பாலாட் கொண்டனி தரு வெண்கிம்
வெறிபடை நிறதி மாலை மிலைச்சிய வேணி யோடும். (௯)

என்றுஅ குறுநி கைக்கு ணைந்திவி செந்த வொகில்
குன்றுவில் வாங்கி மாயக் கோவென்று தாங்கு குன்றவர்
வென்றுயா வலைக் காத்த விந்தகன் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநன் றிந்த வென்று நகைமுக மலர்ந்து கூறும். (க0)

அப்புய மலர்ந்து செங்கை தவிசிய பாண்டி நாட்டில்
வைப்புயர் கொவி நூர்க்கு வடக்குமா மயிலைகள் குற்கு
நப்புயர் குணக்கு மெய்ய நகர்க்குத் தெற்கு குயர்க்கோர் பொற்பிய
பப்புயர் வினை யெண்ணம் பகர்விறும் பதிக்கு மேற்கு. (கக)

இந்நகர் செல்லைக் குள்ளா னிருப்பதோர் செல்வத் தான
மந்தாம் தலமி லக்கு மனமொனை வனைவர் யாரும்
புந்திகூர் வதரி நீழற் பொலிந்தவ ஞானமேலா னாரு
முந்தியா தாங்கூர்ந் தெண்ணலின் முனிவர்வந் திறைஞ்சிப் போவார்.

கொங்கலர் கூந்தற் செவ்வாய்ப் பார்ப்பதிக் கோதை போகித்
சங்கர காத வொன்றுயுக் தவலரும் பெயர்பூண் டென்று
பங்கனார்த் திருப்பெயா காயல் கடைக்கெவர் பூசித் தாயு
மங்கலந் திமை யெல்லா மாய்த்துய ரின்பந் தாழ்வார். (கங)

எந்நகர் தலங்க ளுள்ளு மேற்படத் தலமென் றோர்மி
மெய்ந்தன் வழி யுள்ளு மேற்படல் வதரி நீழ்
லெந்நகர் தீர்த்தத் துள்ளு மேற்படத் தலத்தத் தீர்த்த
மெந்நகள் முர்த்தி யுள்ளு மேற்படத் தலத்தின் மூர்த்தி. (கச)

அத்தல காமஞ் சொற்ற நடைவர்கள் முயர்ச்சா லோக
மத்தலஞ் சிக்கை செய்த நடைவர்கள் முயர்ச்ச மீப
மத்தலங் காணப் பெற்ற நடைவர்கள் முயர்சா ரூப
மத்தலம் வசிக்கப் பெற்ற நடைவர்கள் முயர்சா யுச்சியம். (கரு)

அத்தலமா தலத்தை யின்னே யடுக்குநீ யருமொலான் மிக்கு
விடையவர் தீர்த்தந் தொட்டு விரும்புமத் தீர்த்தந் தோண்டி
புனையவா கமத்தை யாட்டிப் பூசைசெய் திருப்பை யாரி
விலையவா ராதோன் றேயு மெய்த்துவை கிளைத்த யாவும். (கசு)

கன்றுமெ ருதுவிற் கூறிய பொற்பிரான் விடைகொடுத்தான்
கன்றுமுன் வருத்த மன்றே காற்றியின் புற்றன் போன்று
குன்றுறுற்றா பதியின் வென்பான் குரகதை பிட்டிக் தாழ்த்து
வென்றுயோம் பமத்தான மடைதரல் விழைந்தெழுந்தான். (கஎ)

வடதிசைக் கதிரோன் முற்றித் தென்றிசை வருதலாலென்
னடையுமோ படலிக் கென்று யாவரு மச்சங் கொள்ள
மடையொலாந் தானும் வந்த வால்வளை கருவுயிர்த்து
மிடைவயா மகிழ்ந்த பாண்டி நாட்டக மேவி னானே. (கஅ)

இறைமயவன் சொற்ற வாறே மயூரவெற் பெழில்சான் மேற்கு
மறைதகலி கபலி வாசன் மாண்புசா றெற்கு மேண்காத
புறநபெரு விலா யென்ப தோங்கிய விழக்கு மெய்யா
றந்தகு வடக்கு மாக விலவுதல் கண்டா னாங்கே. (க௯)

இதுகொலா மிறைவன் சொற்ற விலங்கையா ரனிய மென்று
மதுவிரால் கமல மெல்லா மலரிய வுயலந் செய்யோன்
கதுமெனப் புகுந்து கண்டான் காமரு வதரி நீழன்
முதுதவ் முனிவர் போற்ற முளைத்தமா லிலிங் கத்தை. (உ0)

கண்டலு மகிழ்ச்சி பொங்கக் கைதொழுந் திறைஞ்சி யேத்து
பூண்டயங் கிளமென் சாயற் புணர்முலை பாகங் கொண்ட
வாண்டுவ லின்று மேய வருளொலா றிய வல்லார்
மாண்டவத் தயர்ந்தா ரன்றி மற்றையோர் தம்மு ளொன்றுன். (உக)

வள்ளலா ருலாத்த திங்கள் மதிக்கொரு தீர்த்தந் தொட்டான்
கொள்ளலி லாத கங்கை முதலிய வெவையுங் காமிக்
கள்ளவா மனைய தீர்த்தந் தாபலிதப் படியே மூழ்கித்
கன்றொழுதன்று பூசிக் கண்மலி மாலை பூண்டு. (உஉ)

வேதத்தின் சார மாகி விளங்குமைம் தெழுத்து மெண்ணி
மேதத்தி னின்ற தீர்த்தனி மெனும்பெரு மகிழ்ச்சி பூண்டான்

கோத்தின் விடமுண் ணண்ட லொருவனே யிருவர் தேடி
நாதத்தின் முடிவா னானைப் பூசியா வயர்ந்து செல்வான். (௪௩)

கந்தமா வளர்முன் னூப கடிமலர் பலவுங் வில்வத்
செந்தளி ரளிமுன் னூப விளர்ந்தளி பலவுஞ் சார்ந்துக்
கந்தமில் கனியுங் காயுஞ் சொற்றவி மிருவு மிட்டு
மந்தனக் கன்னுந் செய்யா மட்டிலின் மாலைக் கொண்டே. (௪௪)

விதிவழி யாட்டி யாட்டி விருப்பினெஞ் சூழை மிட்டுச்
சடிலமுஞ் சாந்து பூசிச் சுண்ணமலர் பலவுஞ் சூட்டி
மதியமா வில்லமுஞ் சாத்தி மாங்கனி கனியுங் காயு
மதிகமாய் நிவே தனமுங் கலைநூ லாசாரந் தன்னில். (௪௫)

குறைபாடு முகமன் யாவுங் கொண்டனன் செய்த பின்பு
முறையினோ டாங்க பாக முன்பல வகைக்கொ ளெய்து
மனமுருகி வின்னுங் கேட்டு வள்ளலார் திருமுன் னூக
நிறைமகிழ் பூத்த விம்ம னன்றிது துதிக்க லுற்றான். (௪௬)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரண முணர்வாய் போற்றி
பூரணப் பொருளே போற்றி பூரண வடிவ போற்றி
காரண மானாய் போற்றி காரணங் கடந்தாய் போற்றி
காரணங் களாய் போற்றி காரணங் குறியாய் போற்றி. (௪௭)

வந்துவந் திறப்போ ரெல்லாம் வழியாதா காத வண்ண
முந்தமுந் தருளிச் செய்யு முடிவிலா முதலே போற்றி
கந்துகந் தலைந்த காதி லைபிலேன் மதியு மல்லா
கந்துகக் காங்கை போலுங் கலக்கவன் தருள்வாய் போற்றி. (௪௮)

வெள்ளிய விடையாய் போற்றி விரிந்தசெஞ் சடையாய் போற்றி
யொள்ளிய படையாய் போற்றி யுமையொரு புடையாய் போற்றி
தள்ளிய கடையாய் போற்றி தாக்கரு நடையாய் போற்றி
கள்ளிய நடையாய் போற்றி கருப்பிக் கொடையாய் போற்றி. (௪௯)

இளைத்தவர் தமக்கில் விருந்த வின்பினைத் தரித்தாய் போற்றி
வளைத்தவா பெரு முன்னார் மாட்டிவின் பரிந்தாய் போற்றி
தளைத்துழின் றடைந்த மன்பர் தமைமல மிரித்தாய் போற்றி
விளைத்திடும் முழுக்க மெய்வு வெங்கரி யுரித்தாய் போற்றி. (௫௦)

உளைசிறந் தொளிரு மேலோ ருளத்தொளி யானாய் போற்றி
யளைமிரு ணடனஞ் செய்யு மம்புயப் பதத்தாய் போற்றி
குளாக லெழுந்த நஞ்ச மமுதசெய் குழக போற்றி
தளைபுகழ் வதரி நீழற் சங்கர தேவ போற்றி. (௫௧)

இனையபல் றுதிமு ழக்கி யிலங்குபார்ப் பதிமுன் சென்றே
யனையமஞ் சனமீ ராட்டி யான்றசெஞ் சாந்து கோட்டி
நனையபன் மலருஞ் சூட்டி நறும்புகை யாதி காட்டிப்
புனையவல் லுணவு மூட்டிப் பூசைசெய் திருந்தா னன்றே. (௫௨)

இத்தகு பூசை யாற்றி யிருந்தனன் கதிரோன் கின்னு
மத்தகு பூசை நோக்கி யாரருள் கரந்த பெம்மான்
வித்தக விலிங்க கின்றும் வெளியுருக் கொண்டு தோன்றி
யொத்தக முவப்ப வெய்யோன் றனைவிளித் துரைக்க லுற்றான். ()

ஆதிபொ[illegible]டைய தேரோ யறிதகை யவனைச் சார்ந்த
[illegible]டைபு செய்யும் பாதக மனைத்து மிந்த
[illegible]வு மறிந்த பாத வுயர்தலத் தூற்ற போதே
வாழ்வித்துத் துயர்ந்தா யெல்லாச் சிறப்புமீ மருவி னுயர்ல. (௫௪)

நலமலி தீர்த்தந் தொட்டு நாடொறு நம்மை யாட்டிப்
புலமலி யன்பு பொங்கப் பூசனை புரிந்த வாற்றால்
வலமலி பெயிறுங் கன்று பருவுத பண்டு போலக்
குலமலி தேக மேன்மேற் கொண்டினீ பொலிதி யென்றான். (௫௫)

என்றலு முவகை பொங்க வெம்பரித் தேரோன் றாழ்ந்து
குன்றவிற் பிரானே நாயேன் கூறுமோ ரப்ப மொன்று
நன்றமைந் தோங்கு மிந்த நற்றல மீதித் தமேன்மை
பொன்றலி லியு மென்பேர் பூண்டினி தமர்தல் வேண்டும். (௫௬)

தவாவருள் பெற்றே னிந்தத் தலம்புகுந் தடியே னற்று
[illegible]பாமுறு மயுத்த யோக ரகத்தொளி யாகி நிற்று
மூவாமதி முகத்தாள் பாக வொழிவதற் குள்ள மில்லேன்
குவான்மணி பொலியென்றீர்த்தக்கோட்டில்யானிருத்தல்வேண்டும்.

[illegible]ன்றுடை வாரந் தோறு மெரிமருள் கமலம் பூத்த
வென்றுடைத் தீர்த்த மூழ்கி யிலங்குவெண் ணீறு பூசி

பென்னுடைப் பூசை கொண்டு கின்னவந் திறைந்த வொர்கோ
மென்னுடை யவரென் றேத வெண்ணிய தெய்தல் வேண்டும். ()

இத்தகு வரங்க ளெல்லா மெளிபெறத் தருது சென்ன
வத்தமன் கருணை பொங்க வொற்றைநக்கர் றேரி றெய்தி
சித்தமைக் குமாத்த யாவுந் சிவனுக கண்டோ மென்று
விந்தக விலிங்கத் தமற்றுன் வேதந்த மனத்தம் கொண்டுறன். (ருகூ)

அன்றுதொட் டளவா மேன்மை யத்தலங் கதிரோ னுமத்
தொன்றுமெப் படியா லென்னி லொருபெயர் சூர னென்பார்
கன்றுமப் பெயரா லென்று கவிர்பவர் சூளை யென்று
மன்றுடன் மலர்சா மீர்த்தந் சூரிய தீர்த்த மென்பார். (சுபி)

மன்னிய வதரி நீழல் வயங்குசல் கரசா கம்பர்
துன்னிய பெருமான் றன்னைச் சூரிய நாத வென்பார்
பன்னிய கதிரோற் குள்ள பரியயப் பெயர்க ளாக
மின்னிய தலமுன் மூன்றும் விளம்புவ ரறிவான் மிக்கோர்

மண்டொறு விண்ணும் போற்றும் வதரியா ரணியத் தன்னிற்
பண்டொறு வண்டு மொது மலர்செறி பரிதி தீர்த்தத்
தெண்டொறு கெய்போ லங்கா தியைந்தமேல் கரையோர் தோரிற்
கண்டொறு நகையும் பெற்ற கதிரவன் வாழு மென்னும். (சுஉ)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கிச் சூரியன் றனைச்சே விந்தச்
சூரியன் பூசை செய்த சூரிய நாதன் பொற்றாள்
சூரிய வுதயங் கண்டு தொழுதெழு மியமத் தோரச்
சூரியன் போலத் தேக காந்தியா னந்தத் தாழ்வார். (சுக)

சுட்டமே தொழுதேவ தீரக் குவ்யமேம் கொடுங்கண் ணொயே
கட்டமே யியற்றும் வெட்டைப கடுக்குது காச நோயே
வட்டமா ஞாலத் துள்ள மற்றுமநோ யனைத்தும் வெப்போன்
றொட்டநீர் தோய்ந்து வானோத் தொய்தரா தகயு முண்மை. (சுஎ)

எந்தையா ரருளால் வெய்யோ னியற்றிய தீர்த்தந் தோயிற்
றந்தைதாய் மறையோர் மன்னர் திரயா திகளைச் செறி
யந்தையால் வதைத்த பாவ மகன்றிடு மதாஅன் றுன்றா
முந்தைநாட் புரிந்த பாவ முழுமையு முருக்கி மாயும். (சுறி)

வீரத்தை விரும்பி னோரு மெய்வழி பாடு செய்யுந்
தாரத்தை விரும்பி னோருந் தரணியோர் குடைக்கீ ழாளும்
பாரத்தை விரும்பி னோரும் பரவுமெய்ஞ் ஞான மெய்து
மீரத்தை விரும்பி னோரு மெய்துவ ரந்நீர் மூழ்கின். (சுசு)

பிரமராக் கதமே பேயே பெருவலிப் பூத மேமற்
றாரெனிலா மேவ லார்ற சார்க் தாவரும் திமே னைக்கே
விரவிவை முதலாம் யாவும் விரும்பியத் தீர்த்தந் தோயி
னிரவிமுன் பனிபோ லஞ்சி யெழுமுழித் திரிந்து போமே. (சுஎ)

பொருள்பெற வேண்டி னோரும் பொருவின்மா மறைமுன் னோயுந்
தெருள்பெற வேண்டி னோருந் சிவபிரான் பாதஞ் சாரு
மருள்பெற வேண்டி னோரு மாயுமன்னோர் தாக்கு நல்கு
மிருள்பெற வேண்டி னோரு மெய்துறு வெய்யோன் றீர்த்தம். ()

தன்புலத் தவர்க ளொத்த நருகதிர்த் தீர்த்த மூழ்கி
வன்புலம் பாய தாய கலாமிசை மருவி நாளுந்
தென்புலத் தவர்க்குத் தாங்கள் செய்கடன் செய்வா ராயிற்
பின்புலப் பரிய போகம் பெறுவர்மற் றவர்க ளோர்ந்தும். (சுகூ)

எந்நாளன் மூழ்கி னோரும் பெரும்பய னெய்து மேனு
மந்திமா தீர்த்தம் வெய்யோன் வாரத்தா மதன்மே லாகுந்
தந்தமா மனைய தீர்த்தத் தலியொன்று சாரு மேனும்
பந்தமா ரந்நீர் தோய்ந்த பவனமேற் படியும் போதும். (௭௦)

சூரவன் றீர்த்த மேன்மை கட்டுரைத் திடவல் லார்யார்
முதிர்தவ முனிவீர் சூளை யென்மொழி வதனுக் கேது
வதிர்கட லுலகஞ் சொல்ல தனைநந்த மிதுமோ ராய்ந்தும்
பிதிர்க்கா வேது வுண்டா லதனையும் பேசக் கேண்மின் (௭௧)

சூரியன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௯௨.

சூரன்பூசித்தபடலம்.

தக்கனூர் புரிந்த வேள்விச் சாலையிற் குழீஇய தேவ
ருக்கனை பெருமாற் கன்று மகமுதன் மூன்று முஞ்செய்
தொக்கபா தகம்போர் மூன்றுங் கடிதடித் தருள்கொண் டெண்ணப்
பக்கவெவ் வுலகும் வந்தும் பலித்தன சகரர் மூவர். (க)

வலிகெழு சூரன் சிங்க மாமுகன் மடங்கா வென்றி
யொளிகெழு தாரு கன்பே ரோதிய வொருமூ வர்க்கும்
பொலிகெழு பெருந்த வத்தாற் புண்ணியப் பெருமான் பாங்கர்
மெலிகெழு தன்மை யில்லா வரம்பல வெறுப்பக் கொண்டார். ()

கெடலரு மரணம் வாய்ந்த கேழ்கிளர் சுகரு மாறும்
விடலரு மணிபொன் னூடி மிகுபெரும் பொருளு மானை
படலரு மதுகு வாய்ந்த பருவவெம் படைக ளாறு
மடலருஞ் சுருவி வாய்ந்த சேனையு மமைய பெற்றார். (௩)

மாணையில் கொடுமை வஞ்சர் வயக்கிட வல்லா ராகி
பூணையில் செம்பொ னூடி முழங்கிய வொருங்கு தெவ்வி
யானவா பிரத்தின் பேரெட் டண்டங்கள் முழுது மாண்டு
தேனுகு கற்ப கத்தார்த் தேவரை யேவல் கொள்வார். (௪)

ஆலைகட லகத்துத் தேசவி மமைதர வியங்கிச் சென்று
வலையெடுத் தெறிந்து மீனம் வாருபு குவித்தல் செய்து
கிலைகுலைத் தலறு பற்றி கிரம்புகுப் பைகளொ ழித்து
மலைதரு நிலையிற் பட்டு மயங்கினார் வான நாடர். (௫)

வானவர் வருந்த கோசீண் வஞ்சினா ரண்டு நாய்மா
லானவர் முதலோர் கூடி யணிகெழு கயிலை சார்ந்து
கானவன் மலருங் கூந்த லங்கையோர் பாகக் கொன்றைக்
கானவன் பாதந் தாழ்ந்து கந்தனை யளிப்ப வென்றார். (௬)

இரந்திரந் தழுது வேண்டு மேழைவா னவர்க்கி ரங்கிச்
சுரந்தருள் கருணை மூர்த்தி தொக்கபல் படையி னோடு
கரந்துமால் வரைக ளாநதக் கதிர்வடி வேலு நல்கி
யுரந்துமோ டழித்துத் தெவ்வை யொழித்தாவிண் காக்க வென்று. (௭)

கலகல வொலிக்குந் தண்டைக் காலுடை யிளவற் கோதி
நலமணி விடையு நல்கு நயந்தவன் பாதம் போற்றி
வலமலி குமரப் புத்தேள் மணிநெடுந் தேர்மேற் கொண்டு
வில்கருந் தானை சூழத் தக்கணம் விரைந்து செல்வான். (அ)

செல்வழி வரையுந் தார காசுர னுயிருஞ் சிந்த
வெல்வழி படைதொட் டப்பா லேகுழி யாங்காங் குன்ற
நல்வழி யருளுந் தந்தை நயந்துவாழ் தலங்கள் போற்றி
வல்வழி மியங்கும் வீர வாருவான் முழுதுந் தேர்த்து. (௯)

மணிமறி யுடுத்த வீர மகேந்திர புரத்து மேய
பணியவன் மைந்த னாய பானுகோ பனைமுன் னொருந்
தினிகெழு பனீயும் வீரச் சிங்கமா முகனுஞ் சிந்த
வணிகெழு பனைகை தொட்டா னமர்த்தனன் சூர னேடும். (க0)

இலங்குபொன் புனையு மேனி யிலங்கெழிற் குமர வேளு
மலங்கலந் தனிதோள் வென்றி யடுசினத் தசுரர் கோவுங்
கலங்கலில் போர்மேற் கொண்டு கடுநெடு விசும்பிற் செல்வார்
குலங்கெழு திசையிற் செல்வார் குரைகடற் றலையிற் செல்வார். ()

மற்றுமோ ரண்டஞ் செல்வார் வயங்குதன் புறத்துச் செல்வார்
[illegible] மேரு வெள்ளுங் குலமலை யகத்துச் செல்வார்
[illegible] வெங் கோபம் பொங்கப் புறங்கட லகத்துச் செல்வா
[illegible] முகி யில்லா திருவரு மாடுங் காலை. (கஉ)

கண்டல மர்ந்து யாருங் கண்புதைத் தகன்று போக
மண்டமர் துருவிப் புக்கார் மயூரவெற் பினுக்குக் கீழ்பால்
வண்டல மந்து பாடு மாலிகைத் தடந்தோட் சூருங்
குண்டலச் செவிச்செவ் வேளுங் குறுகியா டமர்செய் தாரால். ()

[illegible] டமருக் காற்று தச்சமுற் றிரிந்தான் சூரன்
[illegible] கதிர்வே லூன்றி வள்ளலு நின்றான் மண்மே
[illegible] கதிரை தீக்கு மவ்வயி லூன்றி யெங்கள்
செயுறு தந்தை யாருந் திருவேலன் குடியென் பாரால். (கச)

மன்னுபல் லுலகுந் போற்றி வழிபடு தலைசெய் தப்பால்
வின்னுடைவ் விடத்தி லுக்க விளவலவ் வாறே கிற்பன்
கொன்னுமற் றவரருள் போற்றி வழிபடு குணத்தின் மிக்கார்
மின்னுபல் போகந் துய்த்து வீட்டின்ப முறுவ ருண்மை. (கரு)

மகப்பெற வேண்டி னுய மணிமுத லாய செல்வ
மிகப்பெற வேண்டி னுலும் வேதநூன் முதல யாவு
நகப்பெற வேண்டி னுய கல்லருண் மலையோர் மூன்று
முகப்பெற வேண்டி னுய முத்தியவ் விரந்தே யப்பா. (கசு)

கொழிவள மலிந்த வேலன் குழயிலவ் வேலன் மேவிக்
கழிமகிழ் சிறக்குங் கோயில் கவினுறப் புதுக்கு வாரு
மொழிதவில் விளங்க லாக்கி யுபயமே பேணு வாரும்
பழிதபு போகந் துய்த்துப் பார்முழு தாண்டு வாழ்வார். (கஎ)

கோலமார் பொழில்சூழ் வேலன் குடியமர் வேலவந்து
ஞாலமார் வத்திற் போற்றப் பூசனை நடத்து வோருஞ்
சீலமார்ந் தயரு மற்றைச் சிறப்பெலாஞ் செய்விப் போரு
மூலமா ஞானயான் பாத முறுக்கலப் படைந்து வாழ்வார். (கஅ)

வேறு.

வண்டார்தொடைக் கடம்போட் டுநன் மற்றேரிட நண்ணக்
கண்டார்பல வரனேரவண் கைகூப்பிய படைந்து
தொண்டார்தரப் பணிபூசனை செரிந்தாருளத் தவமாக
கொண்டாரதைப் பலவாணவர் குடிபொன் றுமா செய்வார். (கக)

வேறு.

பண்ணரும் வளப்பு வாய்ந்து பரிதியிற் பொலியுஞ் செவ்வேள்
சொன்னவத் தான நீர்று மற்றொரு குழல் புக்கா
னென்னரு மவனு லத்தீ யெடுத்தனர் துதித்து நின்று
மன்னநற் றலத்தை யின்னு மாலத்திப் பட்டி யெய்பார். (உ0)

வயங்குமவ் விடத்தி னின்று மற்றுமோ ரிடத்தை யுற்று
நயங்குத லடுத்து ளாருங் கொழித்திடு குமரப் புத்தேள்
பயங்கொளவ் விடத்து மாலை யிட்டார்பண் ணவர்மெய்ச் சீரா
வியங்குமத் தலத்தை மாலை யிட்டானென் றியாசப்ப ரின்னும். ()

புலவரிவ் வாறு போற்றிப் பூசனை செய்யப் போந்து
நலவரு ளகலார் செவ்வே ளாற்கலை யுணர்ந்த பண்டு
வலவயிரத் திசைமூர வரையமர்ந் திருந்தான் வந்தக்
கலவர்செய் கொழுநின்மேற் கொண்டான் கடிவர நோக்கி மாதோ.

முருகவே ளங்ஙன் மேவ முன்னமே பிரிந்த சூரன்
மருமலர் வாவி சூழ்ந்த வதரியா ரணியம் புக்கான்
திருவமர் ரனைய தானச் சிறப்பெலா நோக்கும் போது
மொருவரு மிலிங்க ரூபப் புராணனை யங்குக் கண்டான். (உங)

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கரதலங் குவித்துப் போற்றி
யண்டரும் பிறருங் காண்டற் கரியவிப் பெரிய சோதி
தண்டரு மிக்கான் றோன்றி யிருந்ததென் றவப்பே றென்னுக்
கொண்டபோ தவப்பி னேயிம் பூசித்தல் குறித்தா னன்றே. (உச)

ஆதித்தன் றீர்த்தப் பாங்க ரடைத்துசங் கற்ப மென்ப
தாதித்தன் புனலின் மூழ்கி யொள்ளிய நீறு பூசி
நீதித்தன் மலர்கள் கொய்து நிலவுமஞ் சனமுங் கொண்டு
காசித்த கழுக்காற் சூர னண்ணினான் பெருமான் முன்பு. (உரு)

திருமஞ்சன நீ ராட்டித் திருமலர் பலவுஞ் சூட்டிப்
பொருந்துகூ விளத்திற் கொய்த பொலிகனிர் பலவுஞ் சாத்தி
மருந்தினை நுனவு மூட்டி மற்றுமப் பான் முகம னெல்லாங்
கருத்துறாய்க் கேடிலி முற்றக் களித்துமச் செய்த பின்னர். (உசு)

விளையாவட் டாங்க மாக விருப்புறஞ் சாங்க மாகத்
தனைமினைச் சமிதுறி தூங்க தம்பிரான் முன்னர் நின்றே
புனைகுழ யாறு நெஞ்ச முருகநீ ரிருதன் மேசாரக்
கனைதரு துதிகள் செய்வான் கருங்கழ லசுரர் கோமான். (உஎ)

பேருநில் லாகக் கோட்டி வியாளமே காரப் பூட்டிச்
சாருமா மெமிங் கோல் கூட்டிக் கடல்புரக் கனர ரூட்டி
போருமா வெற்றி காட்டி யும்பர்க மிகிக்க மோட்டி
யாருநின் படைய காட்டி யார்பற மேட்டி. போற்றி. (உஅ)

வீருஞ்வீர போற்றி வேதநாட் சார போற்றி
யாபரு வீர போற்றி யாதிரங் கோ போற்றி

பொன்னுவரியாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம்.

அசைவயாவண பஞ்சி வெண்கலி யாணக் கூகை,
பிசையாவிடை பூப்பொளி [illegible] வாழ்வோன்
மசையாமாமிச் முடிய முடிப்பூவும் பசவேபோன் [illegible]
விசையாலைய தேவ [illegible] வேனியர்ளாய. (௧)

வேறு

இரும்புநம் பொன்னிரி லாவிழல் வாய்க்கா
கரும்புவி [illegible]
பெரும்புவி போகின் பெறுமகல் [illegible]
விரும்புற காடும் விளங்குறு [illegible]ரான். (௨)

குலவில பன்னரு [illegible] யிக்கான்
மதுவுறு கல்வியை [illegible] விர்ப்பான்
முறுவலி [illegible]
[illegible] பெருமை [illegible]. (௩)

பொருந்திய மாமலைப் பொலிந்த போகச்
சுந்திய [illegible]
சித்திய மாற்றினை [illegible]
பத்திய [illegible] பண்புவனர்ப்பான். (௪)

இவனமர் மாதலச் சேவடைப் [illegible]
இவதல மன்பிய பெருசெனி [illegible]
இவைவடி யார்திருத் [illegible]
இவைபணி போகவி செய் [illegible]. (௫)

கற்றவ ருக்கொரு கற்பக மாகு
[illegible]
கொற்றவ [illegible]
முற்றவ [illegible]. (௬)

வேறு.

இந்திர திருவ லென்று மிணையணிவ் வீறு வாழ்நாட்
சந்திரன் [illegible] மாடத் தலிகைச் சூலா யோர்பா
லந்திர [illegible] கல்வலைப் பொலிவோ டென்
மந்திர வுருவன் மேய வதரியா ரணியம் புக்கான். (௭)

சாந்தமர் பலருங் காணத் தவ்வண மொருபான் மேய
மான்றயல் விருக்கத் தொக்க வதரியா ரணியம் புக்க
தேன்றவழ் மாலை மார்பன் [illegible] பூதி சென்று
[illegible] வளமை காட்டும். (௮)

மலர்செழுங் கடிக்கைத் தாரு வொன்றன்மேன் மருவ கத்தி
யலரும் பிலையப் பூவை யுக்கரு மமைந்த தோற்ற
[illegible] முடிமேற் காண கொடியவொக் கவிழ்த்தான் முடிக்
குலவுதி நத்தி வண்ணக் குரிசினிவ் வமைய தோர்மின். (௯)

ஒருங்கிலே யுருத்தாப் பூக்கி வெள்ளிய பலாசோர் பாங்கர்க்
கருங்கடி மலர்க்கா யபே [illegible] றுறவெதிர் காயா வொன்று
பெருங்கோ பாப்பிக் தாழ்தல் பொன்னொரு பாக மேரே
சருங்கலி லங்கல் மாயோன் பணியது வுணவ தோர்மின். (௧௦)

அடிக்கலம் பூத்த காயா லிணைதர வதன்மேற் கொன்றை
முடிதல் முதலைப் பூத்து முறியுற விளங்குங் காட்சி
படித்தலம் புகழ்மா லாய பயோதர வூர்தி மீது
கொடுத்தலக் கேறு வைத்த குடிகளின் றமைய தோர்மின். (௧௧)

மடாமலர்த் திருப்பு பூவாற் பொங்கிய காயா மேலால்
விடாமலர்க் கொருங்கு மூடி விளங்கிய தோற்ற முன்னாற்
படாதசக் கிவாகி [illegible] மதம்பூ [illegible]
கெடாத்தை யுருத்தி ரன்போற் கிளர்தரு தன்மை யோர்மின். (௧௨)

வெள்ளியக் கருவி [illegible] மலர்த்தமர் பிடாவின் றோற்ற
பிள்ளியக் [illegible] கொற்றவர் [illegible] மேலாம்
அள்ளிய வடியார் கூடிச் சோற்றபி டேகஞ் செய்ய
[illegible] காட்சி போன்ற தோருமின் மதியான் வெற்பிர். (௧௩)

இருக்கு வொருங்கு பின்னி வெழுமலர்க் கிவப்பு வாய்ந்த
பொருவளி யிலக்க லாலே யனைத்தூ வெளிய தேரின்
வெருவரு சம்மை யில்லை விசயமு கம்பி ராது
மொருவருந் தீர்த்தின் மற்போ ருதந்திய தொப்ப தோர்மின். ()

கொடியவிந் தாரு மாலை ளிரம்பிய பின்னை மொல்லாம
படியமை திலகை னொட்டிம் புரவுற விரித்துப் பொய்க்கை
கடியமுன் டகங்கு மொப்ப கிம ல்செயுங் காட்சி தேறீர்
கொடியவினை யடர்த்து மன்னன் குடைக்க ராய்ந் தோர்மின். (௧௫)

செறிதர விட்டா கின்ற செம்பொருள் பூமேந்தா யாரு
மறிதர வன்ன மன்றுயன் மற்றுந் துவளக் கார்வார் மாலக்
குறிபெற தன்காய் முற்றுங் குலவுப் புதைய மாக்கி
யறிதுமைத் தெழுந்த தீர்த்தம் வருக்கையின் றிறனு மோர்மின். ()

இன்னபல் வளத்த செல்லக் களித்தனி மேயை நோக்கித்
தன்னமர் காதல் பொங்கச் சகம்புகர் மலர்க்குங் காட்டி
மன்னவன் வருமப்போது வாரிச மலர்கள் பூத்து
மன்னல மருவும் பொய்கை யொன்றவ னென்று கண்ட னன். (௧௭)

திருமலி வடியார் சிக்கை தீர்தாத் தெளித்த தாய
குருமலர் தீர்த்த மன்னிக் கொண்டனன் விருப்பு மூண்டான்
தீருமலர் பறித்து மோந்தான் றியம்பி யம் பொலிய விந்த
மருமலர்த் தீர்த்த மிங்கு வந்ததென் னென்று தேர்வான். (௧௮)

அத்தரு தீர்த்த மேனிக் கணைபின் யவாவிச் சென்று
முத்தமக் கதிரோ னங்குப் பொலிந்தினி தாறைதல் கண்டான்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து கருத்துள் பருகுந் தேர்தி
வித்தக னிங்கு மேவ லெவ்வெனப் பிருற் ருற்யான். (௧௯)

இலங்குமிக் கானந் தின்னு மென்றுமன் தாய்மோ மென்று
தலங்குமக் கான கின்று கேனக்காரற் றப்பாற் செய்துள
மலங்குக தமிர்த்தாட் கொள்ள வருகிநன் விற்றன் மேனி
யலங்குபே ரருளின் வைகி யருள்சிவன் குறியைக் கண்டான். ()

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கைகடன் தலைமேற் கூப்ப
மண்டலித் தணிந்து வீழ்ந்து வல்லோர் மொழிந்து நிம்ப

யண்டர்தம் பெருமா னின்னே யகப்பட்டா னடியேம் கந்தோ
தொண்டனே னுய்ந்தே னென்று துதித்தமிக் குவகை பூத்தான். ()

வயங்குமிச் சுயம்பு லிங்க மான்மிய மொன்றுந் தேரேன்
றியங்குத லொழிக்கு மந்தத் தீர்த்தத்தின் வரவுந் தேரேன்
தியங்குவெங் கதிரோ னங்கு னிருந்தருள் குறிப்புந் தேரேன்
மயங்குவன் றேற்ற வல்லார் யாரென மனத்துட் கொள்வான். ()

வேறு.

காணப் படாத வருவிறைக்குங் காணப் பட்ட வுருவிறைக்கு
மாணப் பெருங்கா ரணமாகி வயங்கா நின்ற சிவலிங்கங்
காணப் பெற்றாம் வாளாநாள் கழிவ லெனிலென் னறிவென்று
பாணப் புனைந்து பூசித்தா லன்றி மற்றென் றியற்றேனல். (௨௧)

என்று கதிரோன் புனல்மூழ்கி யிலங்கு திருவெண் ணீறணிந்து
நன்று தருங்கண் மணிபூண்டு நமசி வாயவைந் தெழுத்தெண்ணி
யொன்று முவகை தலைசிறப்ப வுள்ள [illegible]
யன்று கிடைத்த கொடிபூசை யாற்றிப் பணிந்து போற்றினன். ()

இடப்பாகன் மருவு தேவியையு மின்னா மன்பிற் பூசித்துக்
கடம்பா லமர்ந்த செங்கதிரோன் றனையும் போற்றி யுடன்வந்த
மடப்பா லகன்ற சான்றோரு மற்றை யோரு முடன்றொடர [கான்.
விடப்பா றோயும் வேல்வேந்தன் விடைகொண் டிருக்கை போய்ப்புக்

இருக்கை யடைந்த வேல்வேந்த னென்னை யிருக்கும் பதிநானும்
வருக்கை யடைந்த கானகத்து வழி நீழல் விற்றிருக்குந்
திருக்கை யொழுக்கு நம்பெருமான் றேவி யோடுந் தனியிருந்தான்
மருக்கை யாத மலர்த்தீர்த்த வரவுந் தெரியே னாயிருந்தேன். (௨௩)

தீர்த்தம் புனையும் பெயர்யாதோ தீர்த்தக் கரைவெய் யவன்மேற்குப்
பார்த்துக் காமருங் குறிப்பென்னோ பழுத்த வதரி நிழலமரு
மார்த்தன் பெயரென் னோதேவி தமைந்த பெயரென் னோவுரிய
வேத்த வுரிமை யெல்லாமென் றுதெளிவே னெனக்கவன்று.

இரவு முனைவு கொள்ளாது மேன்கித் தனிமேற் றனிகிடந்தா
னரவு சூடி திருவருளாற் றுயின்று மினையான் கனவகத்துப்

புரவு புரிவோன் முதலைபரர் புணரப் புணரா தகல்பெருமான்
காவு தவிர்தன் திருமேனி காட்டி யருளிச் செய்கின்றான். (௨௮)

வாராய் புகழிற் பொலிக்கொங்கு மன்று கைலை முழுதமொழி
யாராய் வதிர் வனத்துறைவிடத் தருந்த தெய்வமா மாவிலங்கம்
பாராய் தருவே யமிருமுதல் படர்ந்து மூலத்த காரணத்தார்
பேரா மிறைமுன் கலைவலும் பேச நால்வர் சுரமாம். (௨௯)

என்றும் பெரியர் நீடுவிளைத் திருப்பா குரமெய் பார்ப்பதிசா
ளென்று நிறுவ முப்பெயர்வெ றமைவாய் மீண்டு காரணத்தா
லென்று கிழக் கெரிக்கிநித மைய லோருகு மியம்ஞானை
அன்ற மன்சிர் புரிதலத் துனா யாய திருத்தலம். (௩௰)

முத்தக் கதிரோ னவைப்பட்ட முறைந்து சுன்னா வமுதிர்க்க
மந்தக் கதிரோன் பெயர்ந்துண்ட மயறு மகேத நடத்திக்கர்
சந்தக் கனாவாய் கண்வலம்வந்து தனவா திருப்ப வலமைக்கு
பொத்தக் கவ்ந்த மதிவிருபர ரிக்கக் கைங்கன் னேரதி. (௩௧)

[illegible]ரிக்குயங் கதிரோன் வெள்ளடவல் பெயர் முன் துறவேர் பெ
யர்தண்டோ, மின்றுமுந் சொலப்பேன் குரவைடன் தெய்வமுமோ
றமி பிகவெண்டு, மன்றுயம் யாமீகா டவிஜமயந் குனா பெறும்
பேர் மருவியதா, வன்று மவர்க்கு கினைத்தவொ முரவிப் புரந்து
மித்தலமே. (௩௨)

விரைதுய் லையமு பெரனினைய பேரால் விளங்கு மிசைபுனைந்த
திரையா தரிக்குட் புகழ்பெய்தி செய்ய தெரன்றுமன் டமகேண்டு
வலைசீர வளிய காடுமுழு தகுந்து போகி யாவையமே
ரிசையால் விளங்க வமைகவிரா முதற்பல் சிறப்புயிருந்தியல்.

மன்றுக் தனிருமு தாயிறி வருந்து மணிமா விரைகமைந்து
மின்று மறைபோர் முதலயவல் குழக திவந்த பெறுவரிக்கப்
பன்று மிடி மல்லிடத்திந் முதலொன டமரி படர்ந்தவைகள் [வன்
முன்று முன்னம் பெயரிவை பொழிந்து மறந்தான் முழுதுதல்

நிலைவ னருளி மறைந்தாரன் விழித்தா னிமயப்பு தெய்திரு
விறைமு மகிழ்சி தமைக்கொண்டா னிலவு வதரி யமைமுறம் [மும்
பொலத்தொ டியைகேசக் கிப்பணித்தான்புவைபெருமான்பெருத்
திறைவின் முழுமி மிகத்திரைத்தான் சொற்ற விரமா வயிதவன். ()

மேவு கதிரோ னுதிப்பனைவு [illegible]ரிக்கிக பிருந்து வெளிவந்த
பாவு மறைபோர் முதலாய பலருந் தன்பால் வரக்கூவி
மொழி[illegible]வலை புனையாறு புன்னைக் கனைவ யெடுத்துரைத்துத்
தேவு மயிலும் வரவினைந் தென்றான் பலரு முடன்வரவே, (௩௬)

சென்ற வி[illegible] வைதுவன் திருக்கு டன்வந் தவரோடு
மன்றன் ம[illegible]கன் மகிழ்த்தோன் வாருத பொய்மை[illegible] புனைறுய்த்து
கன்ற வாவு [illegible] கருவன் மலிபு முமமளிக்[illegible]
வென்ற மய[illegible] [illegible]திர்க்கும் வெய்யோன் வரு[illegible]த்திக்கால். ()

இக்தத் தலமான் [illegible]முணர்த்தி விறைவோ ளுருவாய் நனவாது
சக்தக் கதிரோ னிங்கார்வாய் சாமி நினைவிப் குறியன்காண
முத்தப் பதித் தனைதறுய் குறா பெறவிட முதுதலத்தை
கந்தப் பெரிய குமைப்பரிது கவிது பொருநா நினைக்கின்றின். ()

[illegible]ரன் பதித் தருனுவந் குறா பெய்யா வெல்றுபுவிப்
[illegible]ரன் திருவாய் மலர்ந்தவன் தான் சென்று பணிசெய் மவனெயெ
யாரன் பொறிமல் கடைத்தவரோ டமாவிப் பணிந்து போற்றினென்
விரன் விரைமா லைவென்ன விளம்பு நாமப் பெருந்தகையே. (௩௯)

அன்றே கவியங் குயமுடையார் பலரைக் கூவி படவியொலாய்
கொன்ற பொழிநின் மிகப்பழுக்குச் சூளிர்த்த மியல் செயுமவதரி
பொன்றே தவிர வென்றுரைத்தா லுரைக்க வாறே யவர்களெழுந்
தின்றேமுடித்து மெனக்கூறி யெறிந்து தொலைத்தார் வனமுழுதும்.

சிற்ப முணர்ந்த திறலோரைச் சிறப்பின் வருவித் திறைவனுக்குப்
பொற்ப வமரா லயநன்கு புரிமி னென்று பொருள்பலவு
மற்ப மொழிய தலிகொடுத்தா னவரும் வரைகள் பலகொணர்ந்து
சிற்ப விடப்ப முலைநாக மேரப் பொருத்திப் பணிசெய்வார். (௪௧)

ஆன்ற கருப்பக் கிரகமே யலங்கு மத்த மண்டபமே
தோன்ற மிளிர்மா மண்டபமே சோதி திருத்த மண்டபமே
யேன்ற மதிலே கோபுரமே யாக சாலை மடைப்பளியே
சான்ற வொருபார்ப் பதிபெண்ணுந் தனவா தமருந் தனகாமே. ()

ஞூபா வரண தேவரமர் கூடசெய் பொன்செய் தனிகளை
யதா முலகு மிளிர்த்தி விசைக்கும் பிறவே பொழுகு

வாபுா விக்க வருகதனைத்தார பன்னு மலரைப் பெருத்
பாபுா விசயா லயதேவ ஞெகவி சொகவி யதிசயித்தான். (௪௨)

பின்னு மொருகான் மதுகொறுங்கிற் பிறங்கப் புரிந்தாங் கிருபாலுக்
கான்று மணியா விலகப்பவாய்த் தோன்ற வுயர்விற் புரி தேந்தக்.
கொன்னு மறையோர் குதுருதுற் குடியும் பிறவுங் குடியேற்றிப்
பன்னு மினிய சன்ஞுளிற் பாவங் குடிமை வினவ்றுயா. (௪௪)

தாவா வுணர்ந் தெலறு சைவ மறையோர் தன்னை தாண்டு
ஏவா மூலஸ்தான மிட்ட முறக்கப் புரிந்து மறொருவா
தேவா னவர்க்குஞ் செய்வித்துத் திருப்பூ சனைக்கு விபூசிரப்பு
போவா வாத்தின் மிகப்பெருகி யோங்கப் புரிவித் திவறுந்தவான்.

சீர் ருத விளக்கு வெண்வான் றடஞ்சோலைகளுஞ்
சீர் ருத பாற்பசுவுஞ் செய்பொன் பொலிபல் வாகளமு
பேர் ருத கொடிருடையுன் வினைக்கும் பலவாம் விருதாளு
கார் ருக் மனத்திறெநெகன் பெருமாற் கினிசனித்தான். (௪௫)

எங்கு மறைகள் முழங்குவ வெங்கு மியங்க வியம்புவன
வெங்கு மடியார் கூடாவெருக்கு மெக்கும் பரிச னங்கள்குழா
மெங்கு மிருவ வாமுழக்க மெங்கும் வரங்கொண் டிலைப்பவரே
யெங்கும் பொலியப் பெருகியதா லெங்கள் பெருமான் றிருக்கோயில்.

அன்று விசயா லயபுரமென் றோர்பேர் பூண்ட தக்குவா
கன்று தெரியின் முனிவரர்கா ளொன்று குத லிற்றிடலுமா
வென்று பொறியைக் கைபுகவித்த பேலோர் குதமுனிவரன்று
நின்று பன்பிற் பணிக்கெழுக்து தோன்ற வொன்று விளவுவார். ()

ஐய விசயா லயதேவ னமர்ந்த பதிமுன் ஞானவொன்று
மெய்ய பிட்டீச் சுரமென்று மிரண்டோ வொன்றே ஞானமெனல்
செய்ய திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்ய வேண்டு மென்றிரந்தார்
மைய லகன்ற மாதவரு மகிழ்ச்சி பூத்து விடைகொடுப்பான்.

அன்ற ஞானத் தலைவெல்லை யைந்து போச நாப்புறத்துஞ்
சான்ற வருது மொருபாகத் தயங்கு நாரை பாயிருந்த
தேன்ற வொருபா கங்காட விருக்க திவறு லதுவாதிற்
றான்ற வுணர்வீர் ஞானமென லொன்றே யென்னாள் கண்டதுதா. ()

அதனுலக்கத் தலைவரலா [...] இருந்தார் யாவர்களு
மாறுல் வருந்தான் வெளிசெய்தான் மன்னன் கனவிற் சென்றருளி
பிதனு லக்தத் தலப்பெருமை யிறைவ னெசொற் றிடற்குரியோன்
பதனு யயர்ந்நீ ரென்றுரைத்து மற்றைக் கதையும் பகருவான். ()

பொன்ஞனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௯௫.

பொன்ஞனவிசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்.

பசையாழ்வயி ரோம்பி, வசையாவுமின் மாண்பான்
திசையாவுஞ்செல் சீர்த்தி, விசையாலய னென்பான். (௧)

ஞானக்குடி மேய, காலாப்பொரு கணடன்
கோனப்பூனை செந்தா, ஞானக்கொடி நட்டு. (௨)

வருவானொரு தினத்திற், பெருவானவ ரேத்த
மொருவானவன் முன்போய்த், திருவார்துதி செய்வான். (௩)

கதிரோனடி போற்றப், பிதிராவர பீந்தோ
யதிராவரு நூறாற், கெதிராகலங் கந்தோய். (௪)

குலவானவ ரேத்தி, நிலவாதரஞ் செய்ய
வுலவாவரு ளியில்வாழ் நலவாவருள் செய்தி (௫)

காண்ணுரெயின் மூன்று, மண்ணுதவெ ரித்து
விண்ணுடிபு ரந்த, வண்ணுவருள் செய்தி. (௬)

செந்தாமரைக் கண்ணூர், நந்தாவக நந்த
முந்தாமு லாய, வைந்தாவருள் செய்தி. (௭)

மாற்றுமென வந்த, கூற்றுயிர் [...]
யாற்றுமுனை காத்த வேற்றுவருள் செய்தி (௮)

31
11876

பம்பாதர வோங்கக், கொ[illegible]பாவிகள்
செம்பாதிமெய் வைத்த, சம்பாவருள் செய்தி.

சித்தாவடி சரியேன், சத்தாசரித் தய்ய
வொத்தாடிய வத்த, முத்தாவருள் செய்தி. (௪௦)

விரித்தாய்தரு மேலைக், குரித்தாயினி னொருவ
பரித்தாய்வரு மிக்க, பரித்தாயினை சார்ந்தேன். (௪௧)

முத்தாமுழு முதலே, யத்தாவுனை யடைந்த
வத்தாவயன் போற்றுத, சித்தாவுனைத் தொழுவேன். (௪௨)

மறவாதடி போற்று, மறவாணைத்த வாதிர
பிறவாநெறி பெறுமே, யறவாவுனைத் தொழுவேன். (௪௩)

பொன்னேயொளிர் மணியே, மின்னேயுளை யல்லாப்
தன்னேர்வரு சம்பு, வன்னேயுனை நம்பினேன். (௪௪)

வரமாதவர் வழுத்தா, தரமார்தரு தாரா
காமாதுரி போர்த்த, பரமாவுனைப் பணிவேன். (௪௫)

வேறு.

என்று தோத்திரம் புரிதரு மெறிமெழுந் தருளிக்
குன்று கோட்டிய குமரன்வெண் மலைதிருமன் கூறு
நன்று நல்குன வென்பது நயந்தடி பணிந்து
வென்று மேம்படு புகழுடை யாளிது வேண்டும். (௧௬)

ஐய னேயினி தருணாங் கண்டிடி மார்வாம்
வெய்ய பாவமும் கொடுந்தா லறிவொடு வேண்டு
செய்ய தின்னருள் செய்திடென் றிரக்கனன் மகிழ்க்க
வைய முய்ந்தருள் திருவுடை யாளிது வருப்பான். (௧௭)

என்று மித்தலம் போகமா பிலிசையில் திருத்தூர்
கன்று மேவிய வொருதல தருதிருப் புத்தூர்
தொன்று மிவ்விடை வதிந்திடும் பொன்னாயகன் குலையுந்
தொன்று குரிய தீர்த்தம்பொற் சிவனி லடைந்தும். (௧௮)

இங்கு மால்யன் முதலியோர் வழிபட லென்ன
வங்கும் வந்தவன் றடிபணிந் தேகுவா னேய

[illegible]ன்று மாதலத் திலுமை யொழுகடம் புரிவோய்
கொங்கு மாலையா யாயிடைக் குறுகிக் காண்டி. (௧௯)

என்று வாய்மலர்ந் தின்னருள் செய்தருங் கரத்தான்
கன்று மான்மழு வேந்தியோன் கருத்தமுற் றியதென்
றன்று சேவடி பணிந்தெழுந் தருள்விடை பெற்றுச்
சென்று சேர்ந்தனன் திருநல மலிதிருப் புத்தூர். (௨௦)

திருப்புத் தூருறை தேவனைத் தேவர்தம் பிரானை
விருப்பி னோடுங்கெழுந் தருள்பெறு விருப்பனாய் நின்றான்
கருப்பிற் [illegible] மொழித் திருவுங்கை தொழுதன னின்று
வருப்பிற் [illegible] காணாயா னாருள் வழங்குயா னென். (௨௧)

விரிவி னங்குதி குலவிந்தை மினிர்கடை மேவிப்
பரிய மாமுக லகனயெரி கொருபத மூன்றி
பிரிய முப்பல மொருபதங் குறுந்தித் தெகித்துத்
தெரிய வாலையவான் முகத்தருட் கட்கடை செலுத்தி. (௨௨)

யாயன் பத்தன முறுக்கவன் டானா மலர்மேற்
றாய நெருக்கிடம் குறைபுறு கரதர் கரம்பு
மேய விலைகொண் டிசையமு தொழுக்கிட விரவிப்
பாய பல்தனா மரகர வெறுமொழி பரப்ப. (௨௩)

மதலை பாலைபு ததின்முதல் குழைந்தமா வினைகயும்
விதலை தீர்திருத் தோளிடைத் துயல்வர மிலைான்
முதலை போலொரு திங்களு முகிழ்த்தெழ வதலை
யதலை சீயெறு பருமவுதச் சிலம்படி யரற்ற. (௨௪)

ஒருக ரத்துடி முழங்கிடக் கொழுந்தெழ லொளிர்தீ
யொருக ரத்தனி னிலவெழக் கவிழ்ந்த
யொருக ரத்தனி பொலிதர வுயிரெலா முய்வா
னொருக ரத்தலமுந் தபயமின் னருளொரு முதவ. (௨௫)

ஆடி னான்றிரு வருட்பிரா னடலை நோக்கிச்
சூடி னானிரு கைகளுந் தலைமிசைத் துதித்துப்
பாடி னான்வினை பாற்றினன் பரந்தெழு புளக
மூடி னான்றிரு மகளுமுள் ளானந்த முகிழ்த்தான். (௨௬)

மற்றை யாவரு மானந்த [illegible] வள்ளல்
கற்ற கான்முடி யளவுற முழுமதித் தோற்றப்
பெற்ற காமனைப் பிறங்கிய தழற்றுணம் பெயர்ந்த
கொற்ற வானிறன் விடைகொடு குறுகினன் றன்னூர். (உ௫)

ஆனவி லானந்த முற்றவன் சூரைமா நகரில்
வானவி லின்பருள் பாதநா மமாபணிந் தகம்பே
யானவி லானந்தக் கூத்தனையே யுன்னினன் றஞ்சா
னானவி லாப்புக[illegible]னை யுரைத்தமே லுறைவான். (உ௬)

பொன்றானவிசயாலயதேவன் றிருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்
முற்றிற்று.

ஆக்கவிருத்தம் ௩௮௯.

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்.

மேலாகிய புகழாளுயர் விசயாலய தேவன்
சாலாகிய வின்புற்றினி தவ்வாறமர் தருநாண்
மாலாகிய வாசேறன்றெழு மதுராபுரி யதன்வாய்
நாலாகிய மறைதேர்வரு நம்மானயர் தனியுள். (௧)

ஒருவாதொளிர் திருமண்டப மொன்றுண்டது வப்பாட்
பெருவானரு மடியுகற்கரும் பீடத்தினி தமர்வார்
மருவார்மன மலர்வாழ்கலை மகளூற்றிய லிந்நாள்
திருவார்வட கலைதென்கலை தேர்ந்தோர்களை கண்டார். (௨)

திருந்தார்புர மூன்றுங்கெடச் செற்றாரரு ணற்றூர்
வருந்தார்கதிர் மதிதெற்குவ டக்கெழுந் தேயும்
பெருந்தார்கொடு சிவபூசை பிழைக்குற்றிடி யன்றி
யருந்தார்கலை யமுதாயினு மனவாப் பெரும் புகழார். (௩)

நீறுடிய திருமேனியு நிலவோடொளிர் கங்கை
யாறுடிய சடைமோலியு மழலாடிய கரமும்

மேறுடிய கொடியும்முடை யெம்மீசனுடனிருந்தே
பேறுடிய தமிழாய்ந்தரும் பெருமாலயம் புரிந்தார். (௪)

பொன்றேவெனப் பொலிவுஞ்சடைப் புத்தேளுடனிருப்பு
மன்றேவவ றேதிவாதம வறத்தேர்ந்தெனி மாண்பு
முன்றேதரும் பெருமாதலைக் கடையாரென மொழியி
னென்றேவடர் பெருமைத்திறமி யாதேசொல வல்லேன். (௫)

வேறு.

புனைதரு [illegible] புலவர் தெழுமொருநக்கண
ணனைதரு [illegible] பதமு மேன்மேல்
வனைதரு [illegible] துணையும் போற்றிக்
கனைதரு பொலிவி னோடு களித்தினி திருக்கு நாளில். (௬)

உமையொரு [illegible] கொண்ட வுருவமைப் பெருமான் மேவி
யமைதரு தான மெல்லா மனைத்துமைத் திசைவுறு மார்வ
கமைதரு மவர்க்குள் டாகக் கடம்படி முளைத்த வேளைச்
சுவையுடை முடியாற் போற்றித் தொழுதனர் விடைகொண் டேகல்.

அருப்பயிர் கதிர்க்கை யானை [illegible] கை யானை
மருப்பயிர் விடையி னானை [illegible] டையி னானை
புருப்பமெவ் குலத் தானை பொலிமலை சிலைத் தானைத்
திருப்பரங் குன்றிற் செவ்வே தரிசித்தா ரன்றே. (௭)

கருதுவா ருளத்தி னானைக் காமனைக் காய்ந்த வானை
மருவுகாட் டகத்தி னானை வரிவிழிக் குளத்தி னானைப்
பொருவுறு வளத்தி னானைப் பொய்யிலா மனத்தி னானைத்
திருவியி லாப்ப ணாதித் தெய்வமே லிதனைப் போற்றி. (௮)

மதியணி சடையி னானை மையுமுண் கண்டத்தி னானை
பதிப்புவி யுடையி னானை பணங்கொளு புடையி னானை
விதிதலைத் தொடையி னானை வெம்புலிப் படையி னானைப்
பதிவளக் கொடுக்குண் ணெய்தப் பண்பொடு பணிந்து போற்றி.

ஆடக மேருவி யானை யற்புதக் காணி யானை
காட்கப் பாணி யானை நாகமுண் டுணி யானைக்

கூடகத் தானி யானைக் கருத்துமாய்த் தோனி யானை
யேடக கரித் செய்து போற்றிப் பின்பு முற்று. (கக)

நூக்கெல்ங் கணத்தி னானைப் பூங்கொன்றை யணிந்தி னானைக்
கோதகில் குணத்தி னானைக் கோபா ராப் பணித்தி னானை
வேதமந் தனத்தி னானை வேதக்கோ வனத்தி னானைப்
போதப்பூ வணத்தி னானைப் பொங்குமே ரன்பிற் போற்றி. (கஉ)

அடியவர் பாவ டானை யன்பிலர் பாற்கட டானை
பொடிவரு பருங்கோ டானை பொருவிலாத் திருப்பி டானை
செடியமன் மறைப்ப டானை கொய்மறை மலரிற் டானை
படிபுகழ் கருமா டானைப் பணிந்துனத் தொழு… போற்றி. (கங)

அரிக்கை பொருவி னானை யாரறு மருளி னானைக்
கரிதரு கருவி னானைக் கமல திருவி னானை
பொறிதரு வெருவி னானை பொன்னனாட் டருவி னானைக்
கறியமின் மருவி னானைத் தொழுதவர் கதித்துப் போற்றி. (கச)

விக்கக ரென்றார் பெற்ற விதியின் நெடிய மாயோன்
சிந்தனைக் கவசித் செருக் கோனைச் செங்கே முண்டு
தக்கவி முழங்கும் கொன்றைக் காமனைக் காவா வெண்மை
யுத்தர கோச மங்கை யுறானைத் தொழுது போற்றி. (கரு)

வலக்கரு பிறவிக் கம்ப வாரனை யொழிக்க வெண்டிப்
புலக்கரு செறிவி னின்றார் போகனை மணிவொன் செய்த
கலக்கரு சிறப்பிற் சங்கக் காதனைக் கருது வார்க்கு
நலக்கரு புகழ் நாம காதனை பணிந்துப் போற்றி. (கசா)

ஒருபுற மேவி யானை யொண்பிடிக் கூவி யானை
பருவருள் கோவி யானை மட்கருள் பாவி யானை
யிருளற வாவி யானை யிருஞ்சடா மோலி யானைக்
கருதுசெல் வேவி யானைக் கைகுவித் திறைஞ்சிப் போற்றி. (கஎ)

அருட்குண வாலத் தானை மங்கயர் பாலத் தானைப்
பொருட்சமைக் கோலத் தானைப் பொற்கன மேலத் தானைக்
கருத்துமாய்க் கோலத் தானைக் கைக்கொண்ட சீலத் தானைத்
திருந்தரும் குலத் தானைச் சென்னிதாழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்றி. ()

திருப்பணி … லானை விண்ணோர் வேயி லானை
யிருப்புறு … லானை யெம்மைக்குத் தாயி லானைப்
பருப்பதம் பாயி லானைப் பகர்தரு கோயி லானைத்
திருப்புன வாயி லானைச் சேவடி பணிந்து போற்றி. (க௯)

…வணவர் தழுக்குக் கோ…வ விளக்கந்தால் பரமன் பாவை
பலவளவர் புகழ்சா ரோவை மன்பார்க்கோர் செய்ய வாவை
யெண்ணரு மிகுதிப் பூவை யெடுத்தணி தருமு வாவைக்
கண்ணகன் குருந்திற் கற்பக் காவையுந் நிறைஞ்சிப் போற்றி. ()

அற்றவர் மேக ஞா…டி தேச ஞானைப்
பொற்ப… தேச ஞானைப் புவியகட் டேச ஞானை
…றல …ச ஞானை எருக்கா சா ஞானைக்
கொற்றவா விச ஞானைக் கோயிலார் குழுவிப் போற்றி. (உக)

ஆரானை முடிமன் வேணச் சார்த்தானை பரித்த வைவைப்
பாரானை மதிவே மயப் பார்த்தானைப் பற்றுர் பாட்டிச்
சாரானை யாவம் நூலுச் சேர்த்தானைச் சிறக்க காளப்
பேரானை பொருது பாசம் பேர்த்தானைப் பணிப் போற்றி. (உஉ)

போதனி மிளைத்துப் பாட முகிழ்த்தனர் கொன்றை போதி
சீதனிர் றடமும் வாசத் திவலையன் டிசையும் விச
வோதனி யமைத்து சார்ந்தோர்க் குமல மாயா கன்மக்
கோதனி விழுக்கும் புத்தார் குமரிணர் புலவர் யாரும். (உங)

அளவிலா வுலகை விட்ட லாகத்தக் கண்ணனிர் வார
வளவிலா வின்ப போங்க வாரணம் புகழ்ந்து போற்ற
வளவிலா வளங்கள் மல்கி மனைதரு திருப்புத் தூர்வா
முளவிலா னந்தக் கூத்த நடு தொழு தமர்ந்தா ரங்கண். (உச)

பொருவிலா வறிவிற் சங்கப் புலவர்க ளுருப்புத் தூரின்
மருவின திருப்ப தோர்ந்து குசைமா நகர்வாழ் மன்னன்
திருவிய லவரைக் காணத் திகழ்ந்தெழு வேட்கை முன்னே
பொருவிலா னின்று காண்டல் குறம்தோர் குழுச்சி யோர்க்கு. ()

வேறு.

சங்கவொர நிலையிட்டாங் கிருவிநப்பத் தான்முடிமே சிவை, வெண்பாவினன், றன்றாம்பப் பெருமையைப் *பிறக்கிறப் பாலெ ளாமுன் னலையக் கொண்டு, கன்றிருப் புத்தூர நடனமுந்தன் பெறுமுறைக் கருகா சென்று, கோன்மையல் வாய்பாட்டிற் கண்டெ ன்ற முடிக்கேட்டிற் றுலங்கத் திட்டி. (—)

எதிர்நின்று வெருவன்னைக் கொடுத்திருந்தனைக் கொடுபோய்த்தம் பிறைவாழ் புத்தூர், திகழின்ற புகழ்ப்புலவர் பாற்கொடுத்து மற்ற வர்சொற் றவறுநன் கேட்டு, முதிர்கின்ற கவிப்பெருமை யறிவுகொண் டுன் பரிமியை பெருநிந்தன் றுனைவினை, நெருங்கின்ற திருப்புத் தூர் சார்ந்திமைய நெருங்குமிடத் தெய்தி [illegible]. (௨எ)

பலவாறுமைம் பனிக்கெழுந்த வரசிமிற பொருமுக்கட் புத் தேனையோ, நலவர்புகழ் ஞானகவி யாவிசயா லயத்தேவனைக்கூர வழிக்கான், கலைவிரவு கவிப்பிரியா நுவலைக்காணக் கலிமொழியன் றென் வகுநி யென்று, நிலவர்புக ழிக்கதைந்து விடுத்தானென் றுனைத்தவனுஞ் சேர்வையுந் தானே. (௨அ)

உயர்ந்தபுகழ்ப் பெரும்புலவர் மகிழ்ந்ததனைக் கோதிலாசிந் தனைவிற் றெள்ளிப், பிறந்தவிறப் பெறும்பாட்டிற் சொற்சுவை யும் பொருட்சுவையும் பிறங்கு மேனுஞ், சிறந்தமதி யென்றுனைத்த தொருதோட மென்றவர்தாஞ் செப்பக் கேட்டு, மறந்தவனு மானன் கொடுபோயு ஞானகர் வந்தா னன்றே. (௨௯)

வந்தவன்மெய்ப் புகழ்விசயா லயதேவ னெதிர்போற்றி வண ங்கி யென்னைத், தந்தகவி தனைக்கொடுபோய்ச் சங்கவான் புலவர்மு னந் தாழ்ந்து வைத்து, முந்தநீ கொடுத்தகவை மொழிந்தனன்மற றவரெடுத்தார் முகமன் செய்தார், சந்தமுறு பாவதனைச் சித்தரக்கவி ப்பொருளுந் தவாம லோர்ந்தார். (௩௦)

* "பிறந்த பிறப்பாற் பெறும்பேறு பெற்றே
மறந்து பிணிப்பிறக்க லாரே—சிறந்தமதி
சேர்ந்தானைப் புத்தூர்த் திருத்தளியா னோப்புவனம்
காத்தானைக் கூத்தாடக் கண்டு."

'நிறைந்தமதி' என்றும் பாடம்.

மிக்காகிழ்ச் சியரானூர் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் வியந்தா ரேனும், தொக்கவதிற் சிறந்தமதி யெனப்புனைந்தா வைத்த தொருதோட மென்று, ரங்கணமே யான்மீண்டு வந்தனனென் றுன் கேட்ட வருள்சான் மன்ன, னக்களவின் மகிழ்ச்சியனாய் மீட்டுபவன் முகநோக்கி நவில லுற்றான். (௩௧)

இன்னினி திருப்புத்தூர்க் கேகுதிமுன் போலவவ ரெழுந்த மாலை, நன்மையத் திறையவன்வாழ் தளிக்கேகு வார்கூட நண்ணி நீயு, மின்னோர்செஞ் சடையார்மு னவர்முனஞ்செல் பெருந்தீபம் வேலை யாளன், றன்னையத் தொடுவைப்ப துடனெடுத்துச் சுழற்றிச் சுனையில் வைத்தி. (௩௨)

ஆயபொழு தவருரைக்கு மாற்றமுங்கேட் டிங்குவினைத் தடைவா யென்றான், மேயவவ னவ்வாறே செய்குபீ ருவலென்று விடைபெற் றேப், பாயமதிற் றிருப்புத்தூர் புகுந்துசங்கப் புலவரோடும் பரிந்து பின்னே, நாயனமர் கோயில்புகுந் தான்றிருமுன் னவன்றீப நலக்க வைத்தான். (௩௩)

வருந்தவுட னதையெடுத்துக் கொள்ளிவட்ட மெனச்சுழற்றி வைத்தனன்மண்மே, லய்த்தனரும் பெரும்புலவர் குழுமகிய விளமதியா பொளிர்ந்த தம்பால், மெய்த்தகடைச் சுழற்சியிலென் னறிவித்தா னமக்கென்று வினாவத் தேர்ந்தார், சித்தமகிழ்ந் தாரவன்றான் முகநோக்கி விரும்பியிது செப்ப லுற்றார். (௩௪)

கற்றவர்கள் புகழ்விசயா லயதேவன் பாடிவிடு கவியுள் யாதுங், குற்றமிலை குற்றமிலை குற்றமிலை கருத்துணராக் கூற்று குற்றப், பெற்றிமினை யற்கவினை யற்கவெனப் பேச நீபோய், மற் றவனைக் காணும்விருப் புடையாரா மென்பதுவும் வகுத்தி யென் றார். (௩௫)

வேறு.

என்றலும் விரைந்து சென்று விலங்கெழிற் குளை புக்கான்
மன்றலந் தாரான் முன்னர் மற்றவ ருரைத்த வாறே
யொன்றுமின்ன னப்பருஞ் செய்தா னுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தா
னின்றவர் தம்மைக் காண்பே னென்றெழூஉந் தினிது செல்வான்.

பரிகரி யிரதங் காலாள் பரந்தன தொடர்ந்து செல்ல
விரிகுடை நிறந்திச் செல்ல விளங்குசா மரைக ளிள்ள
வரிகருங் குழற்கான் மன்னன் வாம்பரி யுகைத்துச் சென்று
தெரிவரும் பெருமான் மேய திருக்கோயி லாருட் புக்கான். (௩௭)

இனையவ ரின்ன ருக விணர்ப்பொழிற் புத்தூ ரம்மான்
றனைவிடை கொண்டெ ழுந்து தணப்பருங் கான நீங்கிப்
புனைமலர்ப் பொய்கை சூழக் கோயிலு ரகத்துப் புக்கார்
கனைகுரன் மேக மென்னக் கவிமழை பொழிவார் யாரும். (௩௮)

சங்கவான் புலவ ரெல்லாம் வந்தமை சாற்றக் கேட்டுத்
தங்கபாம் புணரி வேவந் தலைர்ந்துசெல் குடிலைகு யேபோ
லங்கவ ரிருக்கை நேடி யடைந்தனன் றெழுது நின்றான்
மங்கலம் பொலியுங் கூடல் வளநகர் புரக்கு மன்னன். (௩௯)

இவரிவன் கூடல் யாளுஞ் செல்வனென் றவருக் கோத
வலர்புக புனையா ரங்கை குவித்தெழுந் தவாயிற் புல்லி
கலர்தொழு கின்னைக் காண்பா ரூங்கள்வந் தனைந்தா னென்று
குலர்தம்மி லும்மைக் காண்பா னுற்றனன் யானு மென்றான். (௪௰)

இருதிறத் தாரு மிவ்வா றளவளா யெழுந்து போந்து
மருமலர் பூத்த தெய்வ வளமதாம் பொய்கை மூழ்கி
திருமல வடிவி னன்ற நெல்லைநா யகிபொற் றூளுங்
குருமலி பிறைசான் மோலிக் கொற்றவா ளீசர் தாளும். (௪௧)

அன்புறப் பணிந்து போற்றி யாரரு ணிரம்பப் பெற்றுப்
பின்பிரு திறத்தி னரும் பெரிதன வளாவிப் பேசி
யென்புலப் பரிய பூசைக் கொண்டவ ரினிது மேவு
நன்புலக் கூடல் புக்கார் நகுமுகத் தினராய் மாதோ. (௪௨)

முழுகினர் பாவ மெல்லா முருக்கிவாய்ப் பெய்வ தாய
வொழுகொளிக் கதிரோன் மூர்த்த முனைத்தநால் விதியான் மூழ்கி
வழுவறு தெய்வ நீறும் வயங்குகண் மணியும் பூண்டு
செழுவிய வெழுத்தோ ரைந்துஞ் சிந்தையிற் றிருத்த வெண்ணி. ()

இடையறு வன்பு பொங்க விருகையுந் தலைமேற் கூப்பி
நடையறு வறவோர் சூழ நல்லகாய் கனிபூ வோடு

றடை ரூ வதரி நீழ லமர்ந்தார்ப் பதும ரூனன்
கொடையறுக் கோயில் சார்ந்து கோபுர முன்பு தாழ்ந்தார். (௪௪)

விழிகளி றருவி பாய மென்கரந் தலைமேற் கூம்ப
வொழிகார வன்பு பொங்க வுட்புருந் தவப்பிற் சூழ்ந்து
பழிபடு மலைகள் மூன்றும் பாழ்பட வின்பம் பொங்க
வழிமது நறும்பூங் கொன்றை மாலையான் றிருமுன் சென்றார். ()

கண்டனர் மாய றுதிக் கடவுளர் காணுந் தேவை
விண்டனர் கவலை யெல்லா மெனிமேற் றுளகப் போர்வை
கொண்டனர் கெஞ்ச நெக்குக் குழைந்தனர் கண்ணீர் வார
வண்டர்தம் பிரானார் காட்சி யநுபவித் தின்று நின்றார். (௪௬)

முழுவன ராதி சைவ முனிவர னொருவன் போந்து
பழுதறு வில்வங் கொண்டு பற்பல பெயருங் கூறித்
தொழுதரு நாளிற் சாத்தித் தூபதீ பங்கள் செய்து
தெழுதரு பலிநத் திபங் கொர்தரச் சுழற்றிப் பின்னர். (௪௭)

இலகு வெண்ணீறு நல்க வெண்ணருவ் விருப்பி னேற்றுத்
திலகமுந் நுதலிற் பூசித் திருந்தகத் தொடைய பின்ன
ரலகில்பல் லருளான் மிக்க வம்மைசந் நிதியும் போந்து
குலவுபொற் றுவந்து நீறு கொண்டுமே யின்ப முற்றார். (௪௮)

நன்னிய புலவர் யார்க்கு நலமலி வசதி நல்கிக்
கன்னிய வமுதுங் குய்சால் கறிகளுஞ் சிற்று ணவு
மென்னிய நெய்யும் பாலு மின்னுமுள் ளனவுங் கொண்டு
புன்னிய மன்னர் மன்னன் பொலிதா வூட்டி னனே. (௪௯)

கப்புரங் கலந்த சாந்தங் கமழ்நறுஞ் சேறு பூசி
வெப்புறுந் தொழிற்செய்த விரைநறு நீரிற் றோய்த்த
வொப்பில்பூ மாலை சூட்டி யொருங்குபல் வாசங் கூட்டுந்
திப்பிய விலைகாய் நல்கிச் செய்தனன் மகிழ்ச்சி மேன்மேல். (௫௰)

மெல்லிழைத் தகிலங் பொன்செய் மென்றுகி றலைச்சாத் தாதி
கல்லிழைத் தகிலங் மற்று நறுகதிர் மதாணி யாதி
யெல்லிழைத் தெரித்த தூய குழைமுக மெல்லாப் பூணு
நல்லிழைத் தமைத்த மற்றுங் கவின்பெற நல்கி னனே. ()

காவலன் முகமன் கண்டு கயற்கொடி யுயர்த்த செங்கை
மாவல ளுய செங்கோல் வழுதியை மறந்தார் கொன்றைப்
பூவலர் வேணிப் பெம்மான் பரிசனப் பொலிவு கண்டு
நாவல ராலவாயி லெம்பனை மறந்தா ரன்றே. (௩௨)

காலத்திற் சிவசீ ராமைக் கண்டிறைஞ் சுதலுங் கொண்ட
சீலத்தி னந்தம் பூசை செய்தலும் புனித மாய
கோலத்தி னமைந்த கல்லூரிக் கோடலுங் கலைகள் யாவு
மூலத்தி னுரையின் மன்றோ டாய்தலு முயன்றி ருந்தார். (௩௩)

பன்னெறிய் வாறு செல்லப் பாவல ருவகை மேனாட்
பொன்னுறு மணிமா டந்தொறும் பொங்கெழி லால வாயின்
மின்னார்செஞ் சடில மௌலி விமலனார் தமைச்சே வித்தார்
ரெந்நாள்செய் திறைஞ்ச வோதும் பிறைவனை யென்று (௩௪)

அங்கயற் கண்ணி யோடு மாலவா யமர்ந்த மூர்த்தி
பங்கயப் பாத மென்று பணிவது கனக கந்தக்
கொங்கலர் வாவி யென்று குடைவது பன்று ளியீச
தங்கின மென்று நெஞ்சந் தளர்ந்துசெந் துருகு வாரால். (௩௫)

வேறு.

வெருவால மெழுதலொடு மெய்க்கிடுங்கி யயனெடுமா
மருவால விழலமர்ந்தாய் மாற்றெனவ விதனமந்துச்
சருவாலென் றெடுத்தயின்ற காவாத பெருங்கருணைத்
திருவால வாயுடையான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௩௬)

வெருக்கூடும் படியெழுந்து விரிந்தபுவ னம்புவன
வருக்கூடு குலைப்பதுபோர் கம்பரெலா மோலமிட
மருக்கூடு செஞ்சடைமேல் வாங்கியமைத் தலகளித்த
திருக்கூட லுடையபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௩௭)

பொருமியழு மொருபாலன் பொருட்டாக வருள்கூர்ந்தே
யுருமதிர வதிர்ந்தழுமுங் கொருகடாப் பகடுதைத்த
வருமறலி யுயிர்மாள மலரடிசற் றேயெடுத்த
திருமதுரா புரிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௩௮)

ஒழுன்குபட வண்டுகிண்டு யுறுசுவைய கழைகோட்டி
யெழுங்குரிசின் மலர்க்கணைதொட் டெய்யுமன மெழிலிரதி
யழுங்கும்வகை யவனவிய வழல்விழிசற் றேதிறந்த
செழுங்கடம்ப வனப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௩௯)

பெருங்கமுற முழ்குநர்தம் பொல்லாங்கு முழுதொழித்துக்
கருத்தலர்த்தி மல்மாயை கன்மமிரி தரப்போக்கி
யருத்திமிகு பேரின்ப மருளொருபொற் றாமரைநீர்த்
திருத்தலத்து முளைத்தபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௪௰)

இந்திரனூர் பழிகழுவி வெள்ளானை யுய்யப் புனிதத்
தந்தரகா மெறவருளி யணிகரந் தக்கணமே
சுந்தரப்பொற் றடாதகையார் தோற்றவருள் புரிந்தருளுஞ்
செந்தளிர்மே னிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால் (௪௧)

தாவாத பேரழகிற் றடாதகையை மணக்குமர
சாவாவென் றேத்தவெள்ளி யம்பலத்திற் கூத்தாடி
போவாத பெருமைசா லொருகுறளுக் கன்னமிட்ட
தேவாதி தேவனிரு சேவடிகண் மறந்தனமால். (௪௨)

கூவொவிசெய் குமட்கன்னைக் குறியொடுவை யையுமழைத்துப்
பாவொலிசெ யெழுகடலும் பாண்டியனும் வரக்கூவி
யேவொலிசெய் தவ்வாங்கு முக்திதனை யருள்புரிந்த
சேவொலிசெய் கொடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். ()

மைந்தனுக்கு வேல்வளைசெண் டுதவியா ரிதிகவர
விந்திரன்பொன் முடிதகர வளைகுலைய வெய்துவித்துச்
சந்தமுறைப் பொருளுரைத்து மணிபகர்ந்து தழைந்தடியார்
சிந்தையிடந் தார்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௪௪)

வருணன்விடு கடல்சுவற்றி வானகர்மேன் முகிலேவிப்
பெருவருஷந் தாய்க்கரும்பு கல்லானை யாய்ப்புகட்டி
வெருவருவே முந்தடிந்து விருத்தனு மியமாய
திருவளர்பே ரருட்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௪௫)

மாறிநடம் புரிந்தபழி யகற்றிமா பாதகந்தீர்த்
தேறியமா ரங்கமதிக் கெய்ப்பறவிட் டாகமொடு

[illegible]
[illegible] பணாயகன் [illegible] (சுசு)

[illegible] வானி [illegible]
[illegible] நகரனி [illegible]
[illegible]
[illegible] கொழுந்[illegible] மறந்தனரால். (சுஎ)

[illegible] புகுந்து [illegible]
[illegible]
பெருவிழாக் [illegible] பெருமானை
திருவுருவி[illegible] பெருமான் [illegible] மறந்தனரால். (சுஅ)

இசைவாய் [illegible]
[illegible]
[illegible] வருவியார [illegible]
[illegible] பிரான் [illegible] மறந்தனரால். (சுகூ)

[illegible] தக்கனக் [illegible]
[illegible] வெருள் [illegible]
கொன்[illegible] கலர்த்[illegible]
தென்[illegible] மறந்தனரால். (எ0)

முகைப்புலர்ந்த விடைக்காடன் முற்றுவகை [illegible]
சகப்பயந்த தாயான கயற்கண்ணு [illegible]
பிகம்புகழ்ந்து கொண்டாடு மிந்திரமா [illegible]
திகழ்ந்தவருட் பெருமான்பொற் சேவடிகண் மறந்தனரால். (எக)

என்றுகனிக் [illegible] யிவ்வாறு புலவரெலா
நன்றுமது [illegible] காகிர[illegible] மென்றிருந்தார்
வென்றுமினிர் மன்னவனு [illegible] விருப்புற்று
[illegible] விடைச்[illegible] யமலெழுந் தருள்செய்வார். (எஉ)

[illegible] விடைக்காறும [illegible] திருக்கோலந்
[illegible] தரிசிப்பா னருள்செய்வோஞ்
[illegible] தருகடப்பு [illegible]
இலமார் செய்கையுளிர் [illegible] தமதுணர்வீர். (எங)

ஆக்கமா தலத்தினுமித் தலத்தினதி விருப்பமுளோ
[illegible]மா தலங்களுமித் தலமொவ்வா வெனத்தெளிமின்
[illegible] சொல்கவின்று முதனமக்குக்
கந்தமார் குழற்குறைப்பிர் கயற்கணு [illegible]. (எச)

திருவிழா முதலாய சிறப்பெல்லா மத்தலம்போற்
குருவிழா வழகைநடத்திக் கொடுவொரு மென்றியம்பிப்
பெருவிழா விருகிறத்தப் பெரியோர்க்கு மருள்புரிந்து
மருவிழா மலர்க்கொன்றை மாலையா ருருக்கரந்தார். (எரு)

விழித்[illegible] யிருந்தது மேலொரு [illegible]
பொழிந்தனர்தங் கனுக்லையை [illegible]வரொரு வரிற்பேசிக்
கொழித்தனர்பே ரருளிருந்த படியென்னே யெனக்கூறிச்
செழித்தனர்மா மதுலாநகர்ச் செலவொழிந்தார் விடிவுவன்றார். ()

விடியதுணர்ந் தெழுந்தொருகை வெஞ்சூலப் படையாளி
[illegible] கனகநா [illegible]
வடிமது[illegible] வண்டுபா டிசையுடைத்தாய்
முடிவிலொரு பெருந்தீர்த்த முன்பொலியக் கண்டனரால். (எஎ)

தென்னல்வரை யில்லாத [illegible] ரிப்பொய்கை
யின்னலற வாலயமுன் னிருந்தவா தென்னென்பார்
பண்ணரிய புகழ்ப்பரமன் பகர்ந்தபடி யேயிருப்ப
தென்னேவதி சயமென்பா ரியம்பரிதித் திடமென்பார். (எஅ)

ஆனந்த மூழ்குநர்போ லத்தீர்த்தப் புனன்மூழ்கி
யானந்த வெண்ணீறு மக்குமணி யும்புனைந்தே
யானந்த மயமான வைந்தெழுத்து மனத்தெண்ணி
யானந்தர் தனிபுகுவார் [illegible]. (எகூ)

நெடியகோ புரமுன்பு நிலத்திறந் தோய் [illegible]
கடியமதில் புடையுடுத்த கனகதனி யுட்புகுந்து
பொடியணிமே னியர்பிரதக் கணம்புரியும் பொழுதொருபால்
வடியலர்தன் றியகடம்பு வயங்குபுகிற் பதுகண்டார். (அ0)

கண்டவுடன் றொழுதெழுந்தார் காமருவும் பூந்தருவைத்
தண்டருமன் புறக்கட்டித் தழுவினர் [illegible]

பண்டனில்விழ் மலரெல்லாம் வாரிவிழி யொடுசேர்த்த
ண்டர்பிரான் றிருவருண்மற் றனைப்பரிய தாலென்றார். (௮௧)

சொல்லரிய வன்பகத்தே தளும்பணிறை யவன்றிருமு
னெல்லரிய மகிழ்ச்சியொடு மேவினர் பணிந்தெழுந்தார்
கல்லரிய மலக்கிழங்கு கதிர்ந்தனபோ லெழிந்தென்றார்
புல்லரிய தநியேடுத்துப் புகழ்ந்துபா டிவரானார். (௮௨)

மாலாத மனத்தொளியாய் வயங்குமொரு பேரொளிப
யேலாத கொடுதீவார்க் கெஞ்ஞான்று மொளிப்பவனே
சூலாத மலக்கிழந்து ஞானமெடுக்கும் பெருவலியோ
தோலாத பெருங்கருணைச் சுந்தர காரணனே. (௮௩)

மலமாலைக் கன்பெறு மாசுற டியவடியோ
கலமாய செருணர்விற் றலைப்பட்டு வயுணர்வா
னிலமாய நேரோதி நெடும்புரோன் றெரித்திடும
அலமாய பேரருள்செய் சுந்தர காரணனே. (௮௪)

நல்லாத பிறவியுடைத் திருவினைக்கே படம்பயந்து
கல்லாத கொடியேமாய்க் கசட்டதியின் முழ்காமல்
வெல்லாத மெய்ஞ்ஞான வெளிமருவ வளவிட்டீர்
சொல்லாத பேரருள்செய் சுந்தர காரணனே. (௮௫)

காற்றியொரு மலமூன்றுங் கழலவிடுத் தொல்லாத
வாற்றியிறப் பொடுபிறப்பு மடைவெங்கள் கரிசனைத்து
நீற்றியரு ளுதந்தொரூஉ நீர்த்தடமுஞ் சிற்கடம்புந்
தோற்றியரு ளியபெரு மச் சுந்தர காரணனே. (௮௬)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி
யன்றாகி யின்றாகி யருளாகி மருளாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைச்சென் னியுமாக
தொன்றாகிப் புதிதாய சுந்தர காரணனே. (௮௭)

என்றுபல வாறுதுதித் தெம்பிரான் பெருங்கருணை
யொன்றுமனப் பரிதாலென் றுய்யாத வின்புற்று
நன்றுமது ராபுரியி னுங்காணுங் கோலமே
யின்றிவர்தந் திருக்கோல மென்றுதொழு தேகும்போய். (௮௮)

சொல்லுருவ மருவிநின்ற பார்பபதியா லயமடைந்தார்
செல்லுலவு பொழின்மதுரைத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்கு
மெல்லுலவாப் பெருங்காட்சி யியைந்தவளும் வீற்றிருந்தா
ளல்லுலவாக் கண்டத்தா ரடைந்தவடி விழுங்கேற்ப. (௮௯)

புயல்புரையொண் கருங்குழலும் பூரணசந் திரமுகமு
முயல்புரையா ருயிருமுற வொளிர்நுசி றடியுமயி
லியல்புரைசா யலும்வனப்பு மிலவுபுரை கனிவாயுங்
கயல்புரைகண் கரும்பிறவுங் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (௯௰)

கயற்கண்ணா ளுடிபாடு மருதப்புரி யன்பினர்பா
லயற்கண்ணு ளலனாகி யளப்பரிய பேரின்பச்
செயற்கண்ணா டொழும்பருகத் தீராது பெருகுவிக்குங்
கயற்கண்ணா டிருவுருவுங் கண்டுதொழு தின்புற்றார். (௯௧)

பொன்னியலு மணக்கடமும் பூப்பொலியு மொருகடம்பு
மின்னியல்செஞ் சடையார்தம் விளங்கருளாற் றோன்றினமை
மன்னியல்பி னித்தலத்து வாழ்வாருந் தெரிந்துவகை
துன்னியல்பி னாயுற்றுத் தரிசித்துந் தொழுமுயன்றார். (௯௨)

மாமதுரா புரியகத்து வாழ்வாரு மிதுகேட்டுக்
காமருநன் னுரைநகர் கலந்திரண்டு கண்ணுற்றுத்
தாமருளுஞ் சடையிருவர் தமைப்போற்றி யிருதிறத்த
நாமகள்சால் வாழ்க்கையர்க டமையுநயந் தேத்துவார். (௯௩)

மண்ணவர்க ளிவ்வாறு மாறாது களிப்படைய
விண்ணவர்கள் கற்பகத்தின் மேவுபூ மழைபொழிந்து
கண்ணவர்க ளாயினார் கரிசனமுக் குறும்பெறிந்தே
பண்ணவர்தண் மிகவந்து பரவுவார் பண்பமைய. (௯௪)

துன்றுபெருங் கருணையுடைச் சுந்தரரே சுரரென்றுங்
கன்றுதலி லாதருள்கய யற்கண்ணுமை மாதென்று
மன்றுமுக லிருவருக்கு மாகியவத் திருநாம
மென்றுமிவை யுவாப்பவர்க ளெண்ணியவெ லாமடைவார். (௯௫)

மன்னியபொற் றாமரைநீர் வருத்தவிதிப் படியாடித்
துன்னியவண் பெருங்கருணைச் சுந்தரநா தன்பதமு

மின்னியவல் லயற்கணுமை மென்பதமுந் தரிசி[illegible]
பன்னியவிப் புவியாண்டு பண்ணவராய் விதி[illegible] (௯௬)

எண்ணரிய பெருமகிழ்ச்சி யெய்தியமற் றிருவோ[illegible]
கண்ணரிய சுந்தரனைக் கயற்கணுமை யைப்போற்றிப்
பண்ணரிய தொழில்வாய்ந்த பரவிதம் பிடம்புகுந்தார்
நண்ணரிய மெழுமையுநட் பின்மிகக் கலந்தமர. (௯௭)

கன்றுபொலி தருமொருநா ணவலர்கள் மிகவி[illegible]
நன்றிவனே யாயினக்கா லைம்பதுபேர் சங்கத்தா
ரென்றுசொலும் படியாமே யென்றுபுனை திருத்[illegible]
யொன்றுவிசை யால்யனைப் பாடினரொரு வெண்பா. (௯௮)

பாடியவிறையன் பாக்கேட்ட பார்த்திபனு மிகமகிழ்ந்து
கூடியவத் புறவெழுந்து கும்பிட்டுக் கூத்தாடி
நாடியசீர் பெரும்புலவீர் நான்றாவே யிதுவென்று
நீடியபல் லுபசார மியற்றினனவ் வரசிறை. (௯௯)

ஆவணிமூ லத்திருநா ளழகியசித் திரைத்திருநா
ளாவணிதைப் பூசமென கவிலாடிப் பூரமெனப்
பாவணிநற் பெருந்திருநாள் பரவுறுமற் றைத்திருநாள்
மாவணியிற் சிறப்பித்துச் சுந்தரற்கு வயக்கினன். (௧௦௦)

இனையசிறப் பிற்பலநா ளிவ்வாறு பணிசெய்து
நனையாரு மட்டிப்பைந்தார் நயந்தவிச யாலயனு
மினையவரும் புலவர்களு மிறைகருணைச் சுந்தரர்தம்
புனையவரு மலரடிக்கீழ்ப் புக்களவா வின்புற்றார். (௧௦௧)

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் [illegible]

திருமால்பூசித்த படலம்.

எங்கு மாகி யிலங்குஞ் சிவபிரான்
பொங்கு பேரரு ளாற்புர வுற்றவன்
ச[illegible]க்கரந் தாங்குந் தடக்கையான்
கொங்கு தங்கு துழாயணி கொண்டலே. (௧)

வெய்ய தானவர் வீறு குலைக்கவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்கை சிறப்பவு
மைய நெஞ்சக் குறித்தருள் வாங்குவான்
மைய கன்ற மனத்தலர் தேருவான். (௨)

விளை வாய்த்தயின் மேவி நறுந்துழாய்த்
தாளை யாதரிக் குந்தடந் தோளினான்
காளை சேர்ந்தொண் டிலங்குங் கரும்பொழிற்
குரை மாநகர் துன்னின னென்பவே. (௩)

என்று மாறெழில் சார்திருக் கோயிலு
நன்று பொற்று மரைநறுந் தீர்த்தமுங்
கன்று தெய்வக் கடம்பும் வதரியு
மன்று மேன்மை யனைத்துந் தெரிந்தனன். (௪)

மேலு மேலும் விருப்பம் வளர்ந்தெழச்
சாலும் பொற்று மரைத்தடந் தோய்ந்தனன்
கோலும் வெள்ளிய நீறுங் குருஉச்சுட
ராலுங் கண்மணி யும்மணிந் தானரோ. (௫)

சந்து வண்ணமோ ரைந்து நவிற்றினன்
வந்து கோபுர வாயிலிற் றாழ்ந்தனன்
சிந்து தீவினை யேனெனச் சிந்தைசெய்
துந்து கோயிலி னுட்புகுந் தானரோ. (௬)

முந்தி மூன்று வலஞ்செய்து மொய்கழ
னந்தி பாற்சென்ற னன்விடை பெற்றன

வைத்து வண்ணத் தமலன்முன் சென்றன
னுய்த்து பூத்தவ னென்று மொருவனே.

மன்னு பொற்று மரைப்புன லாட்டினான்
பின்னு சாந்தம் விரவமெய் கூட்டினான்
துன்னு பன்மலர் வில்வமுஞ் சூட்டினான்
முன்னு வாச முழுப்புகை கோட்டினான். (௮)

உற்ற மேன்மை யமுதமு மூட்டினான்
முற்ற மற்றை முகமையுஞ் செய்தபின்
செற்ற மோவு திருமுன் குடக்கமுற்
றற்ற [illegible] வறைவன் றுதியரோ.

[illegible]கார முக் காலமுந் தீர்த்தவ
[illegible]மேத்திச் சடைத்திருப் பாணிய
வால மார்ந்த மருட்பெருஞ் சேவக
பால லோசன நின்னடி பத்தினேன். (௯)

முழுது மோர்ந்த பவமுழு தாயவ
வழுது சால்பெருங் காட்டி னடிப்பவ
பழுது தீரப் பரந்தநின் சேவடி
தொழுது வேண்டித் துதிப்ப னடியனேன். (௧0)

முத்த னேமுதல் வாமுழு மாதவர்
சித்த [illegible]வ னேசெஞ் சடையணி
மத்த னே[illegible]ரித்தரு கீழல்வா
மூத்த [illegible] யேயுன் னடைக்கலம். (௧௧)

கன்ன லேது மிலேயுன் கழலன்றிப்
பன்ன லேது மிலேயுன் புகழன்றி
யன்ன லேது மிலேயுன் னருளன்றி
யண்ண லேயடி யேயுன் னடைக்கலம். (௧௨)

போற்றி லேனின் பொலங்கழ லின்பணி
யேற்றி லேனின் னெழுத்தைந் தினையுமுட்
சாற்றி லேனத னூற்கொடுந் தானவர்த்
தாற்றி லேனடி யேயுன் னடைக்கலம். (௧௩)

என்று தோத்திரஞ் செய்திறைஞ் சிப்பெயர்ந்
தொன்று சேர்த ருமையவன் முன்செறீஇ
நன்று போற்றி நறுமலர் தூய்ப்பணிந்
தன்று மாயவன் பின்னரிஃ தாற்றினான். (௧௪)

நாய கன்றனித் தென்றிசை நண்ணியே
சேய மேனிச் சிவலிங்க மொன்றனைப்
[illegible]பிற் பதிட்டை புரிந்தன
[illegible] தீர்த்தமொன் றுவயிற் றொட்டனன். (௧௫)

பின்பு போக வினைதன் பெயரினால்
விண்டு வீசன் மிகப்பொலி வெய்திடும்
விண்டு தீர்த்த மெனப்பெயர் விண்டனன்
விண்டு பூசனை யாற்றுதன் மேயினான். (௧௬)

அன்ன தீர்த்த முகந்தினி தாட்டிப்
பன்ன போடு பலமல ருங்கொடு
முன்ன வன்றிருப் பூசை முடித்தனன்
சொன்ன வாறே யுடித்திய தூயனே. (௧௭)

இந்த வாறுபன் னாளங் கினிதிருந்
தந்த மில்லா வருந்தவ மாற்றியுங்
கந்த மோதிக் கயற்க ணுமையொடு
மூர்த்த வத்தனன் மூக்கண் முதல்வனே. (௧௮)

[illegible]முன் காட்சி கொடுத்த தவிர்தகார்
மெய்யன் போற்றி விரும்பி யெதிர்நின்றான்
செய்ய நின்றவச் செய்கை யுவந்தனை
யையவ னிங்கு வரம்பல கொள்கென்றான். (௨0)

வெய்ய தானவர் வெவ்வினை விட்டவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்வினை காட்டவு
மைய னேயடி யேற்கு வரமருண்
மெய்ய வின்னுமொர் விண்ணப்ப முண்டரோ. (௨௧)

இந்த மாதலத் தெய்தி யடியனேன்
சந்த மாரப் பதிட்டைசெய் சம்புவை

கந்த வாவு மறும்புனற் பொய்கையை
முந்த வாதரிய பரமென்னை முற்புக. (௨௦)

அன்ன தாய திவவின்க்க ணைதயரீ
பின்ன மின்றிப் பிறங்கி யாடுக
வின்ன பாதலத் தேய்ப கராரினை
மன்ன வேண்டிய் வழங்குதி யாலென்றான். (௨௧)

என்று வேண்டலு மிருடி யக்கருதீ
யென்று மேற்றினை வைகுறி புள்வெயர்
கன்று கண் ணிறைத் தாவெனும் ஞாலத்தார்
நன்று வெண்டி மலியுறுத் தாரிடும். (௨௨)

உன்னே மேத்தமா ருன்புக பெய்துக
மென்னே நேனவ மேறங்கரி புரிக்க
வென்னே யேகதுஉ மெய்னே யுறுகவென்
றன்னே போகி மறைக்கலை மையினே. (௨௩)

சென்று தானவர் சேட்டை யடக்கிறை
வன்று வானவர்க் கோலக்கு செய்கன
றென்று மேற்றினை யுற்றவர்க் காண்குனில்
கன்று கொண்டவர்க் கண்ணிறைக் காவலோர். (௨௪)

வாக தேவன் வழுத்திய காதையை
யாக நிர வலுக்கவ மாற்புவி
மேல மற்கலியிமைகாணைபுழ் போகவோசம்
நீள நீற்றிரென் றன்புகல் வானமோர். (௨௫)

திருமால்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௬௫.

தலவிசேடப்படலம்.

தன்னிய சடில போலிக் கந்தேர சுரர்க்கு நாளு
மின்னிய கயிலை மேரு விண்டவழ் பொரிற்கோ கன்னம்
மன்னிய காஞ்சி காசி பருப்பதந் நேதா வுள்ளு
மன்னிய வுவப்புச் செய்பு மலிவளம் பொலியுங் குடந்தை. (௧)

அன்னமா தலத்து நாளும் வசிப்பவ ராயு ளீடிப்
பன்னாளுஞ் செல்வ மேவிப் பண்புடை மனைவி மக்க
ளொன்னரும் பொலிய வாழ்ந்து மறுமையி லிமையா ராகி
நன்னலத் தாய்த்து நம்மான் மலர்ப்பத நண்ணி வாழ்வார். (௨)

மேதகு விரதம் வேண்டா விரிந்ததா னுதி புக்கு
மாதவ மியற்றல் வேண்டா வாரிருள் புடவி யேத்தக்
காதர மொழிந்து நாளுங் கலந்தவர்க் கின்ப நல்கு
மாதரம் பயக்குங் குடந்தைத் தலமடைந் திருத்தல் போதும். (௩)

வானமனை வேண்டி னொரு மகாலம் வேண்டி னொரு
முன்மிகு போக மெல்லா முற்றிட வேண்டி னொருந்
தளர்வுறு தெய்வ போகஞ் சார்தர வேண்டி னொருங்
களமிசைப் பெருமான் மேய குடமூக்கத் தலத்தில் வேண்டும். (௪)

திக்கியம் ... வகை மூழ்கி நிகரிலாக் காசி மேய
வுத்தம வி... ...ரிசன முவப்பிற் செய்து
பத்தியிற் பண்ணு ளங்கு மேவலாற் ...கும் பேறு
வித்தகக் குடந்தை யோர்காண் மேவின ரடைப்பர் மாதோ. (௫)

ஆகலிற் குடந்தை யென்னு பருந்தல ...சஞ் செய்தல்
காதலி னவர்க்கு நன்றாங் கலந்தமர் தாமுந் தேன்
மேதகச் சென்று மோறும் விரும்பியாங் குறைதல் வேண்டு
மோதல்செய் திரும் ...லொருதின மேனுஞ் சார்க. (௬)

அன்னது முற்று தென்னி னத்தல மார்க்க மேனு
மென்னாருஞ் சேறல் வேண்டு மிமையபுண் ணியத்தின் பேற்று

[illegible]ரொடுஞ் செல்வ மேவி மறுமையி லும்ப ராகிப்
[illegible] பேரக் கயிலையப் பதியி லடைவர் பின்னர். (௭)

[illegible]ந்திய புகழ்சால் குடாச லத்தி னகருக் கென்று
நலந்திகழ் வினையுள் வாய்ந்த கல்விலை ரைதமைக் கொண்டு
பலந்தெளி கல்லு மாடேற் பசும்புற வகுக்கக் காண்டு
வலக்கொளச் செய்வோர் கதியின் மருவியிற் றிருப்ப துண்மை. (௮)

ஆங்கயற் கண்ணி யோடு மருட்பெருங் குடா மேய
சங்கமம் பெருமாற் கன்பு சாலவே பொழிந்தக் காலப்
பங்கயின் அதனை வாரோர் பண்ணவ ருலகஞ் சார்ந்து
கொங்கலர் கற்பக் காவுக் குளிர்நிழ லிருந்து வாழ்வார். (௯)

பொன்னொளிக் குடா நாதன் பூசனைச் சிறப்பிப் போரெந்
தென்னவர் முதலோர் போற்றத் திருவிழாச் சிறப்பி [illegible]
மெய்ந்நெறி மனைவி யின்றி விருப்புயி முழுது மாண்டுந்
திங்கள்வே ணியர்தஞ் செல்வச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (௰)

பெருமொளிச் குடா நாதன் பிறங்குமா லயத்தி னுள்ளான்
மருவுறத் தீபஞ் செய்வோர் மற்றுமா மணிக ளெல்லா
மருகுறு விருப்பிற் செய்வோ ரவைவரு மவன்பா லாரர்
திருவுறப் பெற்று வானோர் சேவிக்க வாழ்வ துண்மை. (௧௧)

நலமலி குடா மேய நாயகன் முடிமே லன்பால்
வலமுற மற்று நாளில் வருத்தன சிறப்ப வாட்டிக்
குலமலர் வில்வந் தூட்டிக் கும்பிடு மெய்ம்மை பெறாறு
அலர்தர வடையும் பெற்றம் படைத்தவல் லவர்களே. (௧௨)

கந்தமா மலர்க்குஞ் சே[illegible]க்கி னள்ளுநாளு
நந்தலி னெய்யி னாய நல்லமு தினிய யிப்பா
லந்தமில் பதிமுன் னாக விவ்வதி[illegible]ரடையும் பேறு
பந்தமின் முனிவர் பூமேற் பலவற்குஞ் சொலமுற் றுதால். (௧௩)

தோற்றுசெங் கதிரோன் றீர்த்தம் தலங்களுமொப் பில தீர்த்த
மேற்றமார் விண்டு தீர்த்த மென்றுசொற் றிடுவோர் தோன்று
மாற்றரும் கருணைக் குடா வண்ணலார் முக்கண் போது
நாற்றல்சா லிவற்று ணொன்றிற் றோய்பவ ரமர ராவார். (௧௪)

கந்தார் முடிமேற் சாத்தக் குடாமா நகரி னுள்ள
னந்தன வனங்கள் வைப்போர் நலமலி பொற்பூ வுடை
யந்தமி லவருங் கேவா ரமராரா யரம்பை மாதர்
சந்தமென் முலைமேற் றுஞ்சுந் தவாப்பெரும் போகந் துய்ப்பார். ()

திருமலி வாவி யாய பணிகளைச் சிறப்பச் செய்தும்
பெருவழக் கிலையாயுற்ற பணிகளைப் புதிய செய்து
மருமையிற் குடா நாதற் கன்புவைத் திறைஞ்ச வாரேற்
பொருவுபல் லிகள் சூழப் பிறங்கிவாழ்ந் தமர ராவார். (௧௬)

கதிமிகு கந்த ரேசர் குடாமா நகரி னுள்ளான்
மதிமிகு மறைய வர்க்கோர் மனைபுரிந் துதவு வாரு
மதிரல மடங்கண் மற்றை யடியவர்க் குதவு வாரும்
கதிரலங் காணி யாகக் கயிலைமே மருவி வாழ்வார். (௧௭)

கந்தார் திருமுன் னாகத் துடியிடைக் கயற்க ணம்மை
சந்தமார் திருமுன் னாகச் சத்திர மொன்றுண் டாக்கி
யந்தமின் மறையோர் மற்றை யடியவ ருண்ணு மாறு
முந்தரன் கமுது நல்கு மவர்பயன் மொழியற் பாற்றோ. (௧௮)

குடாவையை நினைத்தோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா லோகஞ்
குடாவையைக் கண்டோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா மீபஞ்
குடாவையைத் தொழுதோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா ரூபஞ்
குடாவில் வசித்தோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவக்க லப்பே. (௧௯)

குடா[illegible]ச்ச முழ்கித் தலங்கவக் கரைமேல் வைகுஞ்
சூரிய மூர்த்தி பாதந் தொழுபவ ரனைய தெய்வச்
சூரியன் றேச வாய[illegible] தொக்கயல் போகந் துய்த்தச்
சூரியன் பதத்து வாழ்வார் சூரிய[illegible]யன்றும். (௨௰)

குடாமேற் றிசையின் மேவித் [illegible]ங்குகண் ணிறைந்தா னென்னும்
விநாயகோ னிறத்தி னுனை மேத[illegible]ற்று வோர்கள்
பாரையா தரிப்ப வாண்டு படாநிலை சூழ வாழ்ந்து
விநாயகா யனையான் றெய்வ வைகுண்டஞ் சேர்ந்து வாழ்வார். ()

அன்னமா தலத்தின் மேய வலரியை யரியைத் தாழ்வோர்க்
கின்னமா பலனுண் டாமே யிவர்க்கருள் வழங்கா நிற்கும்

மன்னகர் பரணைக் கந்த தேசனைப் பாத மெய்
கன்னர்வான் கயற்க ணாளைப் பணிபவர் கலைமேன் மூரால். (௨௪)

பற்பல வுலகைப் பெற்றெடுப் பண்புசான் முனிவர் நிற்கச்
சொற்றிரு குளைமே யகந்தப் பெருமான் றுணைக்
கற்புயர் திருப்பு வாய்ந்த கயற்கணை யம்பொற் றுணை
மற்றுமுத் திரளைச் செய்த கலைவர்க்கு நிறைக பெரும். (௩௫)

அந்தில மெண்மை மிக்க மனையில வாகு முற்ற
வந்தல மேய கந்த தேசனை யனைய வல்லார்
வைத்தலம் பொருவ இந்த வகையிடந் தில்லை யின்மை
யத்தலம் பணிபவ ரென்று ஞான்று வினைறக்க ருதன் (௨௬)

உரைத்தவை கேட்ட சோதி முனிவரும் மகிழ்வெய் தியித்
புரைத்தவன் மேன்மை முற்றிப் பொருந்தினைப் போக்கு மெய்த்தல்
கரைத்தலை யொருத்து செப்பெருஞ் சாலநீர் பழுத்தி யாறு
வரைத்தடஞ் சிலையான் கோயில் புக்கவர் மகிழ்ந்தி பொலக. (௩)

முனிவரர் நந்தி யன்னவன் முன்பணிந் தெழுந்து முந்து
கனிவரு கந்த தேசத் தம்பிரான் செம்பொற் றுணை
கனிவரு மிரதத் திருவொற் கயற்கணாள் மலர்ப்பொற் றுணை
பனிவருங் கன்ன ராகிப் பணிந்தகம் மிருக்கை புக்கார். (௩௮)

இத்திரு புராணந் தன்னை யெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
வித்தகம் பெருந்தக் கற்போர் கேட்பவர் பொருள்வி ரிப்போர்
நத்தனை பெருமை மண்மே லாவிலாப் போகந் துய்த்துச்
சித்தசன் குடைய ராகிச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (௩௭)

நம்பல மான குளை நன்னகர் வாழ்க மெய்ந்நூல்
கொம்பன கயற்க ணம்மை யலைவருள் வாழ்க வுய்ய
சிம்பரேத் திருத்தகு கந்த தேசிகன் வாழ்க வன்று
நம்பலத் தெடுத்த செம்பொ னடித்தலம் வாழ்க வாழ்க. (௩௯)

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௦௯.

குளமாதநகர்ப் புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

44

௨

கணபதிதுணை.

அரும்பதவுரை.

கடவுள்வாழ்த்து.

௧. செக்கரமொழி இரண்டெட்டு, ... என்பன; அவற்றுள், ஒன்று ரேக; இது குாக்களை ஒரு சாற்று பெயர். மங்கல் - கணிக்கம். குமேவு கூம்சரம் - பிரணவ குஞ்சரம். அம்பி - சத்திப்பிரணவமாகிய பெண் யானை.

௩. மகரி - இலக்கை மரம். இச் செய்யுளிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் மதுரையிலிருந்து சங்கப்புலவர்க்காக இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி காட்டி கொடுத்தமை கூறப்பட்டது. இதனைச் சங்கப்புலவர்பூசித்த படலத்தா னுணர்க.

௪. மையர்கண் அம்மையும் வீற் றிருந்து; அம்மை - வாயிருப்பு. செயற் கைக் கையிலும் ... வகை செய்து. பெயற்கு அன்றுமெ ன்ற நம்மையும்.

௫. சடையமர் மடவாள் - கங்கை.

௬. இடையமர் புலி - புலித்தோல்.

௭. மற்றை உது - உணர்தல். பசு - ஆன்மாக்கள்.

௮. மன் - அசைநிலை. திதித்திடு - காத்தருளுகின்ற.

௯. கருதலாய மானம் - அநுமானப்பிரமாணம்.

௧௧. குரவு - ஆசிரியத்தன்மை. குரல் - பிரம்பு.

௧௨. "அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல், பிறவினை யெல்லாந் தரும்" என்பது திருக்குறள், ௩௨௧.

௧௩. ஆணைப்பட்ட பெண்ணை - ஆண்பனை. பெண்ணையாக - பெண் பனையாக.

௧௪. ஆழியி பாலை. கொண்ட விரதம் குலைத்து - தாம் கொண்டிருந்த சைனமதத்திற்குரிய விரதங்களை ஒழித்து.

௧௫. ஆக்குவித்தோன் முதலியோர் சிவபெருமானுறைவரேயாக; ஆக்கு - வினையெச்சவிகுதி.

௧௭. மருள் ... ஆதாரம்.

௧௮. அவை - அத்தியாயம்.

௨௧. தினைத்து-ஒன்றை ஒன்று ஒத்து. ஆரை, ஐ - சாரியை.

ஆக்குவித்தோர்.

௨. காளையம்பதி - காளைக்குடி.

௩. தளி - கோயில். விளர் - அறியாமை.

அவையடக்கம்.

௧. விசயாலயர் - பொன்னுரை விசயாலயனென்னும் சிற்றரசன். குளநகரம் விசயாலயனும் பூசித்ததை இந் நூலுட் பின்னர்க் காண்க.

௨. என்பாடல் குணமாய்க் குணமும் குற்றமுமாய்க் குற்றமாய் மருவிமேனும். முற்காட்டு - முன்பு எடுத்துக் காட்டிய பிறை, அரவு, விடமென்பன.

சிறப்புப்பாயிரம்.

க. துமித்தல் - அறுத்தல். | உ. கழனியம்பதி - கோயிலூர்.

திருநாட்டுப்படலம்.

உ. கொடுங்குன்றம் - பிரானமலை.

ங. கைகுறைத்தோன் - ஒருபாண்டியன்; இவன், தன் கையைக் குறைத்துக்கொண்ட கதையைச் சிலப்பதிகாரம், கட்டுரைகாதையாலுணர்க.

ச. சிற்றை - சிறிய தேன்.

ரு. இச்செய்யுளில் எ ங உ, எ ங ... திருக்... ன் கருத்துக்கள் முறைபெ... ந்திருத்தல் காண்க. நக்க - விளங்க.

சா. முல்லை முல்லைநிலம். காளாம்... ண்டுத்தொழுது. பூவை - காயாமரம்.

எ. வெறுத்த - மிக்க. மாதவன் - அகத்தியர்.

அ. தடித்து - மின்னல். அறல் - நீர். தோற்றிட - தோன்றும்படி செய்ய.

க0. வேந்தன் - இந்திரன்; பாலைக்கடவுளுமாம்.

கக. வெளிக் கங்கை - ஆகாயகங்கை. மலயம் - பொதியின்மலை.

கஉ. பாம்பு - மலை. சீர் - புகழ். பிரதாபம் - வீரமாலுண்டாகிய புகழ். ... பிரதாபத்திற்கும் வெள்ளருவி புகழிற்கும் உவமையன்.

கங. குங்குமம் - ஒருவகை மரம். மிசை - அதுகம். திணையும் - ஒக்கும்.

கச. ...க்கல் - சொல்லுதல்.

கரு. கருவி - ...ம். இருவி - தினைத்தாள். பொருநை - தாமபிரபன்னிநதி.

கஎ. நரலை - கடல். பாடு - பக்கம். சர்த்தமாநதி - வைகையாறு.

கஅ. கழனிவாயில் - கோயிலூர். மதுநறை - தேறல்.

உ0. பரி - குதிரைமரங்கள். பணி - பாம்புபோல் திரைத்த வைக்கோற்புரிகள். பலாலம் - வைக்கோல். இடமதகு நீர் தாங்கும் பலகை.

உக. பார் நடத்து ஆதி ... சல்-பூமியாகிய தேரை நடத்திய விசுவகர்மாளன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்கள். உதக்கு - வடக்கு. முன் நசை - விழுக்கு.

உரு. வன்காலர் - வலிய காலையுடைய உழவர், வலிய கடாவர். கடா முதலியவற்றை இருகரத்தார்க்கும் அடைவர்க்க.

உசா. கால் ஆதி - கால் முதலியவற்றில்.

உஎ. கங்கு - வரம்பின்பக்கம்.

உஅ. பாசம் - கயிறு, துணைம் முதலியவைகள்.

உகூ. வயல்கள் தழைதர - வயல்கள் தழைக்க.

ங0. கழகம் - கல்விச்சாலை. பள்ளிக்கணக்கர் - மாணாக்கர்.

ஙக. தன்னிய - தன்ன.

ஙச. கலை கலை பருவம் - கலைக் கலையும் பருவம். புரி - கயிறு. துளைத்து - கறுட்டு.

ஙரு. மருவலர் - மணத்தையுடையபூ, பகைவர்.

ஙசா. பூ - பூமி, மலர்.

ஙஎ. துன்னல் - நீங்குதல்.

ஙஅ. சயம் - வெளி.

ஙகூ. கமலராசி - தாமலாமலரின் கூட்டம். முலை - களா. ஆய - ஆயின.

சக. சகப்படை - சங்குளாகிய ஆயுதம், சிங்கம், புலி. சிங்கத்திற்கு சகாயுதமென்ற ஒரு பெயருண்டு. ஆம்பல் - ஆம்பற்பூ, யானை. தாமரை - தாமரைப்பூ, தாவுகின்ற மானையன்றும் விலங்கு.

சரு. அவாய் - விரும்பி.

சஎ. கார் - அன்பு.

சஅ. வைப்பொடி - கூளம்.

ரு0. கந்து - கமுகமரம்.

ருக. இதை - புதுக்கொல்லை.

ருஉ. இசம்பு - வழுக்கல். துப்புதல் - ஒட்டுதல்.

ருங. குடங்குசுட்டுகள் - பகக்கள்.

ருச. கொன்றை வேய்ங்குழல் - கொன்றைப் பூவைச்செருகிய மூங்கிற்குழல்.

ருரு. இமில் - மீன்படகு.

ருசா. கோடு - கரை. மாடு - பக்கம்.

ருஎ. உருத்து இதஞ்செய்வ.

ருஅ. நாமம், நாம் - அச்சம்; அம் - ...ரியை. கொற்றி - தர்க்கை.

திருநகரப்படலம்.

உ. சோ - மதில்.

ரு. முன்னிய - முன்ன. தவமயல் தவம் - தவஞ்செய்தற்குக் காரணமான தவம்.

எ. சிவபெருமானருளால் நாரை முத்திபெற்றதைத் திருவிளையாடற்புராணத்தாலுணர்க.

அ. குாண்ட ராசி - ... கூட்டம். கொக்கு ... முன்ன பகாசுரனென்பவன் பகைமையுற்றுச் சிவபிரானாற் கொல்லப்பட்டானென்பது புராணகதை.

கஉ. இயற்பெயர் மீனமென்பது. தாம் விதத்தின் - தாவுகின்ற விதம்போல.

கச. காவலர் - சங்கப்புலவர்.

கரு. காளிந்திநதி - யமுனாநதி. இதில் தாமரைப் பூவின்மேல் அம்பிகை சங்கவடிவங்கொண்டெழுந்தருளியிருந்ததைக் கந்தபுராணத்தாலுணர்க.

கஎ. குறை - முழக்கம். புரை எறி - குற்றத்தை நீக்கிய. இரு நிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி.

கஅ. ஆரிய - நுகர்தற்கு.

ககூ. உள்ளிய - நினைக்க. சவி - "பிறந்தபிறப்பால்" என்னும் வெண்பா. இதனை இப்புத்தகத்தில் க0-ம் பக்கத்திற் காண்க. ஒகிவிட்டவன் - பொன்னுன விசயாலயதேவன்.

உ0. தடம் - எண்டிச் சூரியதீர்த்தம். நாயகன் - சூரியன். இத்தீர்த்தக்கரையிற் சூரியனுக்குக் கோயிலுள்ளது; சூரியன்பூசித்தபடலத்தாலுணர்க.

உக. பழையர் - கள்விற்போர்.

உச. கால் - காற்று.

உரு. அம் கதிரும் காதல்செய்.

உஎ. புனைந்திடும் கால்கள், பரி கால்கள்; பரித்தல் - தாங்குதல், பரியவிடும் - வருத்தம் நீங்கிய.

உஅ. கல் - நடுகல்; போரிலிறந்த வீரனுடைய பெயரை ஒருகல்லிலெழுதி அதைநட்டு அவனைப்பாவித்து வழிபட்டுவருதல் மரபு; இதனைப்புறப்பொருளிலக்கண முதலியவற்றாலுணர்க. கல்லூரி - கல்விச்சாலை.

உகூ. க... - கணையாலாகிய புண். பின்னுள்ள ...யில் முதலியவற்றிற்கும் இங்ஙனமே ...ள்கொள்க. கழுக்கடை - சூலம். ... - வாள். உலவை - கொம்பு. ... - சக்கரம். திறம் - மார்பு.

ங0. எய்த்திடாது - இளையாமல்.

ஙக. சோமசுந்தரக்கடவுள் வருக டலையும் அழைத்தருளியது ... அறியற்பாலது. இஞ்சி - மதில்.

ஙஉ. பொலிவரை - மேருவரை.

ஙங. கோட்டுறாறு - சங்கின் கண்ணம். இறுத்தது - தங்கியது. நயக்கும் - நக்கும்.

ஙஅ. மட்டு - அளவு. மாதிரம் - திசை.

சச. உபசரித்து அல்லால் - உபசரித்தாலன்றி. வார்தெரு ...

சரு. மலைதரா ...

சசா. மயங்குறுசெய்கையில்லாத.

சஅ. ...ங்கறல் - இருள்.

ருக. வானோர் - தேவர்.

ருங. பூதி ... மும்மலங்களைக் கா... - கெடுத்து.

ருஉ. பாகு - குழம்பு.

ருங. சோமசுந்தரக்கடவுள் தன்னீர்ப்பந்தர் வைத்தருளிய திருவிளையாடல் ஈண்டு உணரற்பாலது. காணி - உரியது. பாணி - நீர்.

ருச. நான்மார்க்கமாவன, தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கமென்பன. ... அமார்க்கம்.

௩௭. கன்னியறந்த பெருமானை யென்பது - இத்தலத்திலுள்ள திருமாலின் திருநாமம்.

௩௮. சோமன்றும் - மும்மதி[illegible]ம். படர்ந்து - நினைந்து.

௩௯. உதவிசெய்பாக்கு - [illegible] செய்யும்பொருட்டு.

௪௧. தெவ்வலான் - கொன்றும் பொருட்டு. தெவ்வம் - பகையும். கண்டகம் - முள்.

௪௨. அனுஜைசிற்றலின் - அனுகுதலால்.

நைப[illegible]ணப்படலம்.

௨. வாக்கை - பலா. தாம் கனிகள் - தாவுகின்ற பழங்கள்.

௩. இச் செய்யுள், [illegible] பகையின்மையைப் புலப்படுத்திற்று.

௪. அம்புஅகம், அகம்-மனம். அமு- அமுதம் பெறாதற்கு சுவர்க்கம்செல் [illegible] தா - எளியதா.

௫. மஞ்ஞை - அழகு. நினைப்ப - நினைப்பாக [illegible] நினைப்பன. [illegible] - விலங்கின் கூட்டம்.

௬. கோதம் - குரோதம்.

௭. கைறயடி - உரல்போன்றஅடி.

௮. தாபவன் - சிவபெருமான். இதழி - கொன்றைமரம்.

௯. யாத்து - கட்டி. படர்ந்து - தியானித்து.

௧௦. உழை - மான். அறுபகை அறுபகையாகிய - காமமுதலிய ஆறனையும்வென்று; இது, முனிவர்கள் சிவஸாரூபம் பெறுவதைப் புலப்படுத்தியது.

[illegible]து - கட்டி.

௧௩. தன்னில் இருவினையான் - இருவினைகளையும் [illegible]

௨௦. [illegible] வாதராயணனென்வியாஸமுனிவர். மாணவகர் - மாணாக்கர்.

௨௨. [illegible]ரும் உவகை - நீக்கமில்லாத மகிழ்ச்சி. தா - கேடு.

௨௩. புக்கி - போகம்.

௨௪. [illegible]விலை - ஈடுக்கம்.

௩௫. [illegible] உதீசித்திக்கு - வடதிசை. இரண்டுபுள் - அன்னமும் கருடனும். [illegible] - மயில். இனஞ்செய் - முருகக்கடவுள். ம[illegible]வெற்புக் குன்றக்குடி. [illegible]க்கு - இதற்கு. முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவருடைய திருவாகனமாகிய அன்னத்தையும் திருமாலின் வாகனமாகிய கருடனையும் விழுங்கி, முருகக்கடவுளால் 'கல்வடிவமாக' எனச் சபிக்கப்பெற்ற மயில் [illegible] மலை வடிவங்கொண்டு பன்னெடுங்காலம் இருந்து முருகக்கடவுள் தன்பால் எழுந்தருள, அச்சாபம் நீங்கப் பெற்றதென்பது மயூரகிரிபுராணக் கதை.

௩௪. சத்தியகிரி - திருமெய்யம்.

௩௫. வீளாவனம் - சாக்கை.

௩௬. பனித்த - குளிர்ந்த. மனித்தரின் - மனிதர்போல.

௩௮. தொன்று - பழமை. அத்து உரை - விரோதித்தசொல்.

சூரியன்பூசித்தபடலம்.

௧. நன்னிய கருதி [illegible] ந்து.

௨. புனைந்து - அலங்கரித்து. அழ்தரு - பெயர்த்த.

௩. சவித்திரம் - சவிப்பேம். ஆலோன் - சந்திரன்.

௪. ஓர் மங்கையென்றது உமாதேவியை.

௫. விதி - கட்டளை.

௭. இறந்த - கடந்த.

௯. வாடிய - அசைகின்ற. ஆழிய - ஆழ்ந்த.

௧௦. விது - சந்திரன். மஞ்சினை - அழகினை.

௧௧. கோட்பட்டார் - கொள்ளப்பட்டவர்.

௧௨. அல் [illegible] - இருள்கெட. மௌலி - கிரீடம். பொற்பு அகர பொலிய.

௧௩. எச்சன் - யாகத்தின் அதி[illegible]

தேவதை. கச்சம் - அளவு. யாழ்முனி - நாரதர்.

௧௫. மீகதி - காந்தரத வீணை. வீரன் - வீரபத்திரக்கடவுள்.

௧௬. போற்றிய - போற்ற. ஆற்றிய - செய்ய. மாற்றிய - மாற்ற.

௧௭. புலிப்போத்து - ஆண்புலி.

௧௮. பகன் - ஆதித்தர்பன்னிருவருள்ளொருவன்.

௧௯. சவி - அழகு.

௨௦. இன்னணம் - இன்னவண்ணம்.

௨௧. சான்று - ஸாக்ஷி.

௨௨. எண்வகை உடம்பு - அஷ்டமூர்த்தம். சயமை - இழிமை.

௨௩. தெம்பு - [illegible]மை. நிலாவிற்கு - சந்திரனுக்கு.

௨௪. நன்று - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

௨௫. சமழ்ப்பு - நாணம். குழகன் - பேரழகையுடையவன்.

௨௭. இழுதையேன் - அறிவில்லாதேன்.

௨௮. கைக்கொழுந்து. நகை - ஒளி, பல். முகை - அரும்பு.

௨௯. சரிசு - குற்றம், வெறி - வாசனை. மிலைச்சிய - சூடிய.

௩௦. மாயக்கோல் - திருமாலாகிய அம்பு.

௩௧. தேசு - நிறம். வம்பு - புதுமை. ஓங்கல் - மலை. நம்பு - விருப்பம். நம்புதல் - பரவுதல்.

௩௩. கொங்கு - வாசனை.

௩௪. அழலோன் திக்கு - தென்கிழக்கு. ஒன்றேனும் இனைய வாராது.

௩௭. காற்றி - நீக்கி.

௪௦. மலரிய - மலர.

௪௧. மற்றையோர்தம்முன் அறிய வல்லார் எவர்,

௪௨. தொட்டு - தோண்டி. என்னல் - இகழ்தல். உள்ள - நினைக்க.

௪௩. [illegible]தம் - தன்யம். [illegible]கம் - கடல்.

௪௪. ஒன்றுடை - ஈரம் புலர்த்தும் ஆடை. அறிசுவை - மிக்கசுவை.

௪௫. ஈர்ந்தும் கந்து - பெருமைய சங்கமுறைமையை. நன்று உகந்து. கந்துக்களையோடும் - பந்தையணிந்த திருக்கரத்தையுடைய உமாதேவியாரோடும்.

௪௬. தள்ளிய சடையாய் - முடியைத்தள்ளியவரே. தாக்கு அதள் - புலித்தோல். நள்ளிய - பொருந்திய.

௫௦. மாட்டி - நாசஞ்செய்து. [illegible] நின்று அடர்க்கும் மலர் - கட்டுகின்று வருத்துகின்ற மலர்.

௫௧. வித்தகம் - ஞானம். ஒத்து அகம் உவப்ப.

௫௪. ஆழி - தேருருளை. [illegible]ழி - அசைகிலே.

௫௬. பொன்றல் இல் - அழிவில்லாத.

௫௭. உவாமதி - பூரணசந்திரன். குவால் - குவியல்.

௫௮. எரிமருள் - நெருப்பைப்போன்ற. தோம் என் உடையவர் - குற்றம் யாதுமுடையவர்; குற்றமில்லாதவரென்றபடி.

௫௯. வெருவுக - [illegible]ப்பாயாக.

௬௦. என - என்.

௬௩. அர்ந்தை - துக்கம். அதான்று - அதுவல்லாமல்.

௬௭. அனங்கு - பேய். [illegible] - வலி.

௬௯. தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

௭௦. சீர்[illegible]ம் - அழகு.

[illegible]ன்பூசித்தபடலம்.

௧. மணமுதல்மூன்று - மனம் வாக்குக் காயம். பக்க - பக.

௩. அரணம் - கோட்டைமுதலிய காவலிடங்கள். கருவி - ஆயுதம்.

௪. மானம் - அளவு.

௫. அலகு - துடைப்பம்.

௬. நானம் - கத்தூரி.

௭. கூர்ந்து - ஒளித்து. வடி - கூர்மை. உரம் - மார்பு. தெவ்வை, பகையை - சூரன்முதலியவர்களை.

௯. வரை - கிரவுஞ்சகிரி. எவ் - ஏழ்.

௧௦. பானியலன் - பகைவன். [illegible]இன்மை. அமர்த்தனன் - சண்டைசெய்தான்.

க௪. பொன் - சூரியன்.

க௫. சொற்றம் - வெற்றி. பெற்ற - பொலிவுபெற்ற. அரம்பையோ ர்வு. ஆடுதல் - போர்செய்தல்.

க௬. ஊன்றி அமைந்த. தாருவி - தேர். ஞர் - ஞான்.

க௭. இரிந்தான் - கெட்டோடி னான்.

க௮. சொன், வம், மந்து - அசை நிலைகள்.

க௯. மேன்றும் உருப்பு அற பெற. உதவும் - உதவுவார்.

உ௰. பரிதி - சூரியன். சூழல் - இ டம். அவண் - அவ்விடம்.

உக. உயங்குதல் - வருந்துதல். மற்றமோரடத்தை யுற்றான். பயம் - பிரயோசனம்.

உஉ. அவர் - தேவர். கலைச் கன்னையுடையவர், பல் வர். இமைக்கண். விளர்துவருதல்.

உ௩. அன்னமைதரும்.

உ௪. நாறித்த - முழங்கிய.

உ௫. கூவிளம்-வில்வம். மருந்து - அமிர்தம். முகமன் - உபசாரம். ...ய்க்கோல் - நீலத்துழாயையணிந்த திருமாலாகிய அம்பு.

உ௬. கோட்டி - வளைத்த. வியா ளம் - பாம்பு.

உ௭. பார் அமை தேர - பூமியா கிய அமைந்த தேரையுடையீர். தார அமை ஆர - மாலையாக அமைந்த ஆத் தியையுடையீர்.

௩௰. உகிர் - நகம். காளம்-விடம். சேர்வு அற - ஆராய்ச்சிய. உத்தா னம் - புச்ச. மோய் - வலி.

௩க. அபிராமம்-பொழுது. யாமம் - இடப்பக்கம். இரவு யாமம் - கன்னிரா. வெட்டுதல் - விசும்பி யதுபத்த.

௩உ. வந்துறுவ.

௩௩. பொறு - பொருவ.

௩௪. போதுஇல்லான் - பிரமன். அறிவான் - அயனவன். மயிர்க்கா லய கணன் - மயிர்க்கால அடைந்தனன்.

௩௫. தழை - வில்.

௩௬. மாலவ - மாமாயாவ. மின் பப்பெயர்க்கப்படும். இருவுள்ளாய் சொரியும் மயிலுமால.

பொங்குண விநாயகதேவர் திருப்போவிப்படலம்.

க. பகை - அன்பு.

உ. விராம் - விராவும். அன்பி - அடைந்து.

௩. மன்னர் - சிற்றரச. முழைவல் - சிரிப்பு.

மடிமை உருவன் - வபெரு மான.

க. தாரு - கொன்றை மரம்.

க௰. பலாச - புரசமரம். வது - ஒப்பது.

கக. மாலாய பயோதர் திருமாலாகிய மேகவாகனம். டம்.

கஉ. வளி - காற்று. விசயன் - அருச்சுனன்.

க௩. முண்டகம் - மூள்.

க௪. வாரிசம் - தாமரை.

க௫. குரு - நிறம்.

க௬. குர்லான் - ஆராய்வான். உ௰. அறிந்து - விளைத்து. சிவக் குறி - சிவலிங்கம்.

உக. விரைவு. அமரர் - தேவர்.

உஉ. சுயம்பு-தானேதோன்றிய து.

உ௩. அறு - அறுகம். மாண - மாட்சிமைப்பட. வானா - கம்பா.

உ௪. தடம்பால்-தடாகத்தின்பக்கத்தே.

உ௫. இருக்கு - மாறுபாடு. மரு கையாத - மனமிரங்காத.

உ௬. அத்தன் - பிரமபெருமான்.

உ௭. அரவுருகக்கியபெருமான். புரவு - காத்தல். காவு - கள்ளம்.

உ௮. மன்புனிர் அளவில் சகமுறு தலை.

உ௯. அருந்துயோர் - தோள் மெலிபிக்கு. இசை - கீர்த்தி.

௩க. பரவுதல் - பரவல். கலை உடை யாறும் - கலையில்லாத வறும்; நவுதல் - ஒழிதல்.

௩௰. எவ்வம் - கோடாரி. அரியான். அடவி - காடு. எறிந்து - வெட்டி.

௩க. நிற்பம் - நிற்பனவல். பொ றப் - அழகுபொருந்த. நிற்ப - அன்ன முதலியவைகள். இடப்ப - விட்டம் முதலியவைகள்.

௩உ. ஊன்ற - அமைந்த.

௩௩. ஆரா - அடங்கா.

௩௪. மறுகு - வீதி. பிரங்க - விள ங்க.

௩௫. மூவா - அழியாத.

௩௬. நார் - அன்பு

௩௭. ஏய்ய - அறிய.

௪௰. குபேரசம் - கீட்டலளவைக ளுமொன்று.

௪க. மதகுல்வுற்றான் - பெருமான். சென்றருளி வெளிசெய்தா ர். பதன் - பக்குவம்.

பொங்குணை விநாயகதேவர்க்கு தரிசனஞ்செய்தபடலம்.

௩. அதிரா - நடுங்கி.

௪. நிலவு அதரம்.

௫. எண்ணுநர் - பலகவர்.

௭. செந்தாமரைக்கண்ணர் - பிரம தேவரும் திருமாலும்; கண - இடம், வித்கள்.

௮. ஆருயிர் - அருமையான உயிர். மூமீன - பின்னே; என்றது மார்க்கண்டே யனை.

௯. கொம்பு ஆர் - கொம்பையொ த்த.

க௰. சத்து - உண்மை.

கக. பரித்தாய் - தாங்கிறாய்.

கஉ. நத்தான் - திருமால்; நத்து - சங்கம்.

க௩. வழுத்து ஆதரம். காமான் உரி - யானைத்தோல்.

க௮. திருப்புத்தூரில் ஸ்தலவிரு க்ஷம் கொன்றை. தீர்த்தம் - அத்தீர்த்தம் தீர்த்தங்களுள் ஒன்று. இது திருமகளாலுண்டாக்கப்பெற்றது.

உஉ. வெரீ - முதுகு. மலம் உரிய.

உ௩. மதலை-கொன்றை: அதில் - அச்சொல்லில்; முதல்குறைந்தமாலி கை - தலைமாலை. விதலை-நடுக்கம். மு தலை-முதிய அலைகளையுடையசங்கை. அதலை அதலை - அஃதல்லாய் அஃதல் லாய்.

உ௫. துடி - உடுக்கை. உருற்றி - செய்து.

உ௬. தலைபிணைச்சூடினன்.

உ௭. கற்று கால் - பற்றிவருங்கா லத்தில். பிணைந்து - விரும்பி.

...பூசித்தபடலம்.

க. சால் - மிகுதி.

உ. ஓரவாத - நீங்காமல். கூறு - அம்சம்.

௩. இருந்தார் - பகைவர். மேலும் வருந்தார், தார் - மலர், பிற க்குறுதல் - விளங்கச்செய்தல்.

௫. அன்றோ - ஐயோ.

௬. கன்றுவினதரும்.

௭. கவம - சுவமை.

௮. உருப்பம் - உட்டினம்.

௯. தளம் - பூமிதம். குளம் - நெ ற்றி. கோமளம் - அழகு.

௧௰. வைம் உள் விடை - இரு டபமான... விதி - பிரமன்.

கக. அடகம்மிபான், அன்புஉள ளம். பாணித்தளம். பூனி - பம் காடகத்தான் - மூலமாகிய அம்பலத்தான்; திருமால் அம்பாத லின், அவருக்கு இருப்பிடமாகிய மூல லிங்கம் தானியாகக்கூறப்பட்டது. தோன் - அம்பு.

மந்தனம்-நனைவயம். போ தம் - ஞானம்.

க௬. மறைக்காடு-வேதாரணியம்.

க௭. கருவிறவி. வெரு - அச்சம்.

க௮. விக்கம் - திறமை. பூமித பாதலின், "மாயோன்பித்தம்வைத்து அவாவிச்சேருந்தோன்" என்றார்.

கஎ. நீலி - நீலநிறமுடைய உமாதேவியார். வாலியான் - தூய்மையையுடையவன்.

கஅ. ஆலம் - விடம். அந்தமார்பாலம்-கண்பொருந்தியநெற்றி. கடம்-கழுத்து.

ககூ. வேயில் - மூங்கிலாகியவீடு. [illegible]-மதில்; என்றது திரிபுரங்களை. பருப்பதம் பாய் [illegible] - பருப்பதத்தில் பாய்ந்துவிளை[illegible].

உ௰. தெய்வதூ-காமதேனு. உவை-பூரணப்பொருளை. ஒருத்[illegible]பட்டமையின், இதற்கூறிய[illegible]ருப்பெருந்துறையெய்தகொள்க.

உக. தேசு - ஒளி. தூக [illegible] தழல் ஆசம் - நிலையுண்டா[illegible] சிரிப்பு.

உஉ. முடியின்மேல்ஆரினை,ஆர்-ஆத்தி. நக்கு ஆர்த்து ஆனைமீது புரித்தவையம்-தேர். பற்றார் - பகைவர். காளப்பேர் - காளையார்கோயில்.

உங. கொன்றை வாசத்தையும் தடம் இவலையையும்வீச. அளி-அன்பு. அன்னிவிழுங்கும்.

உச. வார - ஒழுக.

உரு. புறப்பொருள் - புறப்பொருளிலக்கணம். அது புகழ்ந்தனர்பாவலென்னுந்துறை.

உஎ. இறை - சிவபெருமான். கடுப்பு - விரைவு. புத்தியென்பது பெரியோரேவுங்காற் சிறியோர்கூறும் உடன்பாட்டுக் குறிப்புமொழி.

ஙக. நக்கு - சிரித்து.

ஙஉ. இன்னே இப்பொழுதே.

ஙங. நாயன் - தலைவன். கலக்க-அழகுபெற.

ஙச. 'கருத்துணராக்[illegible]' என்பதன்முன் 'யாம்கூறியதெ[illegible]' என்பதனை வருவிக்க.

ஙஅ. இணர் - பூங்கொ[illegible].

[illegible]. புணரி-கடல். குடி[illegible].

[illegible]. வலர் - வல்லவர். [illegible] - நல்லே[illegible].

சக. அளவளாய் - கலந்து. மதுப்பொய்கையென்பது. கோயிலாரியுள்ள தீர்த்தத்தின் பெயர்.

சஉ. உலப்பரிய பூணைகளையைக்கொண்டவர். நன்புலம் - நன்செய்.

சங. முருக்கி - அழித்து. செழுவிய - செழித்த.

சச. அடை - இலை.

சரு. பனிதம் - கருப்பூரம்.

சசா. போற்று - துதித்தல்.

சஎ. வசதி - வீடு. கன்னிய - கருதிய.

சஅ. கப்புரம்-பச்சைக்கருப்பூரம்.

சகூ. ஒருங்கு - ஒருமிக்க.

ரு௰. கலிங்கம் - ஆடை. பொன்சய் [illegible] - பீதாம்பரம். மதாணி - பதக்கம். ஆழி - மோதிரம். குழை - குண்டலம்.

ருக. மாவலன் - குதிரைவீரன். வழுதி - பாண்டியன்.

ருஉ. சடிலமோலி-சடாமகுடம்.

ருங. கனக கஞ்ச வாவி-பொற்றாமரைத்தீர்த்தம்.

ருச. சரு - தேவருணவு.

ருரு. புவனம் - நீர்; என்[illegible] ஆகாயகங்கையை. புவன உரு [illegible] புவனங்களினுருவமாகிய உடலை.

ருசா. பாலன் - மார்க்கண்டேயர். உரும் - இடி. கடாப்பகடு - எருமைக்கடா. மறலி - இயமன்.

ருஎ. வண்டு நிரீஇ - வண்டுகளாகிய சேனை நிறுத்தி. கழை - கரும்பு.

ருஅ. கருத்து அலர்த்தி. அருத்தி-

சா௰. தாவரு - கெடாத. ஆவா[illegible]யுர, குறள் - குள்ளுருதரன். தேவாதிதேவன் - தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்; மகாதேவனென்றபடி.

சாக. பாவொலி-பாவிய ஒலி. ஏ-அம்பு. சே - இடபம்.

சாச. பகர்ந்து - விற்று.

சாரு. சேல் நிகழ்கண்.

சாஎ. பொறித்து - எழுதி. மூகிழ்ப்ப - தோன்ற.

சாஅ. மாதுலனாய் - மாமனாகி.

சாகூ. குழவு ஏறழிகள் - பன்றிக்குட்டிகள்.

எ௰. தன்னுடைய போம்பு-சத்தசப்பேரம்பு. கொளுத்தி-பொருத்தி.

கலாம் - பிணக்கு. தென் - அழகு.

எக. புலர்ந்த - வாடிய. இகம் - இவ்வுலகு. இந்திரமானம் - இந்திரவிமானம்.

எஉ. கந்தமார்குழல் - உமாதேவியார்.

எங. குரு விழாவகை - அழகுகெடாத விதம்.

எச. இராப்பொழுது மிக நீண்டு தோன்றியதென்பார், 'விடிவுணரார்' என்றார்.

எஅ. சென்னல் - செ[illegible]ழு.

எகூ. அக்குமணி-உருத்திராக்ஷம்.

அ௰. வடி - தேன்.

அக. மாலாத-மயங்காத. எலாதவற்றுக்கொள்ளத்தகாத நிக்குளங்களை. குலாத - பிறரால் தோண்டி எடுக்கப்படாத. குன்று-தோண்டி. தோலாத - தோல்வியடையாத.

அஉ. தலைப்பாடு - கலந்து. உணர்ந்தோன் - உணரும்பொருட்டு. அதலமர் [illegible] - ஒப்பில்லாததாகிய.

அங. கசடு - குற்றம்.

அச. இல்லாதவற்றை. நீற்றி-நீருக்கி.

அரு. தொன்று - பழமை.

அஅ. ஒன்றும் - சிறிதும்.

அகூ. எல்உலவா - ஒளிகெடாத. அல்உலவாக்கப்படத்தார்.நீலக[illegible]

கூ௰. புனை[illegible]ரும் [illegible] உற[illegible]ற்றத்[illegible] உயிரும்பிழுத்ததுற.

கூக. மயற்கு அன்னான். அயற்கன்னான் அலாரிதி - வேறிடத்திலுள்ளானல்லனாகி, செயலாகிய கன்னை.

கூஉ. இரண்டு-பொற்றாமரையும், கடம்பு[illegible] தாமம்-கொன்றை, மாலை; சடை[illegible]டை, பின்னல்.

கூங. [illegible] கண்ணவர்கள்-கருதுதலையுடையவ[illegible]கள்.

கூச. தமோ - தருதியோ.

க00. நாஅணி - நாவால் அலங்கரிக்கும். மாஅணியின் - மிக்கஅலங்காரத்தோடும்.

திருமால் பூசித்தபடலம்.

உ. தூய - அழகிய.

ங. வீரை - கடல்.

சு. குருஉச்சுடர் ஆழும்-நிறம்பொருந்திய ஒளிமிக்க.

எ. வண்ணம் - எழுத்து.

அ. சாற்றம் [illegible] குடந்தமூற்று - வணங்கி.

க௰. பாணி-கை. மார்தும்-உண்ட. பாலலோசன-நெற்றிக்கண்ணை.

கக. பவனென்பது சிவபெருமான்திருநாமங்களுளொன்று. கழுது - பேய்.

கஉ. மத்தம் - ஊமத்தை.

கங. கன்னல் - கருதுதல். உன்கமுலன்றிக் கன்னல் ஏதுமிலேன். பின்னுமிப்படியே கொள்க.

கசு. பின்னர் இஃது ஆற்றினான்.

கரு. சேய - சிவந்த. [illegible]ட்டை - பிரதிஷ்டை. ஆலயின் - அ[illegible]விடத்தே.

கஎ. வினையின்றுபோக. வின்டுயிஞ்ஞு.

கஅ. பன்னம் - இலை. சொன்ன ஆடை - பீதாம்பரம்.

ககூ. கந்தம் - மணம்.

உஉ. சந்தம்-அழகு. நந்து-சங்கு.

உங. ஈந்து-கொடுத்து. கன்று - பகக்கன்[illegible]னி - விளாங்கனி.

உசு. பிள்ளை - திருமகள்.

உஅ. [illegible]ளில் - குருந்தடி.

தலைவிசேடப்படலம்.

க. பன்னிய-சொல்லிய. பருப்பதம் - ஸ்ரீசைலம்.

உ. என்னரும் - யாவரும்.

ங. காதரம் - அச்சம்.

ச. மனை - மனைவி. களம் - குற்றம்.

அ. விளையுள் - விளைதல். வலம் - வெற்றி.

அரும்பதவுரை.

க. கல்வன் தம்பெருமகன். பல்கம் இன்ற - குற்றமில்லாமல்.

கச. அருளே - குறைபாத். இரு - செல்வம்.

கரு. விரவ - கலந்த. பூமேற்பவ னவன் - பிரமன்.

[illegible] இலம் - பருத.

உ௦. கொக் [illegible]

உஉ. அவரிகுரியன். பன்னக பாம்பு. கன்னர் - தன்மை.

உ௩. சொல் - புகழ்.

உ௫. புனைந்த - உயர்ந்த.

உக. பனிவரைக்கன்னர் - தனி கும் கன்னர். பாவி - தநிக்த.

உஅ. உம்பர் - தேவர்.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க௦	௬	உ	தவர்	தவ
சஉ	உ௦	க	பன்னரும்	பகன்னரு
சஅ	உக	௩	கடேர்தலே -	[illegible]ன்றலே
௯௩	சரு	உ	யழா	பேழா

118776